

Acc. 48

2

श्री-

उ- ५-

स- टी-

श्रीगणेशायनमः यत्राद्यस्त्वमित्येवंमेयमात्राद्यविद्ययाभातिनोभातिनयत्तानातदस्मिन्नस्त्वित्यवे १ तदेवंसर्वोपनिषदर्थसा
रसंग्रहगद्यवेधप्रवेधनसेधेपनायुक्तोपदिष्टपुनरप्युक्तमेवार्थज्ञानेपद्यवेधप्रवेधनसोपस्तरेक्षितरेणोपदेष्टुकाभोगदान्मा
यकारः यद्यत्रेयारमेयेयप्रतिपाद्यपरदेवतानमस्कारद्वयेमेगलेकुतेशिष्यशिष्यादींश्राकेनापनिवध्नातिचैतन्यमिति तस्मै
सामान्यतः असिद्धायनमः प्रह्लाभावाभ्यादिन्यर्थः तस्यविशेषजिज्ञासायांलक्षणमाह सर्वविद्वदिति सर्ववेत्तीतिसर्ववित्
तस्मैसर्वशब्देनस्तजभवद्विषयदित्येतद्व्यात्मके जगदुच्चातेतत्सर्वसर्वीयस्यसर्वदासवित्तवत्सन्निधिसत्तामात्रेणप्रकाशयत्सर्ववित्
नहीदेतदेवसत्तायाहर्त्यैस्वतेजोभवति अतोयदधीनसत्तायाहर्तिमदितेनदस्ति सर्वज्ञेसर्ववित्तसर्वीययस्तिनदस्यलक्षणसिद्ध
भवतीतिभावः एवेजगत्प्रवृत्तिस्थितिसंहारनियामकत्वेनसम्प्राप्ततयाजादस्योनलक्षितस्यास्त्वयलक्षणवदन्सर्वीयस्यवेद
नाप्रायतयासर्ववित्तमितिचेष्टाधिकारिमत्ताप्रोक्तधारयति चैतन्यमिति यत्तैतन्यचितिसम्भावज्ञानस्वरूपेतस्मैद्विनि य
नल्लघुयोः सेवेधः विज्ञानमानेद्वद्वासेत्तेज्ञानमनेतेवद्वाद्यादिप्रतिभ्यः नह्यचित्तस्वभावस्यचिद्धर्मकत्वायुज्यतेनावलुप्त
स्वभावकजलमुसत्तधर्मकेभवतीतिभावः चिदेकरसस्यापिसर्वज्ञतेमायोपोधिकंवावहारिकमित्यनवधे ननुचेतनोप

सो

श्रीगणेशायनमः चैतन्यसर्वज्ञेसर्वसर्वशक्तगुहाशयः यत्सर्वविषयातीततस्मैसर्वविदेनमः १

रिमाणइत्येकदेशेनामध्यामपरिमाणइतिदिगेवगामन्यते अतस्तस्यसर्वविषयसंसर्गाभावेकथंसर्वज्ञत्वेप्रकाशोहिसावि
त्रादिः स्वसेष्टृष्यप्रकाशावधारहनुनासंष्टृविषयइत्यतग्राह सर्वगमिति नित्येविभुसर्वगते आकाशवत्सर्वगतश्च
नित्यः सपर्यगाकुत्रमित्यादिप्रतिविशेधादृण्यपरिमाणत्वादिकल्पनानवकाशइति उक्तोत्पादित्तिगोपाधिकत्वप्रव
णान्ततेनस्वाभाविकविभुत्वार्थकप्रतिवाधइतिदिक ननुसर्वगमित्युक्ते सर्वमन्यतइतेचवद्वा-न्यदितिनस्यचस्तुपरि
हृतप्रतिभासान्तेवादिवादिमतवत्सजानीयविजानीयभेदवत्प्रामित्यतग्राह सर्वमिति सर्वसालिदेवद्वाइदेस
र्वेयदयमात्माशान्तेवेदेसर्वमित्यादिप्रतिरित्यर्थः अनेनसर्वीयादानतमुक्ते उपादानेहिस्वकार्येसर्वव्यापुवद्वायकम
यतिनानुपादानेनहृदेष्टेनसेष्टृज्यमान्यमव्यापकमेवभवतीत्यतः सर्वीयादानत्वात्सर्वीयमित्यभिप्रायः सर्वान्मवत्सपि
वद्वाजीवाद्याद्यनेजीवस्यवद्वाणामिभ्रतात्रप्रसेसारिसेसारिभावेनविरुद्धधर्मवतोयेकोसंभवतिरुहनुहिनचदित्यतग्रा
ह सर्वस्तत्तगुहाशयमिति सर्वभूतानास्यावरजगमानागुहासबुद्धिबुधेतेतद्वित्तसर्वभूतगुहाशय गृह्याग्रसोजा
नज्ञेयज्ञान्यदार्थाइतिगुहाबुद्धिरुहनेः सेवरणार्थस्यधातोारिदेहूपसर्वशार्णीबुद्धानः साक्षितयानिर्विकारेवर्तनइ

१

३-प-
स-दी-
२

नियमाद्यस्मिन्वेदप्रतिषेधः श्रयेभावः वेदाहिस्वतः समाणश्चतः सर्वाण्यप्रकाशको निमित्तानिरतिशयपुरुषार्थमर्थय
मानुष्यतदुपायस्य गतः सर्वोत्साहं प्रयत्नमानुष्यापि न मलममानुष्यतादृक् पुरुषार्थसाधने प्रत्यक्षाभिरनवगम्यमान
समवेष्टुप्रवर्तते नित्यनिरतिशयपुरुषार्थमर्थयमादौ वा नान्यदिति मोक्षोपायप्रतिपादने वेदनात्पर्यमवगम्यते श्रुति
स्मृतीचात्रभवतः सर्ववेदायन्यदभासमनति सर्ववेदायत्रैकी भवेति समानसीनयात्माजनामिति वेदेष्टुसर्वैरहमेववेद्य
इति च मोक्षसाधने च साक्षात्पततज्ञानभवतमेव विदित्वानिमित्तमुमेति नान्यः येषां विद्यतेऽयमायति श्रुतेस्तच्च नान्य
हानकारणस्योपदेष्टुमुक्तं तस्य तदुद्गणसामर्थ्याभावात् श्रुतिश्च भवति नाविरतोऽश्चरितात्राशान्तोनासमाहि
तः नाशान्तमानसो वापि प्रज्ञानेनैवमाप्नुयात् इति श्रुतस्तस्य ज्ञानोत्पत्तिप्रतिषेधक इति तद्व्याख्यानिमित्तानिक
मीणाप्रत्ययमेविद्यते नानि च संयोगद्वयचोदना समाह्वयानामविशेषेण सर्वशाखाभ्यप्यप्यायेनेति कर्तव्योगक

समायण्याक्रियाः सर्वादाराणाधानशर्विकाः ब्रह्मविद्यामयेदानीवक्ते वेदाः अचक्रमे २

लापपरिमाणोधिकारिविशेषोक्तिः सर्वकमनुष्ठापयति धर्मणायममपुदति न कर्मलिप्यनेन रे श्रविद्यया स्मृत्युनी
तैत्त्यादिश्रुतेर्देवित्तयशवधमानुष्ठानस्य परप्रयोजने परंपरया परमपुरुषार्थोपयोगित्वात् सकर्मणापि त्लोक
इत्याद्यक्तः पितृलोकदिः प्रयोजनोत्तरस्य द्वायादिदोषदुष्टतया हेयत्वात् आनुषंगिके हितकर्मफलं भवति भव
दायिने देवित्तशुद्धिप्रतिषेधकं तदुक्ते सुखेष्टराचार्यैः नित्यशुद्धिः प्राधान्याद्भोगोपपत्तिवेधकः भोगेभंगरमी
त्यने बुद्धिशुद्धिस्तु राचन इति काष्ठाभिचारदिकर्मविधानं तु पुरुषवशात्करणेन साध्याविकप्रवृत्तिनिवारणा
धर्मित्येवादिक् तथा च चित्तशुद्धेऽप्यमायेति तत्त्वज्ञानद्वयकर्मविधानं प्रथमं प्रवर्तते न पश्चाच्च ज्ञानोपदेश इति
कर्मज्ञानकोटयोरप्यद्वारा हेतुहेतुमद्भावेन यो वाप्यसंबन्ध उक्तो ज्ञानकोटस्य साक्षात्कलापि विषयत्वात् कर्मभिरपे
क्षितार्थत्वाच्च ज्ञानार्थतमनन्यत्वं सत्त्वचनस्य सिद्धिमिति २

和

उ- य-
स- टी-
३

3

ननेवमपिनमोदाधिनाज्ञानेनप्रयोजनमस्ति कृतकर्मणोसेसारनैमित्तानोफलभोगानेतरेनाशे सतिनिमित्तभावात्रेमि
निकाभावशतिस्वायादयत्तलभ्यान्मोक्षस्येवाप्युक्त्यादानमस्तीत्यात्मनस्तितदनुपरमात्मैवमिति आहः
ज्ञानमिति यद्वा ज्ञेयकर्मप्रवृत्त्यविरामान्सेसाराविरमः कृतकर्मफलभोगसमयेपिकर्मप्रवृत्त्यवश्येभावाज्जुनभोगसं
तानाविच्छेदश्चेत्कथंनहि कर्मणि स्वाभोदासिद्धिरिति वीक्षायामाह अज्ञानमिति प्रथमार्थः नीहारेणमाद्यज्ञानल्लणा
चासुरयउचयशसप्रति धतुः प्राजुर्जीहिनीयास्तिशत्रुरदानतुल्यः पुरुषस्परान्नयेनाविष्टः कुरुतेकार्यत्वेच
बोरागिकर्मणि सदाकृणातीत्यदिश्रुतिस्मरतिभ्याः ज्ञानेतस्य पूर्वोक्तकर्मतत्त्वलक्षणस्यसेसारस्यमस्तीत्या
दितिहेतोस्तस्याज्ञानस्यहानमात्मेनिकोपरम्यदृष्टतेयत्वेनसेपादनीयतयाभिप्रेयतेमस्तीत्यलनमनरेण।
त्रेरागहाविद्यादित्यर्थः तस्मिन्नेकमात्मवित् यद्वाचर्मदाकाशेवष्टयिष्यतिमानवाः तदादेवमविज्ञायडः
त्वम्योतोभविष्यति ज्ञानेतत्तदज्ञानेयेषोनाशितमात्मनः तेषामादित्यवतज्ञानेप्रकाशयतितत्परमित्यादि
श्रुतिस्मरतिभ्यामनेविद्येवाज्ञानहानहेतुरवगतातोब्रह्मविद्यारथान्नोब्रह्मविद्ययानि श्रेयसेकैवल्येभवेत्तदुदय
अज्ञानेतस्यमस्तीत्यादितितद्वा नमिष्यते ब्रह्मविद्योतयारथान्नोनिःश्रेयसेभवेत् ५ विद्येवाज्ञानहा
नायनकर्मप्रतिकूलतः नाज्ञानस्याप्रहाणोहिरागद्वेषद्वयामवेत् ६
मोक्षरीयकृतयाऽज्ञाननिवृत्तौकैवल्यात्मस्वरूपावस्थानद्वयोमेदोलब्धवभवेदित्यर्थः विद्ययेतिशोकाम
पाकृवन्ननतराक्तमर्थसुयपादयतिद्वाम्पो विद्येवेति सेसारमस्तीत्याज्ञानहानाय ननुकर्मणाचित्रशक्तिताहि
रण्यदाश्रयतत्वेभजतदुत्पादिश्रुतेश्रुतकर्मणोवोहसिसिद्धमास्पिताजनकादयदुत्पादित्यस्मिन्नेकमिरेवमाह
सिद्धेः कृतब्रह्मविद्येवसमर्थेत्यध्याहारः एवकारार्थमाह नकर्मणि तत्रहेतुरयतिक्लृप्ततदुत्पादिविरोधादि
त्यर्थः विद्येवप्रकाशपूपादप्रकाशपूपाभावित्यक्तार्थचनिवर्तयति यद्यारज्जावरणाविद्योतमसितत्
त्यतसर्पाद्याकारेचरुत्तत्तज्ञानप्रदीपोनिवर्तयतः सुभावविरोधातकर्मनृनाज्ञानतमेनिवर्तकंतदाहविरोधित्वा
दप्रकाशमकत्वाहानीहारस्तोमवदित्याद्यनुमानेनीत्यः यथादुत्पादिश्रुतिमिश्रविरोधादिरण्यदादुत्पादावाय
दिकमस्तीत्येवमवस्थितकर्मणोवहीतिस्मरतिनैकर्मणानुप्रजयेतिश्रुतिविरोधेनतो नतदुत्पातकर्मभिरज्ञानहानाश
केत्यभिप्रायः विद्याविनाज्ञानेद्वयाभावश्चेदज्ञानद्वयार्थमेवविद्यान्विष्यतेतत्कार्यस्यतुपरमाथित्वादिध्यानानाश
नुयपत्तेस्तत्राशेहेतुतरमत्वेवगीयमित्यतयाह नाज्ञानस्येति अज्ञानस्याप्रहाणोरागादित्येनभवेदविवेकसर्व

कृतस्वरागावावतनमपतिरेकसिद्धिदाज्ञानभयात्
गादयो नपरमायादुत्पत्तननिवृत्तयेतिवर्ततेइति
नतत्रहेतुतरमत्वेवगीयमित्यतः ५

ननु कर्माणि कृतानि कर्तुः फलमदप्यनिलोके दृष्टानियथापि प्रादिभिरुपदिष्टविषयाणां फलानि ते निविष्टविषयान्
 निष्टफलानि तदुदाहरणविषयाणां देवाधीनतयोभयार्थानि तथा वेदाविहितानि कर्माणि फलानि निविष्टानि
 फलानि विहितप्रतिषिद्धाणि प्रादिभिरुपदिष्टविषयाणां फलानि भवेति तथा च प्रागुक्तं निष्टमिष्टमिष्टं च
 त्रिविधकर्मणः फलमिति एवेच कर्मणां फलाद्यभिचारान्मोक्षस्य च फलविशेषत्वात् भविशेषसाधनोपपत्तेः न
 विषयाद्यन्तमस्तीति ननु दृष्टानि ज्ञानकोशानि सुसुदृष्टाणि विचारणीयानि किं तु कर्माण्येव कानि चिन्तानुमाणा
 दीन्यक्षयफलार्थान्यनुष्ठेयानीति कर्मजज्ञानोपपत्त्यवस्थानमाशंक्याह कर्माणि निष्ठाभ्यां कर्मफलैर्हि ज्ञानाभ्यां
 गोदौ लक्षणैस्तच्च देहसेवेद्यं विना नोपपद्यत इति कर्माणि देहयोगार्थे ते चेत्पर्यः देहयोगे च सेसाशु उवाच इत्या
 ह देहयोग इति देहसेवेद्ये सति प्रियाप्रिये सखडविष्टवेष्टानां भवेतामेव न चेश्वरीरस्य सतः प्रियाप्रिये पारय

कर्माणि देहयोगार्थं देहयोगे प्रियाप्रिये भवेष्टानां ततो रागद्वेषश्चैव ततः क्रियाः ३
 धर्माधर्मौ ततोऽस्य देहयोगस्तथा पुनः एवेति त्वमहं तोयसे सारश्चक्रवर्तुशः ४

हन्तस्तीति श्रुतेः ततः सखडः त्वयोक्तत्वाद्यनयोश्च यथासौ चैरागद्वेषौ वासनादयोऽस्यान्तः सतो रागद्वेषाद्या
 त्रिमित्ता क्रियाः वास्तुनः कायचेष्टाः स्वरित्पर्यः श्रुत्वा प्रत्यगात्मतत्त्वज्ञानान्नोक्तकारपरवश्यमस्य ततः
 क्रियाभ्यां विहितप्रतिषिद्धदृष्टाभ्यां धर्माधर्मौ पुनर्भवेतां पुनस्ततो देहयोगस्ततः प्रियाप्रिये इत्येव सेसा
 राजन्ममरणकर्मकरणतत्फलभोगलक्षणं कुलालचक्रवर्तुशमन्तर्यमविश्रममया स्यात्तथा नित्यमहं तो
 नादिकालमारभ्य वर्तते अथ प्रत्यक्ष इत्यर्थः तस्माद्देहिकार्थानां कर्मणामनित्यफलत्वस्य लोके दृष्टत्वादा
 यमिकफलार्थानामपि कर्मणादीनित्यफलत्वात् ननु मानात्तद्यदेहकर्मजितो लोकः दीयते एवमेवा मुत्र पुण्य
 जितो लोकः दीयते इति वस्तुवलावलेदीश्रुतेऽप्याह वै चानुमास्य पाजिनः सकृत्तमित्याद्यर्थवात् दृष्ट
 त्वत्वं वनेन कर्मफलमनित्यत्वात् शान्तकार्येति भावः ५

३- प-
५- टी-
४ घा

पूर्वयत्नमप्यसेहरति इत्येवंकेचिदिच्छेत्तुति सिद्धांतवत्तुस्य कर्मनेनेत्यादिना विद्यासु कार्येन कर्मायेदनेन सति,
कलत्वाजिद्विग्राधित्वादिनिपातननाहस्यप्रतिबलः स्वसह्याभाभवति माभ्युत्तिमिरेतेजसः सहाय्यमृतमित्यर्थः
कर्मणो विद्यया प्रतिबलत्वेन उक्तसाधयति विद्याया इत्यर्थेन हि शब्दः प्रसिद्धिवत्तया ह्येतत्कः साभिमानतः
इति ब्राह्मणपाद्यभिमानसहितपुरुषनिर्वर्त्यत्वात्तमणो विद्याया श्रुतेऽस्यात्माकारतया जातस्याद्यभिमान
हाननिष्ठत्वात्प्रतिबलत्वं विद्याकर्मणो विरोध इत्यर्थः ११ हि शब्दोपातिना प्रसिद्धिमुपपादयति निर्विकार
ति नाहं कर्त्ता भाक्ता किं त्वत्स्य ब्रह्मैवास्मीत्येवमात्माकारतः करणवृत्तिर्विद्येतीह वेदोनेषु विद्वादिः प्र
कर्षणोक्तेत्यर्थः कर्मत्वरुवाह्याणो रंतर्गत्वात्तवहिर्भावत्वाभ्यामवृत्तिना विरोधमुक्त्वा त्पि न जाय विरोध
माह वस्तुधीनेति प्रमाणवस्तुधीना विद्यायथा प्रमाणयथा वस्तुच जायते न तत्र पुरुषस्वातेत्यसेभव

इत्येवंकेचिदिच्छेत्तिन कर्मप्रतिबलतः विद्याया प्रतिबले हि कर्मस्यात्माभिमानतः ११

निर्विकारात्मबुद्धिश्च विद्येतीह प्रकीर्तिताः ग्रहं कर्त्ता ममेदस्यादितिकर्मप्रवर्त्तते १२

वस्तुधीनामवेद्विद्याकर्त्रधीनोमवेद्विधिः कारकाण्युपपत्त्यतिविद्याबुद्धिर्मा

वात्तरे इति तत्सत्यमादाय कर्मकर्त्तव्यवस्यति १३ विरुद्धत्वात्तः शाकं कर्मक

र्त्तुन विद्यया सहैव विद्वान्मात्मा कर्महेये मुमुक्षुणा १४

तीत्यर्थः विधिर्विद्येयं कर्मकर्त्रधीने पुरुषेण कर्त्तव्यं कर्त्तव्यमन्यथा वा कर्त्तव्यं शक्यमतः पुरुषस्वातेत्याः

स्वातेत्युपविबुद्धहेतुजन्यत्वाच्च कर्मज्ञानयोः समुच्चयेत्यर्थः किंच विद्याया सत्या कर्मणो निराश्रयत

यास्वतृपात्ता भाज्ज्ञानसहकारितेति विद्योत्तरेणा विरोधमाह कारकाणीति इति रद्वेष्टे जाता मुद

क बुद्धियथा त्वरसभावावलेविनी विद्योपपत्त्यति तयात्मन्यविद्यायास्तकारक बुद्धिमात्मसभावावलेवि

नी विद्योपपत्त्यति न्येयेत्यर्थः इति तत्सत्यमित्यद्वैतश्लोकः पूर्वमेवात्रेति उपपत्त्यातीति यतो तत्सत्कारकजा

तस्य मादाय कर्मकर्त्तव्यवस्यतीति कथं शब्दाध्याहारेणा यथा ज्ञेयः १३ विरुद्धत्वात्तु तस्य

चयासेमवेकलितमाह विरुद्धत्वादिनि अतो विरुद्धत्वादिति सामानाधिकरण्यविद्यया सह कर्मकर्त्तव्यवसान

४

तस्यादिति ११

सस्यस्य निराह

सस्यस्य निराह

४

यथाङ्गीयशास्त्रादित्तदेवताज्ञानसहकारि
कर्मयेत्तेनयाविधायीत्यर्थः - २-

३-४-
स-टी-
५

ननु निर्विशेषात्मबोधेन सद्ब्रह्म निवृत्ता विद्यापि पुनरुद्भवविषयनिर्गतं : कर्माधिकारहेतुसमवाकर्मविधिः स्यात्कृत्ति नत्वाव
गमान्नद्विज्ञाननिवृत्ताविषयपुनरुद्भवसमयात्तरेरजतसमोदयोपलेभादित्याशंक्याह निवृत्तेति प्रमाणेन निवृत्ताप्रमा
णाग्निनादग्धासाः विद्याभ्यस्यः पुनः कथं प्रसूयेत जायेत न हि मृतादग्धा च भाग्यपुनः प्रसवायोद्भवति तद्वदित्यर्थः
अविद्यातरे जायेतेति चेन्न न कथं किं निर्विमिते जायेत निमित्तं ज्ञानाद्योकारणकार्योत्पत्तावतिप्रसंगान्न द्वितीये कि
मात्मानि मित्तमनात्मावानाद्यद्व्याह सत्येवेति अविशेषकेवलेदमनयोर्वात्मानव्याख्येयभावः यद्वा विशेष
षडत्युक्तेस्तर्प्यादिकृति यमविशेषाभावेपि विशेषांतरशोकास्यादत उक्ते केवल इति तावत्पुनरेकैकाकिनाप्यात्म
नः प्रयत्नादिशरणयोगित्वविशेषशोकास्यात्तन्निवृत्तयेऽविशेष इत्युक्ते तथा च विशेषकेवले प्रत्यगात्मनि सर्वोत्त
रपरिमार्थवस्तु निःसाः विद्याः सती एव न सती लभते असाहायस्यात्मनः कृतस्य कर्तृत्वाद्युपपत्तेः अविद्या
तरे सहायाभ्युपगमे चात्मोत्पत्त्याश्च येन वस्यावा प्रमज्जेतेत्यर्थः अविद्याहेतुन यत्तान्तरनिरस्यते अनात्मन्यप्यसत्य
निवृत्तासाकथंभ्यः प्रसूयेत प्रमाणतः असत्येवाविशेषेपि प्रत्यगात्मनिकेवले १० न च वेदभ्यः प्र
सूयेत कर्ता भोक्ते निधीः कथं सदस्मीति च विज्ञाने तस्याद्विद्याः सहायिकाः १८

वसा अविद्याकार्यस्यानात्मनोऽविद्याहेतुत्वाद्युपपत्तेरित्यर्थः अतिकादौ नरुज्जनादिविषयद्वेयोपादानोपस्थेबावि
द्याशक्तिभेदस्य ज्ञानेन निवृत्त्यभ्युपगमान्तरलाज्ञानस्य तद्वृत्तानेव प्राप्तिमत्ताविद्यमानत्वात्तद्वृत्तात्पुनर्जात्युपपत्ति
सुद्वयोपपत्तेर्द्विज्ञानो विषम इति इत्यमर १० अविद्याया पुनरुद्भवसाधनफलमाह नवेदीति यादव्येण स
देव ब्रह्मैवाह मस्मीति विज्ञाने विशिष्टज्ञाने अयरोक्षाद्युभवे सतिभ्यः याश्चात्र वेदविद्या प्रसूयेत कर्ता भोक्ते
निधीः कर्माधिकारनिमित्तभूताना कथं स्यात्तस्याद्वेत्यर्थः चकारः कर्तृत्वादेः परमार्थिकत्वशोका निवृ
त्त्यर्थः कर्तृत्वादेः पारमार्थिकत्वे विद्या निवृत्त्यन्तायोगादीनमोक्षप्रसंग इति भावः ज्ञानकर्मसमुच्चय निरा
करणमुपसंहरति तस्मा दिति यस्माद्विद्यायास्त्यज्जोयो कर्मासंभवः सिद्धस्तस्मादसहाया केवलेव वि
द्या केवल्यहेतुरित्यर्थः १८

३-प-
स-दी-
ध
द

वैषम्यमेवोपपादयति कृष्णादिवदिति अशिशोमः सातिशयः साध्याफलार्थत्वादप्यकर्मापहृणमयेः कर्मभिः
 सहकारिनिर्विहताङ्गीषायेगस्युत्तनापासनीद्विपैरुपचयमपेक्षेतेति योजनानुवृत्त्यातः कृष्णादिवदिति
 कृष्णवाणिज्यादौ फलोपचयस्य साधनविशेषोपचयः अस्मिद्धत्वात् विद्यातु निरतिशयफलत्वादप्यसहका
 रित्वेन किं वस्त्वपेक्षेतेन किं मयि त्वयः २२ यदुक्तं मनुवेन विहितं कर्म तस्य चाप्यस्मत्तेत्युक्तिनञ्चारु अन्यवाय
 स्तिवति अय्यकर्मणो ह्युक्तं यत्तत्तत्तदुक्तं लभोगादुत्तियस्याहंकारदृष्टान्ते दृष्टा भवति स्वाभाविको वर्तते न इति या
 वन्नस्याधिकृतस्य विहितं कर्तुं प्रत्यवाये भवेत्पर्यः आत्मवेदिनेः आत्मज्ञाननिष्ठस्य न हंकारे फला
 र्थित्वेन विद्येते विषयाभावात्तानि मिताभावाच्च तत्पवायस्तस्यैवार्थः २३ विद्येवाज्ञानहानायनकमाप्रत्य
 कृतं न इत्युक्तं भाव्यमप्यतायेनेकमणः स्वतेजोवाज्ञानसहकारितया वासव्यान् साक्षात्मादाहेतुत्वमस्ती
 त्वुपपादयन्नस्य विद्यामयदानो वक्तुं वेदः अचक्रमदिति परमशक्तमुपसंहरति तस्मादिति विद्यायाः कर्मनिरपे
 क्षित्वेन च्छवार्थः अज्ञानहानाया नानाज्ञाननिराससिद्धयेति तत्र विद्याविधाने स्यादप्यितुमिमपरायविषदे
 कृष्णादिवत्फलार्थत्वादप्यकर्मापहृणं अशिशोमस्त्वपेक्षेतेन विद्योप्यकिमपेक्षेतेन २२ अन्यवाय
 स्तुतस्यैव यस्याहंकारदृष्टान्ते अहंकारफला र्थित्वे विद्येतेनात्मवेदिनः २३ तस्मादज्ञानहानाय
 ससारविनिवृत्तये त्रया विद्याविधानाय प्रारब्धोपनिषत्तिये २४ सदेहपनिर्द्वैतस्यैवैक्यपिचापनिषद्
 वेत्तु मदीकरणभावाच्च गभीदेः शान्तनातया २५ इति चैतन्यप्रकरणं ५
 दोतभागेः पारः नियोजनानुवृत्त्यर्थः अज्ञानहानस्य विशेषणं ससारविनिवृत्तयेति ससारस्य विनिवृत्तिः स
 म्यदित्तुतिर्यस्यादिति विशुद्धः अज्ञो वत्तुमाये अत्राषनिषच्छब्दः लक्षणया वेदोत्तयेति युष्मत्पुत्रः २४ तर्हि कोस्य
 स्वाध्याये इति उवाच ताया त्रया विद्याया शब्दसमर्प्यदृष्टीयं नुपनिषच्छब्दव्युत्पादनेनापि स्वतेजैव विद्यामादाहेतु
 रिति सूचयति सदेहनिषद् विद्यागगन्त्यवसादनादिति धातोरुपनीत्युपसर्गद्वयैकस्यैवैक्यप्रत्ययान्तस्या
 पनिषदिति रूपशब्दत्रयात्पर्यत्रयतया हि ये मदेहवद्वैतवागभजन्मजरादिकमुपनिषादप्यतिशायिलो
 करोतीत्युपनिषदित्येकोऽर्थः जिज्ञासोऽप्यसमीपनिशुभेन ब्रह्मगमयतीति द्वितीयः तत्त्वविदोऽनुगभीदिना
 प्रापत्य वेति तृतीयः एवमप्युक्तं धातुपर्ययोगान्न विद्येवोपनिषच्छब्दवाच्यातादृश्याकुशोप्युपनिषदुच्यते
 लांगलेजीवन्मिति वदित्यर्थः २५ इति याज्ञानप्रकरणप्रथमविद्येते चैतन्यप्रकरणमिति लोकायामातरे
 तदेवमुक्तं मादसाधने ब्रह्मात्मविद्यामनियतये वेदोत्तारे भुउपपद्येते इति स्थिते पुनराशेष्यते

निप्रायमेतैकफला ॥ याविद्यानैसहंकार्यपेक्षासुक्तम्

ननुविद्योदयायवेदोत्तरेस्तेभेदोपपद्यतेयदिविद्योदयःसेभावोतसहस्रान्मनिसंसारित्वाहकप्रत्यक्षादिविरोधाद्वा
 क्यशतेनापिनात्यादपितेशक्यतेअसंज्ञातीवराधितयाप्रत्यक्षादेवलतात्रडयजीविनश्रुतामस्यडवलतात्रयचि
 उत्पन्नापिविद्यामदिप्रमाणमिदं संसारवाधेतनहिप्रत्यगात्मनापिब्रह्मपतेकथेप्रत्यक्षानुभवेनवाधेतनिअ
 तउत्तरेवदति प्रतिषेधुमित्यादिनानेतिनेतीतिवीक्षयासकलदृश्यप्रतिषेधेशोधितसुर्वरितेयदात्मतत्तत्तयति
 येषावधितेनप्रतिषेधुःसब्रह्मपतेनप्रतिषेधसादितयाप्रवास्थितयतोतःप्रतिषेधमशक्यतादहासादात्म्यतिप
 यतेनि.सद्विद्यमपलभ्यतइतिप्राज्ञना उपलभप्रकारमभिनयति इदमिति इदेदेहृयेनाहमात्माइदमिदि
 यज्ञातेमेनीबुद्धिप्राणतउपादानाचेतनयर्थेतेनाहंकिंतेषांमकाशकमव्यभिचारिस्वयमकाशोक्तस्यम
 मक्षरेयसिन्मर्वजगदाश्रयेवाहताकाशयोतश्रुतान्प्रान्तयतदेवाहंयममक्षरेमितिमतिपद्यतइत्यर्थः अनेनविद्यानो
 देनीत्येषाशोकानिगृह्यताप्रतिषेधुमशक्यतादित्यनेननयथावाच्यात्तेन वाधायामपुनर्दोषानमिति विवेकव्यम

प्रतिषेधुमशक्यतात्रेतिनेतीतिशोधिते इदेनाहमिदेनाहमित्यद्वाप्रतिपद्यते १ इदेधीरिदमात्मात्य
 वाचारंभाणगोचरा निषिद्धात्माइवत्तात्मानपुनर्मानतोव्रजेत् २

नन्वहं ब्रह्मेतिज्ञानमुक्तविधयोत्यत्रमितिप्रयिनप्रतिषेधोलभतेदेहेद्विद्याधमिमानस्यानवरतमनुवृत्तेरित्याशोक
 तस्यप्रमाणमूलात्माभावाद्धाधितानुवृत्तिमात्रसुभावतात्रविद्याशोनपक्षमितिप्रतिषेधवाकोत्यज्ञानस्यावत्य
 मुपपादयति इदेधीरीति देहादावनान्मन्यात्मबुद्धिरहंधीरित्युच्यतेसाहकर्तारिदमशक्यत्वंप्रवाहकारवासना
 वासितानःकरणरूपादिदमात्मनःसकलप्राडिच्छिताध्यामात्मिकेत्यर्थःसब्रह्मपतेस्मादोर्वत्यमुक्ताविष
 यमेदादपिनश्राह वाचारंभाणगीचरेति निरूप्यमाणस्वतःसंज्ञाहानमपियदपराहवावहारगोच
 रतयागम्यतेतद्वाचारेभ्यस्तमनजडानात्मकदृष्टेयतदेवगोचराविषयस्याः सातथायतपवमनोनेति
 नीतेनीतिप्राप्तेरानिषिद्धेवाधितयात्मास्वब्रह्मपतेःकारणचयस्याःसारिनिषिद्धात्माइवानस्याभा
 वा निषिद्धात्माइवत्तेतस्मादितिविग्रहःसापुनरिदेधीरात्मयाथात्म्यज्ञानानेनरेमानतोप्रमाणताप्र
 माणातेनव्रजेन्नलभेतअवस्तुतात्रअवस्तुतत्वाट्वास्तुविषयतात्रचस्वभावस्यविशेषयतात्रचस्वभाव

सर्वविशेषज्ञानवदित्यर्थः अतोवाक्योक्तिमेव
 नप्रवर्ततेतद्वदितिभावः २

22

ननु शरीरं च कर्म वृत्तान्तज्ञानिनोपि भोगः स्यात्तत्र नारद उच्यते तत्र फलयोगस्तस्मिन् न वस्थिति रिति कथं स पश्येत्तज्ज्ञानकार्यं
त्वाविशेषात्तत्रापि स ज्ञाननिवृत्तौ च पुनराश्रयाभावना वस्थानामावस्य समत्वादिता शेषाविशेषात्तत्राह आरव्यस्येति
भोगो ज्ञानमिति ते हि यस्याद्वारव्यस्य कर्मण्यफलं न तत्र पारविशेषाद्युक्तः इतरस्य तु नारद उच्यते फलस्य संचितस्य क्रियमाण
स्य वा कर्मण्येव धर्म्येव शरीरस्य विरोध एवेत्यक्षरार्थः श्रुत्येवावः ज्ञाने हि स्वकारणज्ज्ञायमानं शरीरादिसापेक्षमेव जा
यते अशरीरस्यागतकज्ञानसंभवात्तत्र शरीरादेतन्न ज्ञानकारण इत्युच्यते अन्यकारणस्यान्यहेतुत्वा योगाद्धतः केचि
तु कर्मविशेषैः शरीरविशेषैः ज्ञानोत्पत्तिर्याग्ये स्वस्वफलदानां पारव्ये सन्नितमाश्रित्य ज्ञानहेतुकर्मणि ज्ञानमारभते
इति भूय गतेन चानथाचारव्ये देहजज्ञे गस्यावश्यं भावित्वा ज्ञेयप्रदकर्मण्यपारव्यशरीरमाश्रित्य स्वहेतुसमासादिते ज्ञा
ने स्वफलमज्ञाननिवृत्तं कुर्वदपि न संशयो भोगे कनाश्रयदेहात्मककर्मणि ज्ञानविधाले शानिर्वर्तयत्युपजीवाविरोधित्वा
भावादिति नारद उच्यते फलकर्मज्ञानेया विरोधो नारद उच्यते फलानां त्वकर्मण्यमुक्तं ज्ञानमत्तत्तज्ज्ञानोदये विरोधादेव कर्तृस्व
भावनिवृत्तत्वाद्याश्रयाभावादभावाप्यपत्तेर्न ज्ञानेन सह वा स्थानमुपपद्यते इत्यस्ति विशेष इति ४ ननु ज्ञानिनोपि
यास्तु स्वफलोदये भोगो ज्ञाने च कर्मणः अविरोधस्तयोर्भुक्तो वै धर्म्ये चैतरस्य तु ५ देहात्मज्ञानवज्ञान
देहात्मज्ञानवाधकं आत्मन्येव भवेद्यस्य सनेच्छन्नापि सुच्यते ५

चेद्भोगोदेहारंभककर्मणावंधनोपिहितनस्पृहितस्यकदाचिदेहात्माभिमानसंभवान्नडङ्गनडङ्गिनप्रतिवेधवशा
त्मात्मानुषयपत्रिरितिचेन्न्याह देहात्मज्ञानवर्दिनियथाविवेकविलक्षणस्पृष्टलौकिकस्पृष्टमनुष्योहमित्यात्म
ज्ञानेतिःसंदिग्धसुपलब्धतथासाक्षात्मात्मन्येवदेहाद्यकारयमेतसाक्षिणायात्मन्येवस्यदेहात्मज्ञानवा
धकमहमस्मिपरब्रह्मेत्येवेत्येतिःसंदिग्धज्ञानेभवेत्सपथोक्तज्ञानवलादनर्थराशेवपुनानतामुक्तिम
विच्छन्तीयवलात्सुच्यतएवेत्यर्थःतथाहचाविर्भूतात्मतत्त्वस्यपुनर्देहाभिमानहेतुत्वावात्रमादोकोपिप्रतिवे
धरतिभावःतथाचप्रतिभिद्यतेहृदयग्रंथिःछिद्यतेसर्वेशयाःक्षीयतेचास्यकर्मणिगतस्मिन्दृष्टेयशब्दे
इत्याद्यातथास्मृतयोषिवीजान्मस्युपदृग्धानिनेराहतिमथापुनःज्ञानदग्धस्तथाक्षेत्रोर्नात्मासंवध्य
तेपुनःपथापरवतमादौज्ञानाश्रयतिष्ठगहिजाःतद्वद्भूतविदोद्योषानाश्रयतेकदाचनमत्रैवमध्य
वलेयद्वज्जीर्यतेभादितेविषेतद्वत्सर्वाणिकर्मणाजीर्यतेज्ञानिनःक्षणादिति ५

उ. म.
स. टी.
१०

20

बुधायशद्यप्रकरणेयेचमेवित्तस्त्राशोकप्रकरणेमित्यप्यत्रपदार्थविवेकवत्तावाक्यादहं ब्रूहेतिविज्ञानेभवतीत्युक्ते तत्रा
हमित्यत्रेदमशेषहारेणसाक्षितत्वात्प्रशोधनप्रकारः सूक्ष्मोपायोनिर्दिष्टस्तत्रासमर्थेप्रतिष्प्लोपायेनपदार्थशोधन
प्रकारमुपदेष्टुप्रकारणमारभतेतत्रयत्स्वतन्त्रप्रकरणमेतरेणहस्तौनशक्ततेपथाशेतेसतस्यसूत्रपत्तादेवनविशेषणता
मद्यपितथापितथाविद्यस्यद्विद्विषयगतव्यवहाराः कल्पितमेदमाश्रित्येतिस्थितेग्रात्मनिसतिसताचेतन्यानेदा
नामूनपायात्रनेषाविशेषणत्विकित्सवत्रुपत्वमेवकृपाः सूत्रलः सुश्रुगोशरुमनुष्यः श्रोतादृष्टावक्ताकामीक्रोधी
ज्ञानीकर्ताभोक्तासुखीदुःखीत्येवविधानिविशेषणानिनात्मनः सतादिवत्स्वतन्त्रपञ्चतानिसत्यप्यात्मनिसमुत्पत्त्या
दोनेषामभावादित्येवमात्मनः पृथगुद्भूतनस्यब्रूहस्यतावद्येत्प्राभिषेत्पृथग्भूतस्यविशेषणत्वाभावेदृष्टान्तमा
ह स्त्रित्वात्पक्षेनैत यथायेदृष्टान्तस्येनयेनमनुष्यत्वादिनाविशेष्यतेनेनेनसर्वेणशिक्षेनत्यक्तहस्तानि
क्तेनपादादिनावाख्यमात्मानविशिष्यतेयथाहस्तस्तेदानेतरहस्तवानहमितिनविशिष्यत्यमः क्रियतेत्येवमेव
इतिसूत्राशोकप्रकरणे स्त्रित्वात्पक्षेनहस्तेनस्येनात्माविशेष्यते तथाशिक्षेनसर्वेणयेनयेनविशेष्य
ते १ तस्मात्तत्पक्षेनहस्तेनतुल्येसर्वविशेषणं अनात्मत्वेनतस्माद्धोसुक्तः सर्वविशेषणोः २ विशेष
णमिदं सर्वसाधुलकारणमथा अविध्याध्यासतः सर्वज्ञानेग्रात्मन्यसद्भवेत् ३
पादादिमात्मनुष्याहमित्यादिविशिष्टप्रत्ययानकार्यद्वयार्थः १ देहद्वयसमवामिधर्माणमात्मनिव्याभिचारान्ते
यात्माविशिष्यन्प्रत्येतव्यदसुक्तमन्त्रयफलितमाह तस्मादिति अनात्मत्वेनत्यक्तेनहस्तेनेतिसेवेधः विमतानि
विशेषणानिनात्मस्वभावभूतानिविशेषणत्वात्स्त्रित्वात्पक्षेनहस्तवादिन्यर्थः यस्मादेवेतस्मात्तोज्ञानवान्तिवे
कज्ञानवान्सर्वविशेषणोसुक्तश्चित्सदानंदमात्रात्मकपवाविशेष्यतद्वयार्थः २ उक्तन्यायेनविशेषणानामनात्म
त्वेयिनात्मनस्तद्वियोगोस्तिग्रागमायायाभ्यासेवेधनेरेतस्यादित्याशक्याह विशेषणमिदंसर्वमिति इदंसर्व
विशेषणमथालकरणमलकार्यसंबंधेयिनतत्तादात्म्यतद्वयमनुद्विद्विषयस्तथासाधेशेभनेयुक्तमितिया
वत् इतरथाग्रागमायायाचुपयन्तिरित्यर्थः तर्हिज्ञानमनुष्याहमित्यादेतादात्म्यावभासस्तत्राह विध्याद्या
सतइतिमोहादेवतथावभासद्वयार्थः यस्मादविध्याध्यस्तमेवात्मनीदंसर्वविशेषणमनाज्ञानेग्रात्मन्यवि
द्यानिवृत्तावसहाधितकालत्रयेप्यविद्यमानमवेत्तयानिश्चितमेवेदित्योजना ३

प्रपंचिदृष्टान्तानुगणेन दृष्टान्तिके प्रपंचयनुदाहृतश्रुत्यर्थमाह चैतन्यप्रतिविवेनेति चैतन्यप्रतिविवाधिताभासस्तेन वा प्रोहि
 मस्मादुद्देवोधाविषयाकारादृतिर्जायते अतः स्वाभासाविवेकाच्छ्रुतिभिर्बुद्धिद्विधाप्रविषयेरित्यभावेत्तनीयाविषयभूत
 देहाद्यात्मनाभासाभासनेस्युरणमप्यनोभवतीति शेषः यद्विद्वद्वादितीर्थासदृतिपाठो लभ्यते तदा बोधाविशेषणं
 द्वादेविषयस्य निर्भासायस्मिन्नन्त्येति सुगमं येनैवमेकस्या बुद्धिर्देहादि विषयचैतन्ययोः संश्लेष इति भवति तेना
 नानाविवेकनिमित्तेन जगत्तज्जोतिशयेन सुसूतीत्यर्थः यथानोस्य पुरुषो नावच्छलनेनानुभवति प्रचलन्सुचल
 सुचलनमनुभवत्युपाधिसामर्थ्यादेवे बुद्धिस्पन्देहाद्यात्मभावमिवाप्यत्रात्मनदीयव्यापारेन नृप्यगनुभवति तदा
 भासाविवेकाच्चिदात्मनि विकारमाशेषयनुभवति सृष्टेवेत्येतादृश्यापत्तीवत्यादिश्रुत्याच्चाते अत उपाधिसाम
 र्थ्यासासारित्वविग्रमद्वयमिश्रमः ४ एवमविवेकाधीने संसाराद्यासंविचिन्त्यपदार्थस्य वाक्पादरुद्रह्यास्मीति
 बुद्धिद्वयमुदवेमुक्तिः फलिष्यत्यतः पदार्थविवेकवताभावात्सुमुद्गरेणैव अभिप्रेत्याह चैतन्यभास्यतीति ग्रहभाहंका
 रस्य चिदचिद्विद्युपस्य यच्चैतन्यभास्यतादृशपतायच्यतादर्थ्याचिदात्मनो विषयो यस्यापि कृतेन तद्वेषतमस्ति

चैतन्यप्रतिविवेन व्याप्ते बोधो हि जायते बुद्धेः प्राज्ञादिभिर्भासस्तेन मोमुद्यते जगत् ४ चैतन्यभास्यतादृ
 श्यतायमस्मादर्थ्याचनदृश्यत इदमेशाग्रहाणेन परः सोऽनुभवो भवेत् ५

तदनुभवमस्याहंकारस्य संबंधितस्मिन्निद्रमेशाग्रहाणेनैव वेदे सति न भवेत्तस्यादिति योजना तत्र योऽनुभवः सा
 दीपरिणिष्टः स परः परमात्मा वाक्पाथं भूतो भवेदित्यर्थः यद्वाग्रस्याहंकारस्य चैतन्यभास्यता जडता
 तादर्थ्याचनदृश्यत च यद्यस्मादस्ति तत्र स्मादृश्यमहंकारेनात्मनि वेद्याग्रहाणेति स्मिन्नस्मदर्थ्याभिमानत्या
 गेनैवानभवः स एव श्रुतिर्न निश्चयवानुभवोदिति योजना अथवा स वाक्पाथविषयः परः स वीतरोऽनुभवो
 हंकारस्य इदमेशाग्रहाणेन नृप्यवृत्तरेण न भवेदिति संबंधः इदमनिद्रमात्मकस्याहंकारस्य संबंधीय इदमेश
 स्तस्यासद्विज्ञानात्तद्वानिरेकागमायायितद्वुधिन्युपपत्तिरेकालोचनदृष्टेण मनुनेनापि वाधे सति अवशिष्टांशः नैषा
 यश्रुतिमनुभवो भवेदित्यर्थः ननु हमित्यवमास इदमेशाग्रहाणेन च कास्ति यस्याग्रहाणेन योऽनुभवो भवेदित्यशंका यामा
 ह चैतन्यभास्यतीति तादर्थ्याचनैव सुपुण्यादावात्मनि भासमानेपि ग्रहंकारस्यानवभासादनात्मने निश्चिते सति जा
 गरिताद्यावागेतकत्वाच्चैतन्यभासमानस्य सिद्धाग्रतः प्रतिभासत इदमेशाग्रहाणेनैव चैतन्यभास्यतेन लक्ष्मीनास्तीदमा
 कारनेत्यर्थः तथा तादर्थ्यमर्थ्यास्ति यात्मनि कर्तृत्वमोह्यादिव्यवहारनिर्वाहकतया आत्मशेषतमस्ति यद्यस्या
 देवतत्रस्मादप्यनात्मत्वलक्षण इदमेशाग्रहाणेन विद्यते अतस्तत्प्राहणेन ब्रह्मानुभवो भवेदिति सर्वमज्ञा

न

येनैकस्मिंश्चिदेकरसयात्मनिसर्वप्रमानतदुद्धितम्यचारगोचरस्य कल्पितत्वावगमाच्च पुनरेवमसर्वज्ञत्वादीन्य
र्थः यस्यादेवमहं सर्वसाक्षित्वेन सर्वाधिष्ठानत्वेन च सर्वगश्च तस्मादयो हं मयमस्य द्रष्टानभवत्पत्रनास्तीति वा
निराकर्तृनैव शक्यः केन चित्रं चैवादाते ज्ञानेन क्रियया वा प्रकाशयितुं शक्यं तदपि तु माहृष्टं वा प्राकृत्या हि यस्या
दहं यास्यारुकादिप्रपञ्चविलक्षणस्तस्यान्तरः परमात्मेवेत्युपसंहारः २ ननु बुद्ध्या हेतुं चेत्सर्वप्रकाशपणे
दोऽन्नेन तदादर्शनक्रियाकर्तृत्वादिकारित्वादिदोषप्राप्तेस्तस्यानात्मप्रसंग इति शोकोतिरस्यति विकारित्व
मिति आत्मनो न विकारित्वं बुद्धिवत्त्वावयत्वाभावात्सर्वविकारसाक्षित्वाच्च तत्तत्पवनात्मनो शुद्धत्वे क्रियागुण
योगित्तमस्ति सकलगुणक्रियावद्द्रव्यसाक्षित्वाच्च नापि भौतिकत्वात्मनो रूपादिहीनत्वात् किंच नात्मनो बु
द्धिवदल्पवेदनायप्याबुद्धेर्बुद्धित्वे संगादिविषयावेदनास्ति नैवमात्मनो अशेषबुद्धिसाक्षित्वात्सर्वबुद्धिसाक्षित्वा
त्सर्वबुद्धिस्वरूपतद्विकारासाक्षित्वादिन्यर्थः ३

ज्ञानात्मानोऽप्युक्तेऽनेनैवमात्मन उक्तमिति शोकाणां नैवेत्येवविशेषणादिवदनात्मातमसेगादिनां शोकाहं तन्निवेति ज्ञेयमुत्तर
 ज्ञेयप्रयोगोपाहं कृत्वा योजानासदासर्वस्य स एवात्मानयासाशरीरिनायाहाध्यावसेयः किलक्षणाः केवलोऽज्ञातत्वेविशेषणेना
 यिरीरुतइत्यर्थः ज्ञातत्वाद्यप्यल्लिङ्गेविन्मात्रमनुप्रकाशस्वभावतयासर्वानुसृतवत्त्वात्मात्मेतिविवेकवतानिष्ठिन
 प्रत्ययोभवेदितिभावः अहमित्यनुभूयमानत्वात्कथंजानेवात्मेत्युच्यतेइत्यत आह मित्यपीति यदपीदमहमिति
 ग्राह्यमात्मज्ञेयमन्यसेनह्यपेतागसमेच्छिन्नहस्तत्त्वह्येवतत्त्वमुपपादोवात्मन्यवभासमानेष्वाहमित्यनेवभास
 न्याहसोऽप्यभिचारिते सत्यात्माहृष्यतयात्मात्वायोगादित्यर्थः ३ आत्मनोहृष्यतयात्माभावेचेत्तद्विशेषणविष
 यस्यकृतः सिद्धिरितिमुग्धशोकोद्वेगानेनायाकुर्वन्नात्मनोऽनिरूपेत्तासतः सिद्धिसाधयति यावानितीति अहमि
 त्यत्रयावाशिद्वभासात्तलक्षणेनद्वेनशोयोऽहंकारादिर्ध्वविशेषणस्याप्यस्मिन्वानुगतप्रतिभासेप्रत्यगात्म
 निविशेषणव्यवहारहेतुः स्यात्सः प्रत्यगात्मानोविशेषणत्वेनाभिमज्जातदहंकारादेः परः विशेषप्रत्ययश्चसर्वे

ज्ञानेवात्मासदाग्राह्योऽनेयमुत्तरज्ञकेवलः अहमित्यभिपद्युदाह्यपेतागसमेहितत ४ यावानस्या
 दिदमेषगेयः सः स्वतोऽप्यविशेषणं विशेषप्रत्ययोऽसिद्धाज्ञाश्चित्रगुण्यया ५ इदमेषोहमित्य
 त्रत्याज्योनात्मेतिपेडितैः अहंब्रह्मेतिशिष्टोशोभतपूर्वगतर्भवेत् ६ इतिस्त्रित्वाप्रकरणे
 षोविशेषाणां प्रत्ययोऽप्यल्लिङ्गेऽस्मिन्निति व्युत्पत्तेर्निर्विशेषश्चपवेद्यः स्वतः सिद्धोऽनिरूपेत्तायवसिद्धः स्यु
 रन्वर्तनइतिपदयोजनाययादेवदत्तोविशेषणभूतायाचित्रगोरन्यस्तत्संबंधात्प्रागेवसिद्धानचित्रगोस
 बंधस्वसिद्धिप्रत्ययेत्तनेतयात्माऽहंकारादिसंबंधात्प्रागेवस्वमहिम्नासिद्धानाहंकारादिकत्तस्वसिद्धाव
 पेत्तनेइतिहृष्टोतदाहोतिशंगतोर्थः ५ नन्वाहमाऽनात्मनेकप्रमहंब्रह्मेतितादात्म्यप्रक्रान्तिरूपयद्येतेन्या
 शोक्पाध्यास्ताहंकारस्यभूलनिष्ठत्वानिष्ठत्वात्कृतिर्नाहंकारस्यात्मत्वप्रतिपत्त्यर्थेतिपरिहरति इदमे
 शोहमिति अहमित्यत्राहंकारावभासेयइदमेशः सनात्माहृष्यत्वादिनिनिष्ठित्यपेडितैस्त्याज्यस्तस्मि
 त्वात्माभिमानोनकार्यइत्यर्थः तीर्हकथंश्रुतिनिर्देशस्तत्राह अहमिति अहंब्रह्मेतिवाक्यार्थनिष्ठाया
 योहंकारोशाडल्लिख्यतेसभूतपूर्वगतर्भवेत् भूतासजानापूर्वगतिः प्राप्तिस्तस्याविग्रहः अहंकार
 लक्ष्यवस्तुनत्सादिद्वयमहमितिश्रुत्याल्लिख्यतइत्यर्थः ६ इतिविशेषायाहप्रकरणस्यैववृत्त

यदि निर्विकार एवात्मा कथं न हि स सर्वार्थप्रकाशक इत्युच्यते इत्याशंक्य लोकप्रसिद्धं ह्येतन्न निर्विकारस्यैव प्रकाशकत्वमुप
 पादयिष्यामि मणोसु, टिकादि लक्षणैर्जाया ऊसमादि ह्यारक्ताद्याकारताया तये रूपा लोके सत्येव प्रकाशपतेरुक्त
 ते यद्वत्तया मयि तेन ज्ञेयादिन्यास्यानीयावद्यमानवस्युदिकादिस्थानीयाया बुद्धौ जाया ऊसमादि रक्तादिस्थानीये स
 र्वविषयज्ञाने स ह्यप्येतन्न तस्मादातयेनेव निःप्रकयेन मया सर्वप्रकाशपतेन बुद्धिबुद्धिकारवता नापि बुद्धिरवबुद्धी ।
 न च वेद सति बुद्धेरमुपयोगवचनं न्यस्य विषयविशेषाकारताया तनामन इययोगादिति ४ इदानीं प्रत्यगात्मनो
 ऽद्वितीयत्वं मुपपादयेत्तस्य च शुद्धत्वं स्पष्टयति बुद्धाविति जायतादौ बुद्धौ सत्यां साविद्याया ध्यानाया बुद्धौ समा
 दृष्टं सत्तद्दृश्यं तेन भवेद्वत्त्वेन नास्ति विषयये बुद्धावसत्यां सायादौ दृश्यनास्ति जडस्या ज्ञानसत्ते प्रमाणभावादित्य
 थः दृष्टान्तसाक्षी सदा सर्वान्तर्याम्यवस्थास्य द्रष्टृवन्न दृश्यवत्त्वसत्तायाभिचरति यस्मादवे सतः प्रकाशमानत्वाया
 मिचारस्तद्व्यामिचारणश्च सत्त्वान्तर्यामिस्तस्माद्वेतेन विद्यते इति नित्यशुद्धवत्त्वप्रत्यगात्मैर्यः ५ यद्यपि द्वैतसंसर्ग

मणोप्रकाशपते यद्द्रक्ताद्याकारतातये मयि स ह्यप्येतन्न सर्वमानयेनेव सतन्मया ४ बुद्धौ दृश्यं भवेद्वत्त्वं
 सत्यानास्ति विषयये दृष्टायस्मात्सदा दृष्टान्तस्मात्तद्वैतेन विद्यते ५ अविंकात्परभावे यथा बुद्धि
 रवेतया विवेकान्तपरादन्तः स्वयंचापि न विद्यते ६ बुद्ध्या दृढप्रकरण

कृतमशुद्धत्वात्मान्मनो नास्ति द्वैतस्याभावान्यापि विद्याविद्याभ्यासेवेधादशुद्धिर्भविष्यतीत्याशंक्या बु
 द्धेरेव विद्याविद्येनात्मनस्तत्त्वसंसर्ग इति शुद्धवत्त्वात्मेत्याहु विवेकादिति न विद्यते विवेको मेदोभासमानतया
 यस्मिन्सा विवेकादेहादात्मात्मबुद्धिर्विषययज्ञानमिति यावत्तस्माद्विवेकात्परस्या संसारिणः सर्वसाक्षि
 तया विविक्तस्याभावमविद्यमानतामप्या बुद्धिरवेद्विदितवती अत्र बुद्ध्या सादिव चिदात्मनोपि स्याति यो
 गान्साभासा बुद्धिरेवाज्ञानविषयमाश्रय इत्यंगीकृत्य यथा बुद्धिरवेदित्युक्तमिति द्रष्टव्यम् तस्या विवेकान्त
 र्गनात्मा एवादेनात्मनः सभावनिर्हारणो विवेकस्तस्माद्विवेकाद्वैर्द्वैतपरादन्तसंसारिणः परमात्मनो ऽन्यो जी
 वः संसारी न विद्यते स्वयंचापि भासबुद्धिरपि सनिदानानीवद्यते तदा प्रत्यग्रव्याभ्युत्पन्नत्वात् सर्वस्येत्यर्थः तस्याच
 श्रान्तिसम्पत्तयानयोर्विद्याद्वययोगीपबुद्धिर्न तत्रात्रात्मनो ऽशुद्धिर्गंधोपीति भावः ६ इति बुद्ध्या दृढप्रकरणं स

वे

६
७
८
९

ननु जन्तुनादिभिरपि कदाचिद्विज्ञानेन निर्विशेषतया नित्यं सुखं तेषां कथं मात्मनो देहादिष्वनित्यं निर्विशेषतया त्र

सुखं यत्तासे भवदुःखतया ह सदा च भूतेषु निश्चिन्नावधारणार्थः अहं केवलोऽविद्यातत्कार्यरूपविशेषणरहितः
सर्वेषु भूतेषु सममवाप्तिरुपाधिपरमश्रीमतेतरेण मयि विशेषो लोकाभावादिन्यर्थः सर्वानुसृतस्याप्यसंगत्वा
भावनयानिर्विशेषमेव ह्येतन्माह यथा च समिति आकाशास्यासंगत्वादेः प्रसिद्धत्वात् तस्मिन् चकार्येति
च शब्दार्थः सवेगनमित्यादौ निर्विशेषणानि ब्रह्माकाशयोः समानियतः आकाशवत् केवलोऽहं सर्वभूतेषु
समेतश्चाकाशास्वभावापमिते सर्वगमित्यादिविशेषणं परं ब्रह्मैवास्मीति याज्ये उपपादिते ब्रह्मात्मैक्ये
लितमाह तत इति ३ ब्रह्मभूतस्य नवमदीहितैः फलाभावेऽपि कथंचिन्मत्तत्वेऽप्यात्मनः सेवेधिनस्त्वा प्रतिगुणभ
तस्य प्रधानभूतस्य वा कस्यचिदप्यस्य च चिदुपयोगो भविष्यतीत्याशंक्य सोऽपि मपि दुःसंयादुःखमाह अहं मेक
इति एक एवाहं चित्स्वरूपस्य मम परमार्थतः सज्जानीय विज्ञानीय स्वगतभेदे मानाभावात् तन्नानममगुणभूतैः कि
५ सदा च भूतेषु समोऽस्मि केवलो यथा चावे सर्वगमत्तरं शिवं निरंतरं निष्कलमक्रियं परं न तो न मे स्त्री ह फले हि
७ तवोहितैः ३ अहं मेको न तदन्मदिष्यते तत्तथा न कस्याप्यहं तस्य संगतः असेगत्वा ह मतो न मे तया कृ
तेन कार्यतव चाह ततः ४ फले च हेतोः च जनो विषयकवानिति प्रचिन्त्याह मतो विभाक्षणे जनस्य से
चिन्मज्जादिष्यते भूतगते तस्या कस्यापि प्रधानभूतस्याहं गुणभूतानां स्मि कृतः असेगत्वा नाधो पानि प्रायत्वा
दिन्यर्थः यतो ह ममेगत्वाऽतो न मे तया कृतेन किमपि प्रयोजनमस्ति किंच तमेव नासि कृतस्तवोहितैः तत्फले
वेत्याशयेनाह तव चेति सत्स्वरूपा ज्ञानकस्मिन्नायात्नवाधिराज्यभूतमत्स्वरूपव्यतिरेकाभावात् तमेदेवा
यकार्यायाकारकत्वासे भवादलो विकल्पनया प्रशान्तैव भवेदित्यर्थः ४ इदानीं कृतार्थस्याप्याचार्यस्य स्वा
नुभवसिद्ध्याऽपि विकारकप्रकरणानिर्माणानुप्रवृत्तौ निमित्तं दुःखं निज न दर्शानं सज्जानकं रणे वनाद्यात्पादी
न्यादिप्रेत्याह फले चेति अयेज नो हेतु फलात्मके संसारे विशेषेणासक्तवानिति प्रचिन्त्य विमृज्य प्रपत्ता ह गज
नस्पलोकस्यातः संसारादि मोक्षार्थो मोक्षार्थमहमिममत्पात्मसेवा दृष्टं यथं प्रपुन्रवान्मार्गीतवानस्मि
किमनेन सेवादृष्ट्यनेन जनस्य भवेदिति तदप्यनेन विप्रानिषिद्धं यति स्वस्यात्मनो नृपे नित्यं चैतन्यस्य भाव
स्तस्य तत्त्वार्थो ब्रह्मत्वं तस्य विस्मये वाधकारणमित्यर्थः ५

[illegible]

पदसार्थमिष्यन्तां शीघ्रं यत्तामिमं पथं - आगच्छन्तो विषयाकार
तुल्यं ज्ञानं स्फुरणं वसुधैव कुटुम्बकम् इति वास्तव्यं स्वस्ति विनाश
सां ॐ दिनघास्यं राणं सैव स्वनिमस्यस्य वपेणाश्रयणी

यथाप्रतीतिरिति न संभवेतीत्याह तावत्तु क्रिया
निश्चयस्याभावादेवेत्यर्थः

दागत्वादिभेदः परिणामविशेषोपाधिनिवेधन इति तस्माज्जलं वा प्राप्य विषयस्य परिणामेति जले एषि व्याप्य कं सुहृत् च
प्रागुक्तं पुनरप्यसिद्धे तस्यास्य एषि वीजलेने जसा स्वरूपेण न व्याप्तं सर्वत्रोष्णोपलेभातेन प्रायेण लोकादोस्यैकिकरणमुच्चाद
कस्य लयदर्शनाच्च तस्याचैवेनेन सोजलाद्यापकत्वं सुहृत् त्वचमसिद्धं तदपि व्यापुनाय लयनस्योदेति सूर्योस्तपत्रचमसिद्धो
ति प्राणाद्वारा मचुदेति प्राणोऽस्तमेति इति श्रुतेः प्राणाश्ववाचोवापोलयप्रवणान्न जलात्पस्य च वेहे वा द्याधीनमवति
निवृत्तिदर्शनाच्च वापुश्चाकाशेन प्रसृत इति प्रसिद्धमेवेतत् सुहृत् त्वत्वाद्यानमेव सर्वत्र यत्नसर्वसत्तासूक्तिभ्यां व्याप्ते
मेवाचुम्यन इति सच्चिन्मात्रं सर्वस्यापादानेन तस्य चार्थान्तराणां गुणमादर्शनात् त्रुपादानकत्वे सिद्धे निरपेक्ष व्यापकत्वे
प्रागुक्तं परिपाद्या निरतिशय सुहृत् त्वत्वं च सिध्तिरिति तदनेन सच्चिन्मात्रेण सर्वस्य दृश्यराशेयस्तत्वात् त्रुतः एष्य क किम
पि वस्तु विद्यत इति तस्य परम सुहृत् त्वत्वाद्यापि ने निश्चित्य सोहृत् मसंगत्वं दृष्ट्यात्मेति सदाभावयेदिति नान्यथा २ ननु
नेतावतात्मन उक्ते दृष्टत्वं ज्ञानसिद्धिरध्यात्माधिदैवतयाः एषि व्यादेभेदेन प्रथमान्वार्त्तादीनां न्याह शरीरेति यावद्वाह
एषि वीप्रमाणतः परिमाणतो भवति तावत्तावत्प्रमाणप्रागरीरा एषि वीजे येति सेवेधः तस्याऽवाधीनि चत्वारिभ्य
प्रगरीरा एषि वीजावद्यावद्वाह्याप्रमाणतः अवादीनि च तत्त्वानि तावत्तत्वेयानि कृत्स्नशः २ वाद्यादीनां
यथात्म्यतः एवेति सर्वगतत्वा अहमेकः सर्वसच्चिन्मात्रः सर्वगतद्वयः ३ ब्रह्माद्यास्यावरताये प्राणिनां
तानि कृत्स्नशो निरवशेषतया तावत्तावत्प्रमाणानि ज्ञेयानि यावच्छरीरावाह्याच एषि वीजितो योजना एतदुक्ते भवति
अध्यात्माधिभूतत्वाधिदैवात्मना विभक्तानां एवादीनामेकाज्ञानविज्ञेयमित्येकप्रलयेन ब्रविलापनोपपत्तेः सर्व
त्रात्यक्तत्वाच्च गुणमात्रगुणात्मवसानमेवाध्यात्मादिभूतेन व्याप्तेन ततः एष्यगत्वातिप्रत्यक्तत्वे वधार्यमाणे वाह्या
ध्यात्मिकादिभेदस्यैव निरनकाशात्प्रत्यगात्मब्रह्मतावेन्मात्रमेव सर्वमवोशाष्यत इति मेवेदेव प्रागुक्तात्मनस्तत्ता
नसिद्धिरिति २ नन्वेवंपरागुप्यस्यासत्त्वं कथमात्मनः प्रत्यक्तत्वं सर्वगतत्वं मिश्राकथययते तस्य पराचनिविका
रायेतत्तादतः कथयराचा प्रत्यगात्मावसानतमिस्त्राशकाचितमात्रस्वतृपस्ये वाह्यादिलक्षणस्य प्रत्यगादि
शाह्यैह्यतत्ताह्यतमाणास्य दृष्ट्यामात्रागितपरगथापत्तायामपि स्वतृपस्यान्यानपेक्षतायुक्तं सर्वस्य प्रत्यगा
त्मावसाधनतावधारणमिति दृष्टान्तः कथयराचादयति वाद्यादीनामिति स्पष्टार्थः ननु कथमाकाशवदेक एवात्मा भ
वेत्त ब्रह्मादिभेदेनात्मानमनेकत्वं स्पष्टविभाव्यमानत्वात् तया चैतन्यमात्रत्वे चात्रुपयंत्ररागादिदाससंसर्गोपलब्धेरि
त्याशोकाह ब्रह्माद्या इति ममेव चिदात्मनः सर्वप्राणिनः एवः पुरंशरीररत्ताः स्तनानि रीतिरित्यर्थः तस्याकाम

संज्ञाः कामकोशादुपपत्ति
प्रज्ञापरमेष्ठिनोत्पत्तिः
कोशादप्येतावदावाप्राप्तमनेन स्वाभाविकव्याप्य

३. य.
स. टी.
१५

२९

आत्मनो जरादिविद्विषाभावेन कृत्स्नाद्वयस्वभावप्रतिपादनपराः श्रुतीः स्वतन्त्रतार्थान्श्रुयवत्प्रजो मरुदिति तया च श्रुत
यश्च ज्ञानित्वः श्राश्रुताये पुराणा सवाराय महानज्यात्मा जराः मया मृतोऽभयो ब्रह्मेति श्राये पुरुषः स्वयं ज्ञानित्वं भूमे
ज्ञानिषा ज्ञानिका यमिति निर्मलो निरेजनः परमस्वाम्यमुपैतीति श्रुतेः एकत्वं एकैर्नानि जानते नैव तत्तः इत्य
र्थः श्रानेदेव स एणा विद्वान् विद्येति कृतं श्रुतं श्रानेदेव मय्यते यद्विभाति इत्यादि श्रुतेः विमुक्तश्चाविमुच्यते इति
श्रुतिमाश्रित्याह ततो विमुक्त इति यत्पुल्लक्षणस्ततो विमुक्त एव स देतिषदं सर्वज्ञानुबेजनीयं यदाचार्येणाह
मम स्वतन्त्रेन तथैव निशिष्यानुमन्यते उा मिति यदेनेत्यर्थः ३ ननु स्यान्त्रयेऽप्याप्यथा प्रथमान्तर्यामि कथमोर्विक्र
यात्मकं तमिष्यत आह सप्तुप्रीन सप्तुप्रश्ना सोमाय च सचा सो सप्तुप्रश्नाय त्वयतो मे मम स्वमिवात्मीयमिव
हव्यवहारे किंचित् दर्शनेनानास्ति स्वमिष्वस्वतन्त्रमिवेति वा किं तन्माह नमविवेकाविधौ धारयति ते जाग्रदादि
दर्शनेन मिनिषा जनानां तत्र हेतुमाह स्वतन्त्रेति तेषां जाग्रत्स्वप्नसप्तुप्रिदर्शनानां जाग्रदाद्यवस्थाह्यमाणा वा स्वतन्त्रेण

अजो मरुद्वैव जया जरो मृतः स्वयं प्रभः सर्वगतो ह म ह्यः नकारणं कार्यमतीव निर्मलः सदैकत्वं
प्रश्रुततो विमुक्तः ३ सप्तुप्रजाय त्वयत्पतश्च दर्शनं न मे स्ति किंचिन्स्वमिवेह माह न स्वतन्त्रेणैवाप
रतोऽप्यसत्त्वतस्तुरीयेणैवास्मि सदादगद्वयः ४

रतोऽप्यसत्त्वतोऽसत्त्वादित्यहं योजनानुहितेषां स्वतोऽप्यनिरपेक्षस्वतन्त्रे संभाव्यते स्युराणं च आगमायापितेन
रजस्यैव द्वैतारोपितत्वेन श्रुयान्तथा परतोऽपि न सत्त्वं स्युराणं च संभाव्यते परचैतन्यस्या त्रहितेनात्मना सत्त्वा
दिकर्मणा संभवति प्रत्यक्षपरागभावेन विरुद्धस्वभावयोस्तादात्म्यानुपपत्तेस्तत्कल्पनायाश्चिन्मा
त्रत्वादित्यर्थः ३ प्राज्ञस्तेजसा विद्वद्व्येते तत्तद्व्यवस्थावत्तेन भासमानानममस्वतन्त्रमिति भावः तर्हि किं
स्वतन्त्रमिति न दाहन्तुरीयेणैवास्मानि विद्यादित्रयापेक्षया परतोऽप्यमानत्वाच्चतुर्थं ३ तस्य लक्षण
सदाद्वैतिसर्वावस्थाह्यत्वं विद्यादीनां सत्त्वावस्थामात्रदृष्टत्वादयं ततोऽप्यतिरिक्तः स्थूलतत्त्वज्ञ
मणा विविचयान्वेषणा विविचयान्वेषणादृश्यायां विद्यादिस्थानत्रयापाहनावसायमानत्वात्तुरीयेऽसु
च्यते न पुनर्वस्वतस्तुरीयेणैव मस्तीति धोते यत्पदं दर्शने निविशेण एव सदाहमस्मीत्यर्थः ४

१५

नन्वात्मावाग्रदृष्टव्यः श्रोतव्योमेतद्यो निदिध्यासितव्य इति श्रुत्यैवात्मनो दर्शनादिकर्मत्वात्ते इष्टप्रवृत्तादृशानामुज्जगादिवदस
त्प्रतिश्रित्याशेषाप्रामाण्यमप्युपपन्नमप्येतद्व्याप्येति नित्यमगमधवच्युतनचक्षुषाग्रदृष्टानेनायवाचानामेष्टवेत्यस्य साकमे
णावेत्यागोदृष्टानिविरोधादृष्ट्यादिहानस्यादृशनायविषयत्वात् इष्टवदृष्ट्यादृष्ट्या निरहीतेत्येनतयेनयोगान्दर्शनायहितो
येदृशमवेनानात्मप्रवणतात्प्राज्ञनाथेत्पाह इष्टवत्तादीनिमयादृष्टवदृष्ट्यादृष्ट्यादिवशगत्रदानकर्मत्वमेवेत्येनान्यत्प्रप
तिनामज्ञाणेगतिनामप्यद्विजानातीति सभ्रमेत्यत्रापि प्रागुपपन्नप्रतिविरोधाद्यत्रान्यत्रप्रपत्त्यात्मानमेवप्रपत्ती
तिस्वात्मदर्शनविधिपरतत्कस्यनायोगाग्रस्योत्रस्यणोविज्ञानकर्मत्वात्तात्तिगम्यतेनिश्चयापनेत्यर्थः सत्त्वमावा
यित्वाप्रकरनवमविद्यते इदानीं सर्वप्रकरणे पुत्र्यावावस्थापितमात्मनो निर्विषयज्ञानस्वभावत्वे स्यानुभवाभिनुयेन
प्रकृत्यत्रविषयमिनेवात्मज्ञानेभवतीतिदृष्टयित्प्रकरणान्तरमाभते इतिप्रामाण्यमिति सहस्रिभातमेकदेवविष्कुरितेस
देवस्यैवभासमानमिति यावत्तदेवेविध्यमद्वयत्वेनदेवाहसतत्तभवामि अतोविमुक्तः उक्त्यभ्यनुज्ञार्थोऽकारः उक्त
स्वरूपमाकारद्वाराप्रसक्तबुद्ध्याभिव्यक्तभवतीतिरुचयित्तेऽकारनिर्देशः १ ननुकाशवदलेपकत्वेदृशः संगच्छ
तुपवत्तायसत्त्वानदृष्ट्यादेः कर्मतायथा एवेविज्ञानकर्मत्वेभ्रमोनास्तीतिगम्यते ४ इति सत्त्वमाप्रकर
णानवमं दृष्टिस्वरूपेगगनोपमपरसमुद्दिभातेतज्जमेकमद्वयं सलेपकसवगतपदद्वयत्वेनदेवाहसतत्तभवामि
मुक्तः उक्तः १ दृष्टिस्तुष्टुद्वाराविक्रियात्मकोनेमोस्तिकाधिद्विषयः स्वभावतः पुरस्तिरद्योर्ध्वमधश्चसर्वतः
तदृष्ट्यसंबंधादशुद्धिविक्रियादिदोषसंभवादिष्योशकदृष्टारान्मस्वरूपत्वात्तस्यचशुद्धत्वादेः श्रुत्यैवनिर्द्धारणा
त्मेवमित्यभिप्रेत्यप्रतीतिसिद्धमर्थमवदयति दृष्टिस्तुष्टुद्वारा इति अहंत्वेदृशः तानस्वरूपद्वयत्वमः अतपरमार्थतः शुद्धाश्च
ह्यादृशज्ञाननिवधनत्वात्तस्यचासत्तादिनिभावः शुद्धमयायविद्विमितिमेववर्णनमप्यनश्राविक्रियात्मकोविक्रियात्मका
ग्राणादेरगोप्यगोप्यमनाशुभोप्यलमनरावद्वाहसमदीर्घमित्यादिश्रुतेरतोपिपुष्टद्वयार्थः नतदृष्ट्यातिकंचन
ततदृष्ट्यातिकंचनेतिश्रुतेनात्मनोविषयसंसेसर्गदृष्ट्याह नमेस्तीतिस्वभावोपरमार्थतः अनेनविक्रियाहसविशेषा
भावादप्यविक्रियदृष्ट्युक्तेभवति विषयाभावेनाहयात्मनोभ्रमवाक्यशेषमर्थतः पठति पुरस्तिरद्योति सभगवः
कस्मिन्पुतिहिनदृतिस्वमहिम्नयादिवातमहिम्नीतिस्वरूपावस्थानमनन्याधीनुपपन्नस्यतद्वैपादनायेदेकारा
स्यदेसवैवर्वादिविभागेनाध्यातव्यमेवेनचायलभ्यमानमृमेवेतिप्रतिपाद्याहकारास्यदस्यदेहादिवृद्धिपथे
तस्यतर्हिभ्रमोभ्रमदृतिशंकः १ अहंबुद्धिग्राह्यमपिभ्रमेनेवेतिमध्योनिर्दिष्टेपदमनिदमात्मकस्यसंबन्धभ्रमो
त्वाभावेभ्रमकाभावात्प्रभगात्मेवभ्रमेत्यात्मेवदसर्वमित्यतनस्यार्थभ्रमाच्छादोप्यदर्शितइत्यर्थः अतोह

नन्वात्मावाग्रदृष्टव्यः श्रोतव्योमेतद्यो निदिध्यासितव्य इति श्रुत्यैवात्मनो दर्शनादिकर्मत्वात्ते इष्टप्रवृत्तादृशानामुज्जगादिवदस
त्प्रतिश्रित्याशेषाप्रामाण्यमप्युपपन्नमप्येतद्व्याप्येति नित्यमगमधवच्युतनचक्षुषाग्रदृष्टानेनायवाचानामेष्टवेत्यस्य साकमे
णावेत्यागोदृष्टानिविरोधादृष्ट्यादिहानस्यादृशनायविषयत्वात् इष्टवदृष्ट्यादृष्ट्या निरहीतेत्येनतयेनयोगान्दर्शनायहितो
येदृशमवेनानात्मप्रवणतात्प्राज्ञनाथेत्पाह इष्टवत्तादीनिमयादृष्टवदृष्ट्यादृष्ट्यादिवशगत्रदानकर्मत्वमेवेत्येनान्यत्प्रप
तिनामज्ञाणेगतिनामप्यद्विजानातीति सभ्रमेत्यत्रापि प्रागुपपन्नप्रतिविरोधाद्यत्रान्यत्रप्रपत्त्यात्मानमेवप्रपत्ती
तिस्वात्मदर्शनविधिपरतत्कस्यनायोगाग्रस्योत्रस्यणोविज्ञानकर्मत्वात्तात्तिगम्यतेनिश्चयापनेत्यर्थः सत्त्वमावा
यित्वाप्रकरनवमविद्यते इदानीं सर्वप्रकरणे पुत्र्यावावस्थापितमात्मनो निर्विषयज्ञानस्वभावत्वे स्यानुभवाभिनुयेन
प्रकृत्यत्रविषयमिनेवात्मज्ञानेभवतीतिदृष्टयित्प्रकरणान्तरमाभते इतिप्रामाण्यमिति सहस्रिभातमेकदेवविष्कुरितेस
देवस्यैवभासमानमिति यावत्तदेवेविध्यमद्वयत्वेनदेवाहसतत्तभवामि अतोविमुक्तः उक्त्यभ्यनुज्ञार्थोऽकारः उक्त
स्वरूपमाकारद्वाराप्रसक्तबुद्ध्याभिव्यक्तभवतीतिरुचयित्तेऽकारनिर्देशः १ ननुकाशवदलेपकत्वेदृशः संगच्छ
तुपवत्तायसत्त्वानदृष्ट्यादेः कर्मतायथा एवेविज्ञानकर्मत्वेभ्रमोनास्तीतिगम्यते ४ इति सत्त्वमाप्रकर
णानवमं दृष्टिस्वरूपेगगनोपमपरसमुद्दिभातेतज्जमेकमद्वयं सलेपकसवगतपदद्वयत्वेनदेवाहसतत्तभवामि
मुक्तः उक्तः १ दृष्टिस्तुष्टुद्वाराविक्रियात्मकोनेमोस्तिकाधिद्विषयः स्वभावतः पुरस्तिरद्योर्ध्वमधश्चसर्वतः
तदृष्ट्यसंबंधादशुद्धिविक्रियादिदोषसंभवादिष्योशकदृष्टारान्मस्वरूपत्वात्तस्यचशुद्धत्वादेः श्रुत्यैवनिर्द्धारणा
त्मेवमित्यभिप्रेत्यप्रतीतिसिद्धमर्थमवदयति दृष्टिस्तुष्टुद्वारा इति अहंत्वेदृशः तानस्वरूपद्वयत्वमः अतपरमार्थतः शुद्धाश्च
ह्यादृशज्ञाननिवधनत्वात्तस्यचासत्तादिनिभावः शुद्धमयायविद्विमितिमेववर्णनमप्यनश्राविक्रियात्मकोविक्रियात्मका
ग्राणादेरगोप्यगोप्यमनाशुभोप्यलमनरावद्वाहसमदीर्घमित्यादिश्रुतेरतोपिपुष्टद्वयार्थः नतदृष्ट्यातिकंचन
ततदृष्ट्यातिकंचनेतिश्रुतेनात्मनोविषयसंसेसर्गदृष्ट्याह नमेस्तीतिस्वभावोपरमार्थतः अनेनविक्रियाहसविशेषा
भावादप्यविक्रियदृष्ट्युक्तेभवति विषयाभावेनाहयात्मनोभ्रमवाक्यशेषमर्थतः पठति पुरस्तिरद्योति सभगवः
कस्मिन्पुतिहिनदृतिस्वमहिम्नयादिवातमहिम्नीतिस्वरूपावस्थानमनन्याधीनुपपन्नस्यतद्वैपादनायेदेकारा
स्यदेसवैवर्वादिविभागेनाध्यातव्यमेवेनचायलभ्यमानमृमेवेतिप्रतिपाद्याहकारास्यदस्यदेहादिवृद्धिपथे
तस्यतर्हिभ्रमोभ्रमदृतिशंकः १ अहंबुद्धिग्राह्यमपिभ्रमेनेवेतिमध्योनिर्दिष्टेपदमनिदमात्मकस्यसंबन्धभ्रमो
त्वाभावेभ्रमकाभावात्प्रभगात्मेवभ्रमेत्यात्मेवदसर्वमित्यतनस्यार्थभ्रमाच्छादोप्यदर्शितइत्यर्थः अतोह

26

154

कथमात्मनो निर्विशेषं शरीरादिसंवेद्यमप्युक्त्यादित्यथाह शरीरेति शरीरादिसन्नेर्महात्मत्वे मदीयत्वे वा परमार्थतोऽस्ती
 त्यर्थः तत्र हेतुममवनिर्विकारत इति न हि विक्रिये च कृत्वा गमायापि शरीराद्यात्मना परमाणुमने से सृज्यते वा येन तत्सृज्यता
 तद्व्यभिक्तावाभवेदित्यर्थः हेतुतरमाह न हेतोश्च न येन सेननेरिति कुतोऽस्तमित्यत आह सत्यमस्य इति रूपतः स्वप्ना
 वस्थायां स्यादृश्यमिच्छातया स्यात्तत्ते हेतुपत्त्यादेवास्तमित्यर्थः हि प्राह स्वप्नदृश्यमिच्छातमसिद्धेयान्तायः
 ५ शरीरादिसन्नेरदृश्यते न चेन्मिच्छातमसिद्धेयान्तायः शुद्धताविक्रियत्वादेरपि दृश्यत्वात् मिच्छातमसिद्धेयान्तायः इति
 नि ममविति यानास्ति न सेविकारहेतुरप्यस्ति ततः एवं निरूपिता दृष्ट्या तद्व्याभावादेनोऽस्तः परतो वा ममात्मनो
 विक्रियानास्तीति यदिदं सत्यमित्यर्थः तत्र प्राह शोकावकाश इत्यर्थः अविच्छिन्नत्वादिना विक्रियाभावाच्च पल्लितस
 त्वमस्याभिप्रेतत्वात् तस्मिन् शुद्धे तसिद्धे न शोकावकाश इत्यर्थः कर्मवान्त फलवान्त ध्येयावाकर्मोदिसाधनवाविक्रिया
 दिहेतुर्भविष्यतीति कुतोऽप्यस्तमित्यथा शोकाह न पुण्येति पुण्यादिनेति यत्तितायो हेतु रशरीरत इति अशरीरत्वेन तद्वे
 ६ शरीरवृत्तौ इति यद्विषयः त्वसन्नेन मेन चाह मम निर्विकारतः असत्वेनोश्च न येन सेननेरसत्त्वमस्याः स्वप्नो हि दृश्य इति
 ७ वत् ५ इदं सत्यममनास्ति विक्रियाविकारहेतुर्न हि मेदयततः न पुण्यपापेन च मोक्षबंधनेन चास्ति व
 ८ एति प्रागताः शरीरतः ६ अनादिता निरुण्णता न कर्मफलचतस्रात्परमाह मद्रूपः यथानभः सर्वगतेन
 शोकप्रतिपादितमेत्यर्थः ६ ननु यद्यपि शरीरोपादानत्वेन तद्व्यभिक्तेन चात्मनः शरीरवृत्ताभावस्तथापि शरीरेण
 त्विसंवेद्य उपलब्धोपलभकभावस्तथापि शरीरेण त्विसंवेद्य उपलब्धोपलभकभावस्तथापि शरीरेण त्विसंवेद्य उपलब्धोपलभकभावस्तथापि
 त्वपुण्यापुण्यादिसंवेद्यवैधर्ष्यमुक्तमुपपादयत्यनादिन इति यत्तर्कमसमवापितत्वादिति महद्व्यथारण्यशरीरादिचप
 रमाणुमनसोऽनेकोतो मनसोऽप्यतिशुद्धाणात्परपरिकल्पितपरमाणुनेगीकाराच्च तत्तथाप्यतर्कमसमवापितत्वा
 ९ एतद्व्यथारण्यमेवादाहरणं तत्तथाचसगुणत्वे सादित्तत्वाप्यतर्कमसमवापितत्वात्तत्तथाप्यतर्कमसमवापितत्वात्तत्तथाप्यतर्कमसमवापितत्वा
 व्याप्यमादाय निवर्तन इति भावः कर्मपुण्यादिलक्षणफलतत्त्वाध्यसखडः एवादि रूपफलचनमेलीत्यस्य न
 स्मादहं परमनुत्तमः सेसारिम्यो विलक्षणः अहं यो निर्विशेषः क्रियावत्ताभावात्साध्यपुण्या - सभव इति विलक्ष
 णत्वमुपपादयति यथेति देहगतो देहोऽज्ञातस्तत्तापलभमानोऽपीत्यर्थः सूक्ष्मतोऽमूर्तत्वादित्यर्थः तत्तथाचहं भ
 भगवान् अनादिता त्रिगुणात्परमात्मा यमवयः शरीरस्योपि कोतेयन करोति न लिप्यते यथा सर्वगते सोऽहं

तद्व्यभिक्तावाभवेदित्यर्थः हेतुतरमाह न हेतोश्च न येन सेननेरिति कुतोऽस्तमित्यत आह सत्यमस्य इति रूपतः स्वप्ना
 वस्थायां स्यादृश्यमिच्छातया स्यात्तत्ते हेतुपत्त्यादेवास्तमित्यर्थः हि प्राह स्वप्नदृश्यमिच्छातमसिद्धेयान्तायः
 ५ शरीरादिसन्नेरदृश्यते न चेन्मिच्छातमसिद्धेयान्तायः शुद्धताविक्रियत्वादेरपि दृश्यत्वात् मिच्छातमसिद्धेयान्तायः इति
 नि ममविति यानास्ति न सेविकारहेतुरप्यस्ति ततः एवं निरूपिता दृष्ट्या तद्व्याभावादेनोऽस्तः परतो वा ममात्मनो
 विक्रियानास्तीति यदिदं सत्यमित्यर्थः तत्र प्राह शोकावकाश इत्यर्थः अविच्छिन्नत्वादिना विक्रियाभावाच्च पल्लितस
 त्वमस्याभिप्रेतत्वात् तस्मिन् शुद्धे तसिद्धे न शोकावकाश इत्यर्थः कर्मवान्त फलवान्त ध्येयावाकर्मोदिसाधनवाविक्रिया
 दिहेतुर्भविष्यतीति कुतोऽप्यस्तमित्यथा शोकाह न पुण्येति पुण्यादिनेति यत्तितायो हेतु रशरीरत इति अशरीरत्वेन तद्वे
 ६ शरीरवृत्तौ इति यद्विषयः त्वसन्नेन मेन चाह मम निर्विकारतः असत्वेनोश्च न येन सेननेरसत्त्वमस्याः स्वप्नो हि दृश्य इति
 ७ वत् ५ इदं सत्यममनास्ति विक्रियाविकारहेतुर्न हि मेदयततः न पुण्यपापेन च मोक्षबंधनेन चास्ति व
 ८ एति प्रागताः शरीरतः ६ अनादिता निरुण्णता न कर्मफलचतस्रात्परमाह मद्रूपः यथानभः सर्वगतेन
 शोकप्रतिपादितमेत्यर्थः ६ ननु यद्यपि शरीरोपादानत्वेन तद्व्यभिक्तेन चात्मनः शरीरवृत्ताभावस्तथापि शरीरेण
 त्विसंवेद्य उपलब्धोपलभकभावस्तथापि शरीरेण त्विसंवेद्य उपलब्धोपलभकभावस्तथापि शरीरेण त्विसंवेद्य उपलब्धोपलभकभावस्तथापि
 त्वपुण्यापुण्यादिसंवेद्यवैधर्ष्यमुक्तमुपपादयत्यनादिन इति यत्तर्कमसमवापितत्वादिति महद्व्यथारण्यशरीरादिचप
 रमाणुमनसोऽनेकोतो मनसोऽप्यतिशुद्धाणात्परपरिकल्पितपरमाणुनेगीकाराच्च तत्तथाप्यतर्कमसमवापितत्वा
 ९ एतद्व्यथारण्यमेवादाहरणं तत्तथाचसगुणत्वे सादित्तत्वाप्यतर्कमसमवापितत्वात्तत्तथाप्यतर्कमसमवापितत्वात्तत्तथाप्यतर्कमसमवापितत्वा
 व्याप्यमादाय निवर्तन इति भावः कर्मपुण्यादिलक्षणफलतत्त्वाध्यसखडः एवादि रूपफलचनमेलीत्यस्य न
 स्मादहं परमनुत्तमः सेसारिम्यो विलक्षणः अहं यो निर्विशेषः क्रियावत्ताभावात्साध्यपुण्या - सभव इति विलक्ष
 णत्वमुपपादयति यथेति देहगतो देहोऽज्ञातस्तत्तापलभमानोऽपीत्यर्थः सूक्ष्मतोऽमूर्तत्वादित्यर्थः तत्तथाचहं भ
 भगवान् अनादिता त्रिगुणात्परमात्मा यमवयः शरीरस्योपि कोतेयन करोति न लिप्यते यथा सर्वगते सोऽहं

विदाजनात्तत्परिज्ञाने सति कैवल्यफलतोत्पत्त्याहं परं ब्रह्मेति अहं परं ब्रह्मेति निश्चयेनात्मनिह कर्तानेयस्य सत्तयाज्ञः सम-
 यः पुनर्न जायते शरीरवान्न न भवति इति श्रुतेर्वचो विधत्ते इति शेषः तथा च श्रुतिः सत्तत्त्वमात्रातिशयात्तु यो न जायते
 पुरुषात्र परं किंचित्साक्षात्साक्षात्परागतिरिति अथ सामयिकं नो भवति ब्रह्म वेद ब्रह्म भवतीति च श्रुतिरुद्देश्यं पुनर्न
 म्याह न चैवेति उक्ते सामानि नो भवति ते योजयति न जन्मास्तीति हि यस्मात्तद्भाहता प्राशुत वत्सना मोह राहित्यं ततो
 हतो जन्मास्तीति योजना मोहपदवाच्या विद्यामूलत्वाजन्मादिविकारस्य तद्भावेभावपदेत्यर्थः १ मोहकार्य
 तान्ते सारस्य मोहनिवृत्त्या निवृत्तयेव सुक्ते तन्किमात्मकं मोहकार्यमित्यपेक्षा यो मोह तदाह ममेदमिति अथ मे
 हंकारस्तत्तदाह्यार्थक रूपनमि विमिति तत्र शोभनाशोभनाद्यध्यासः इत्यमिति ततो ममेदं तवेह
 शान्त्या नममेदमित्यादिक रूपाना तथापरोप्येवं नैव मन्यथा चानास्ति वा इति विमृष्टता मम यस्यासत्तत्ता च
 तथा इत्येव जन्मस्य जन्मादियोगिनोऽनाद्यज्ञानातिराहित्यात्मस्वभावस्य यापदेविधा कल्पना सा सदा समे ब्रह्म

अहं परं ब्रह्म विनिश्चयान्महक न जायते इत्युक्तिश्रुतेर्वचः न चैव वीजेत सति प्रजायते फलेन जन्मास्ति
 ततो ह्यमोहता १ ममेदमित्येव तवेदमोह शान्त्याह मेवेन परापि चान्यथा विमृष्टतैवा स्पृज न स्पृक
 ल्पना सदा समे ब्रह्मणि चावयेशिव ११ पदद्वये ज्ञानमतीव निर्मलमहात्मनो न जन्मशोकमोहता तयो
 रभावेन हि कर्मजन्मवा भवेदस्य वेदविदा विनिश्चयः १२ सपुत्रवजायति यो न पश्यति द्वयेन यथपत्रपि वा ह्यतनः
 तथा च कुर्वन्नपि निष्ठुयथयः स आत्मविज्ञान्य इति ह निश्चयः १३
 एष द्वये शिवे परमानेदं द्वयेन च नास्तेवेत्यर्थः ११ एवेचि चित्रस्य सारस्यात्मतत्त्वज्ञानेन तदज्ञाननिवृत्त्या निवृत्तिमु
 क्तोऽस्य दयति यद्वृत्तिमिति अद्वयमद्वयान्माकारमतीव निर्मलमसंभावना विपरीत भवनादिशतवधरहितं यत्
 ज्ञानेन तत्र तस्मिन् सति महात्मनो ब्रह्म तानाशोकमोहता सैसावित्तिना रूपेवेत्यर्थः तथा च मंत्रः तत्र के मोह
 कः शोक एकत्वमनुपपन्न इति तयोः शोकमोहपारभावेन दुपलक्ष्यतस्य तत्कारणस्याज्ञानस्य निवृत्तौ वीजा
 भावे फलाभावेन जन्मस्य पुनर्न हि भवेदिति वेदार्थविदा विनिश्चय इत्यर्थः तथा च श्रुतिः भिद्यते हृदय
 ग्रथिः क्षिप्यते सर्वे संशयाः इति ते चाप्येकमार्गितार्मिन्नुपरावरे एव सुक्ते स्यात्मा विदः स्वयं मोहजायति
 विद्यावस्थाया ह्यप्यहेतुमय च आगवा सना वणा न्यपत्रपुष्टिवा तत्रापि विशेषतो न पश्यति किं न सपुत्रवदिति सपु
 त्रवत्तमविलीनमप्येव सत्यगात्मद्वयेणैव पश्यतीति योजनाना तत्र हेतु रद्वय इति हेतुस्य वाधितत्वादित्यर्थः तथा

तथा हं ब्रह्म स्वभावो विमोक्तस्य एवेति विदुः स आत्मवि
 शोकं नाम स्वभावो विमोक्तस्य एवेति विदुः स आत्मवि
 हिदो पदस्याप्यस्य सत्यगात्मद्वयेणैव पश्यतीति योजनाना तत्र हेतु रद्वय इति हेतुस्य वाधितत्वादित्यर्थः तथा

28

प्राग्वह्येति शब्देन प्रकृत्यर्थः ॥

प्राङ्निद्राश्च

कथं मनो हते पश्यन्त्यादि शेषेणात्मैक्ये तायां हृद्योतर्ध्वकं तदप्यादयेष्टितेकरसत्त्वमात्मनो निगमयति मनो हतमिति
 स्वप्नदृश्यामां सत्त्विकं मन एव पश्यन्त्यात्मा यथा वा ह्यविषयाभावान्ताया जायति जागरणदृश्यामां मनो हते मनः प्रचार
 मनश्च तदा यथेय पश्यतः कथं विशेषः स्यादिति पूर्ववद्भो केनाच्च यः जाग्रदृश्यामां विषयाकारं हतमन्मनो हतानि र
 केण नात्मना किमप्युपलभ्य इति भावः तस्मै वै विधायता दृश्या नमेव स्वाभाविको विशेष इत्यत आह संप्रसाद इति संप्रसा
 देषु निद्रायां हृद्यस्य सत्त्विकस्य मनसोऽसत्त्वान्तर्दृश्या नमपि स्वाभाविकेन तत्तत्तद्वितीयमस्ति ततो न्याद्विभक्तं य
 त्पश्येदिति श्रुतः तथा चात्मा चिन्मात्र सर्वगोऽपरिच्छिन्नोऽहो यो नित्य इति सिद्धमित्यर्थः ४ मनुष्ये वेतदावा
 स्ताम्प्ये तदेतस्याभाव एवेत्युक्तं स्यात्त्रा यथयने मत्पदादि प्रमाणविरोधान् लौकिकं वैदिकं व्यवहारविलापमस
 गाच्चेति चेन्न न्याह स्वप्न इति यथा यथा बोधात्प्रबोधयन्ते स्वप्नसंयोगे लौकिकं वैदिकं व्यवहारा विलापमसंगाच्चेति चे
 न्न न्याह स्वप्न इति यथा यथा बोधात्प्रबोधयन्ते स्वप्नसंयोगे लौकिकं वैदिकं व्यवहारास्पदं तथा वभासेततथैव जाग्रत
 मनो हते मनश्चैव स्वप्नवज्जाग्रतीति तः संप्रसादे हृद्या सत्त्वान्मात्रः सर्वगोऽहं यः ४ स्वप्नः सत्त्वो यथा बो
 धादेहात्मत्वे तथैव च मत्पदादेः प्रमाणत्वे जाग्रतस्यादात्मवेदनात् ५ यो मवत्सर्वभूतस्य भूतदोषैर्विव
 र्जितः साद्वीचेता गुणः सिद्धो ब्रह्मैवास्मीति केवलः ६ नाम रूप क्रिया रूपा न्योनित्य सुक्त स्वप्नवान् य
 ह मात्मा परब्रह्म चिन्मात्रो हं सदा ह्य ७ अहं ब्रह्मास्मीति कर्ता च भोक्तो चास्मीति यो विदः तेन ह्यज्ञानकर्मि
 जाग्रदवस्थायां मपि देहात्मत्वे मत्पदादेः प्रमाणत्वे च सर्वव्यवहारो गे स्यात् कियत्पर्यन्तमित्यत आह आत्मवेदना
 दिति आत्मवेदनादिति पदद्वयदः आत्मतत्त्वसाक्षात्कारात्प्रागेव सर्वव्यवहारस्य सति व्यवहाराभाव इष्ट
 वेति भावः ४ अथ व्यवहार्य स्वप्नयमा विषयानि यो मा वदिति द्वाभ्यां चेताः चिरूपः साद्वीचेति भूतदोषराहित्ये हेतुः
 यो मवत्सर्वभूतस्य भूतदोषैर्विवर्जितः सत्त्वो यथा बोधादेहात्मत्वे तथैव च मत्पदादेः प्रमाणत्वे जाग्रतस्यादात्मवेदनात् ५ यो मवत्सर्वभूतस्य भूतदोषैर्विव
 र्जितः साद्वीचेता गुणः सिद्धो ब्रह्मैवास्मीति केवलः ६ नाम रूप क्रिया रूपा न्योनित्य सुक्त स्वप्नवान् य
 ह मात्मा परब्रह्म चिन्मात्रो हं सदा ह्य ७ अहं ब्रह्मास्मीति कर्ता च भोक्तो चास्मीति यो विदः तेन ह्यज्ञानकर्मि
 जाग्रदवस्थायां मपि देहात्मत्वे मत्पदादेः प्रमाणत्वे च सर्वव्यवहारो गे स्यात् कियत्पर्यन्तमित्यत आह आत्मवेदना
 दिति आत्मवेदनादिति पदद्वयदः आत्मतत्त्वसाक्षात्कारात्प्रागेव सर्वव्यवहारस्य सति व्यवहाराभाव इष्ट
 वेति भावः ४ अथ व्यवहार्य स्वप्नयमा विषयानि यो मा वदिति द्वाभ्यां चेताः चिरूपः साद्वीचेति भूतदोषराहित्ये हेतुः
 यो मवत्सर्वभूतस्य भूतदोषैर्विवर्जितः सत्त्वो यथा बोधादेहात्मत्वे तथैव च मत्पदादेः प्रमाणत्वे जाग्रतस्यादात्मवेदनात् ५ यो मवत्सर्वभूतस्य भूतदोषैर्विव
 र्जितः साद्वीचेता गुणः सिद्धो ब्रह्मैवास्मीति केवलः ६ नाम रूप क्रिया रूपा न्योनित्य सुक्त स्वप्नवान् य
 ह मात्मा परब्रह्म चिन्मात्रो हं सदा ह्य ७ अहं ब्रह्मास्मीति कर्ता च भोक्तो चास्मीति यो विदः तेन ह्यज्ञानकर्मि

उ. प.
स. टी.
१५

अज्ञानविलसितदेहायामिमांसादेवकर्मैतितस्याऽज्ञानमूलत्वे सिद्धे न तेन मोक्षाणकर्मयोगेत्याहुः न तत इतिततस्तस्यात्तमिणे
हेतोरस्यतनायामोक्षभावस्याणाश्राप्तसंवेनास्ति कुतोऽज्ञानहेतुतः। अज्ञानहेतुत्वादेविवेकपूर्वकत्वात्तमिणरूप्यः ज
इयोरज्ञानकर्मणो विरोधाभावात्। अज्ञाननिवृत्तिरूपमादेवकर्मणा कर्मावस्थानावस्थानरूपस्य च परमानंदविभा
वलक्षणस्य मोक्षस्य चतुर्विधक्रियाफलविलक्षणत्वात्। अतश्चापि कर्मभावेति भावः कर्मणः स्वतो मोक्षहेतुज्ञानसहायत
यात्तद्वत्तमविषयतीत्याशंक्या ज्ञाननिवृत्तौ ज्ञानमात्रस्य समर्थात्। अतश्च कर्मसहायताऽपेक्ष्यते नापीतरत्र तस्य स्वतः
सिद्धत्वादिभ्यभिधेत्याहुः मोक्षस्येति १५ यदि कर्मसाध्याममृतस्येति हि स्वर्गादिवत्तस्यादिकलवत्तानित्यसमय
चस्यातश्चातिष्ठमभयेन निष्ठाविद्वेत्तदस्य भयं नृपतश्च निविश्यात्ततोऽप्यदार्तमिति मोक्षस्य दृष्ट्या दस्य स्यात्तीतो ज्ञा
तस्यानार्ततपर्यवसानववचनविरोधाच्च त्वमिधेत्याहुः मृतं चेति च शाब्दवचनार्थः अमृतं तमभयेनार्तमित्यर्थः यम

२९

न ततोऽमृतताश्राप्ति कर्मणो ज्ञानहेतुतः मोक्षस्य ज्ञानहेतुत्वात्तदस्य दयेत्तते १५ अमृतं चाभ
येनार्तं जेतीत्यात्माप्रियामम विपरीमतोऽप्यस्य जेतत्सक्रियेततः १६

पिब्रह्मरूपममृतमुक्तलक्षणमकर्मसाध्यं तथापि जीवोऽप्यस्य कर्मणो बलभेतेत्याशंक्या जीवस्य ब्रह्माण्डान्यत्वा
भावात्तैवमित्याहुः नीतित्यः श्रियो जायादिश्रीत्यास्य दत्तया विभाव्यते सममात्मा स्वरूपममृतोऽनेन जीवेना।
त्मनानुभवशेषाद्यादिश्रुतेः सचनेतीत्ययोऽप्यशेषविशेष इति मरूपत्वात्तस्य कर्मसाध्यममृतत्वमित्यर्थः
अत उक्तात्मा स्वभावाद्यदस्य भेदबुद्ध्या गृह्यमाणो विपरीते दृश्यमानात्ममृतं तन्निष्ठा सहितं त्यजेत्तदभिमा
नेयमित्यजेत्तत्समात्कारणादित्युपसंहारार्थः न चाप्यमात्मज्ञस्य विधिस्तस्याविनियोज्यत्वात्तमप्यनुवाद
मात्रे साधकस्य पुनरुपपुज्यते नियोग इतीह विधिप्रत्ययनिर्देशादिति द्रष्टव्यं १६ इति त्वमकराणमका
दशविहृते ११

१२३

उ-प-
स-टी-
२०

ननु सत्पदाचुभवस्य फलनेया विरोधाय प्रत्यगात्मन एव कर्त्तृत्वादि धर्मवत्त्वं प्रसिद्धं पते चास्तु किमविवेक कल्पनया सत्त्वमा
 स्थाप्येत्तद्व्यतनया हतुः कुर्विति यदा शास्त्राचार्या पदेषा हीनो बुद्ध्यादिवैयर्थ्यात्मानात्स्य पथात्स्य न जानातीति तस्य पदा
 धाविवेकाभावात्मादा नोपपद्यत इति सूचितं तत्र किं यदा धाविवेकेन कृत्यं शास्त्राद्व्यस्येति प्रतिपत्ते सति त्रस्य ह्यमलोति प्रसे
 खाना देवात्मयथात्मा परात्मा मादा उपपद्यत इति प्रसोत्थान विधावसरमाशा कथपरिहरति त्वे कुर्विति एकनीडेण
 कस्मिन् विषये विरुद्धो सत्योपपत्तकालिका वक्ष्याभाजो कथं स्यातामिति न्यायतो मुक्तिनो वदेत्यन्वयः तथा चेकस्मिन्ना
 त्मनि कुरुते देवत्वमिति कर्त्तृत्वा कर्त्तृत्व प्रकारक विरुद्ध बुद्ध्याः समसमययोर्मध्ये तादृश प्रतीतो स बुद्धिवद्वयप्रपमन्यत
 रबुद्ध्याः न्यतरवाध एव युक्तो नाभयोः प्रामाण्यमिति प्रामाण्यः ४ तर्हि इति वित्तादिभानेन प्रत्यक्षाचुभवेन प्रसिद्धं स्यात्
 न स वाधनोपपत्तेस्तदीयस्यार्थप्रसोत्थान विधिः स्यादित्यत आह देह इति यदि इति वित्तादिकमात्मनः स्वाभावि

त्वे कुरुते तदेवेति प्रत्ययावेक कालिको एकनीडो कथं स्यातां विरुद्धो न्यायतो वद ४
 देहाभिमानिना बुद्धः त्वेना देहस्य स्वभावतः स्वापवत्तत्प्रहाणाय तत्त्वमित्युच्यते इति ५

२०

कं स्यात्तदा तत्र ज्ञानाभ्यासशान्तेनापि निवर्तयितुं शक्यते ज्ञानस्याज्ञानमात्रविरोधित्वात् तथा च तद्विधि निरर्थ
 कः यदा तत्विद्याय युक्त देहाद्यभिमान निवर्धने इति वित्तादि तदा विद्या निवृत्त्येव तन्निवृत्तेरविद्या निवृत्तेः शुद्धान
 मात्रा यतस्तत्र कर्मविधवकाश इति श्रोकान्तात्पर्यार्थः नादेहस्य देहाभिमान रहितस्य तत्पर्यः तत्र हेतुः स्वाभाव
 त इति अदेहत्वमात्मनः स्वाभाविके रूपमित्यत्र निपातकमाह स्वापवदिति यदा नादेहस्य तनेन देहाभिमान
 याति रेकेण न इति त्वमलोत्पत्तेरकमाह स्वापवदिति सप्तुभा विवेकः इति शास्त्रात्मनस्तत्प्रहाणाय समस्तत्वा
 भिमान निवृत्तये तत्त्वमिति श्रुत्या च्यते ऐक्यमात्रे वाधतेन कर्मस्य द्वा रार्थः ५

२०

यमनुयदिभोक्तापिपशुहोक्तोनिर्विशेषत्रयसदृश्यवतर्हि सर्वलोकोरुमहमित्यात्मानमनुभवत्रयिब्रह्माहमिति कथं नाच
भवतीत्याशंकायापदायतत्परिशेषाधमाभावापराधादेव तित्वेष्टाधिपशोधनप्रदायधानप्रकरणमारम्भमहाः साभा
सातः करणाविवेकाद्यायात्मेन स्वात्मानेन प्रत्यनिसर्वा लोक इति प्रथमं सदृष्टान्तमाह प्रकाशस्यमिति यथाऽप्यजनः
स्फितालोक मध्यमगते स्फुले देहं न ताविलक्षणमपितेनालोकेन चात्र तत्सालोकमालोकविशिष्टमभिमन्यते तथा
दृष्टाभासे चित्तं साक्षि चैतन्य व्याप्तमेतः करणं स चैतन्यमन्यमानो हेतु इति साभासे चित्तमेवात्मानं मन्यते न तद्यथा
ज्ञानातीत्यर्थः श्रयेभावः यथाऽनिष्टशेषेण सर्वत्र विप्रसृतमालोकं देहसंपर्कान्नदाकारितमिव दृश्यमानं देहा
भेदेन यदप्यनिलोकस्तथा सदा स्वतृयेणानवच्छिन्नप्रकाशस्वभावाप्यात्मातः करणसंपर्कान्नदाकाराकारित
द्वयभास्वनरूपं कर्त्ता दृष्टाभोक्तेत्यवमतः करणस्वभावो वशिष्टमेवात्मानमनुभवतिलोको न शुद्धमिति १ एव
मात्मनः सभासातः करणाविवेकमुक्त्वा तद्द्वारेण देहपर्यंतमविवेके दृश्यान्नात्माशतियन्निमवलोकास्पदं यति

प्रकाशस्य यथा देहं सालोकमभिमन्यते दृष्टाभासे तथा चित्तं दृष्टाहमिति मन्यते १ यदेव दृश्यते लोके ते
नाभिन्नत्वमात्मनः प्रपद्यते ततोऽस्तु तस्मान्मात्मन न विदते २ दृश्यामप्यनवात्मत्वमिति यन्निवत्मात्मनः
दृश्येषु तद्देवायै र्देहलोको न चान्यथा ३

यदेवेन यदेव साभासचित्ताविविक्ततया हेतुकाशस्य देशाणोद्विपस्फुले देहपर्यन्ते दृश्यते नु भ्रयते लोके व्यवहाराभ्या
वित्तियावत् तेन प्राणादिदेहान्तेनात्मनोऽभिन्नत्वेनादात्म्यप्रपद्यते चित्तमिदं देहपर्यन्ते चिदाभासमतीते स्म दविवे
कात्संचातमेवात्मानमन्यत इत्यर्थः यत्पदेन तस्मात्स्फुले देहादेरन्तर्गता न्यान्मध्यासकर्त्ता संसेमो येन हेतु
नात्मानेन ब्रह्मत्वेन निर्विदति न प्रत्यतीत्यर्थः २ उक्तमर्थं दृष्टान्तेन साधयति दृश्यामप्येति दृशाहिमाणावकाः क्वचित्
दीर्घातीत्यापारंगताः संतागणायामासुः कीर्तव्यमस्मद्वृत्तितत्र गणयिता स्वात्मानं विहाय न वैवगणयति सति प्रसिद्धेः
तत्र यद्दृष्टया दृश्यामप्यत्मानो मभाणावकस्य गणयितुं विवेकात्रवात्मत्वमिति यतिः न वभ्यान्ममात्मानेन विदति न
वेव वयं दृश्यानां स्तीति भ्रान्तिरूपलभ्यते इत्यर्थः तद्दृष्टये वायं लोको बुद्ध्यादिषु दृश्येषु वात्मना दात्म्यमिति या
ज्यास्तुतः शास्त्राचार्योपदृशा हीनस्वात्मानमन्यते शीतपद्यते न चान्यथा वैपरीत्येन बुद्ध्याद्यप्येह न ब्रह्मास्मी
ति स्वदृश्ययाथात्म्येन वेतीत्यर्थः ३

सर्वस्यालोकस्यात्मत्वेन भासमानोऽप्यहंकारश्चेद्वैजात्यत्वेन तज्ज्यते तदा तद्व्यस्यते पदार्थस्यादर्शनात् तत्र मस्यादिवाक्य
स्यानिशले वनत्वापत्तिरित्याशंक्याहंकारादिविविक्तस्यात्मस्यैवापपादितत्वात्मेवमित्याह विज्ञानेति नि
नहिविज्ञानेति विज्ञानेति विपरिलोपोद्यते न विज्ञानेति विज्ञानादेविज्ञानोपादिति श्रुतौ यद्येतत्प्रावृत्तिर्दिष्टया बुद्धिर्बुद्ध्यायादि
विज्ञानेति नित्याया विज्ञानादेऽनित्यविज्ञानेति नृपेण व्याप्तायेत्तत्र न विज्ञानी यादिति यस्तु विज्ञानेति विज्ञाने नृपेऽविषयभूतः
सर्वस्यादौ प्रतिपन्नः स सर्ववभासक एव त्वमिति ज्ञेयात्वेन तत्र म शिवाकोऽच्यते नाहंकारात्मनया यतो यस्यात्तत्र
मवलेच्यते तत्र मस्यादिवाक्यं प्रवृत्तिरिति शाले वनत्वेनाकावेका प्रादुर्निशयः तस्यैव पदार्थस्य स एव श्रुत्युक्तं मकारानुभ
वः सम्पन्नमवः स्यात्ततोऽप्युद्धिततस्याभासविशिष्टपुनर्यानुभवः ऋषामिष्याऽध्यास इत्यर्थः ८ नन्वविषय

विज्ञानेर्षस्वविज्ञानासत्त्वमित्युच्यतेऽपः सस्यादनुभवस्तत्त्वतोन्योन्यभवाद्भवा
ह्यपि ह्येसदानित्येदर्शनादर्शनेभ्यः कथं स्यात्तत्त्वतान्योन्यत्वेनभवस्तत्त्वतः ८ २४

श्रुत्वात्माश्रुत्वा निवेद्यते कथं तर्हितस्यानुभवोऽनुभवस्यैव तत्त्वान्न स ननु भवापेक्षेति चेन्न अन्यत्रानुभावानुभव
योर्भेददर्शनादित्याशंक्यजडत्वाजडत्वाभ्यां विशेषोपपत्तेर्मेवमित्याहुः दृष्टिद्वयेति यस्य स्वसत्ता यो मकाश
वाभिचारस्तस्यागेतुकज्ञानसायेद्वात्वात्स्वान्यज्ञानागमायाय निवेद्यने दर्शनादर्शने सदादर्शित्व
ये ज्ञानस्वत्वे यमपि सति नित्येऽप्यनिरयेद्वा सत्ता के स्वहयतो ज्ञाननश्वर नित्य इति यावत् दर्शनादर्शने कथं स्या
ज्ञानकथमपीत्यर्थः न तस्मात्कारणान्तःस्वत्वादन्यानुभवो नैष्यत इति याजना ५

तत्र मस्यादिवाक्यात्तदेहादिव्यतिरिक्तमात्मानमवगच्छतोऽपि इत्यहमिति मनीनेरुहनेर्ज्ञाभिमाननिवेधनेऽऽवमित्या
 शेवपतद्विशिष्टात्मदर्शनस्याभासत्वात्मेवमित्याहृदशेरिति दर्शयतीति दर्शनेद्वयणादितस्मिन् सत्त्वच्छायासत्त्वाभा
 सोऽसत्त्वप्रतिविवक्षया यथाशक्त्या भवति न हृदशेः प्रत्यगात्मनः छायायाभासो यदा हृदयस्मिन् संक्रान्तिवभवति ते
 प्रत्यगप्रत्याययतीति प्रत्ययोऽहंकारस्तेसाभासमेतः करणपश्यन्नहमित्युपलभ्यमानो योगी श्रुतहृणा विद्यादि
 योगवान्प्रमानात्मा हृदयमिति मन्यते यथा कश्चिद्दृष्ट्याणामवस्वभावाविवेकाद्यथा हृदयं दृष्ट्या दौषमालिन्यात्सु
 तादिविशिष्टमेव स्वभावमन्यते तथा ये महाजन उपधाधिदेवियस्ते दिनमिव न हविवेकादात्मानं यशपन्नहं कर्ता
 उः त्वीत्याभिमन्यत इत्यर्थः तथा चाहमिति दर्शयत्येकस्मिन्मात्रविषयत्वाद्युक्तेऽऽवितस्याविवेकाभिमाननिवे

देशोच्छायायदाहतासत्त्वच्छायेव दर्शने यशपस्ते प्रत्यये योगी हृदयान्तेत्यमन्यते ६
 तेचमहं च यद्यन्ये प्रत्यये वेति नो हृदशेः स एव योगिनो प्रेष्टो मनेतरः स्यान्न सेशायः १

धनत्वमिति न सम्पगात्मानं वाक्यादवगच्छतोऽपि इति साधुमुक्तिर्यथयते कदाचित्प्रतिभानस्य बाधितानुवृत्ति
 मात्रत्वादिति भावः ६ यदिसाभासहंकारमात्मानं यशपन्नसम्पददर्शी कलहि सम्पददर्शीत्येतायामाह न
 चेति तमुपाधिभूते प्रत्ययमहंकारसूत्रे च नो हृदयमवकाशविवेकमन्योपाधिगतमाभासेऽऽवदिके वायदिवे
 त्रिसाहस्यमेवेदे सर्वमिति साहस्येनेव जानाति न हृदशेऽत्मनः साक्षिणः सेवेधीत्येव न वेति य एव विवेकमन्निः स एव
 योगिनो मुज्यतेऽनेनेति योगस्तत्त्वज्ञानं तद्विद्यते ये साते योगिनो लोको मेष्टः धियतमः सम्पददर्शीत्यर्थः नेतरः पूर्वा
 क्तसाहकारात्मदर्शीत्युन सेशायः सेशायो वक्तव्यः स एव साधुदधानश्च सेशायान्माविनश्यतीति भगवद्वच
 नादित्यर्थः १

ननु ब्रह्मात्मज्ञानस्यात्मनि विद्यमानत्वात् यत्र स्याद्विद्याभिमानस्याप्यगोऽतो नात्यन्तं निर्विशेषस्यात्मन्यत्राह
ज्ञानेवेति ज्ञानेवाह मिथ्यादिद्वयायो विवेकी विवेकवानविचित्रात्मनिष्ठ इति यावत् प्रत्यया बुद्धेर्वाधे द्वायावति
द्वयः सदृशात्मादिभाष्यत्वात् प्राशवान् न प्रपत्येव यतो यस्यानस्यात्वात्तिब्रह्मविदो भिमानलशस्याप्यवका
श इत्यर्थः यथा कृतकवीतरजः कल्पिते जले शक्तिं जलगत सकल रजो विलोपयत्सु यमयिविलोपमाने सलि
लमजा विलेकयति तथा यथा ज्ञाने विवेक बुद्धिद्वयतिरपि यत्र प्रत्यगात्मनि संसिद्धान् ज्ञत सकल विरोध सुन्मूलयेती
स्वयमप्युन्मूलिता प्रत्यगात्मने निरस्त समस्त विशेषमना विलमापादयतीति भावः १४ नत्वात्मचेतन्यप्र
तिभासाप्यनाशवानात्मप्रकाशात्मात्प्रकृत बुद्धिप्रत्ययवदिति चेत्तमेव कारकाधीनात्मलाभत्वस्योपाधिना
दिन्याहासुतेति उपाधेः साधनव्यापकत्वमाशोकप्रत्याह दृश्यमाचेति अस्या आत्मस्वरूपाया हृष्टेर्जन्यता

ज्ञानेवाहमविज्ञेयः शुद्धो मुक्तः सदेत्यपि विवेकी प्रत्ययो बुद्धेर्दृश्यत्वात् प्राशवान्यत १४ अलप्राप्ता
त्मनो हृष्टिनात्पाद्याकारकैर्धतः दृश्यमाचान्यपादृष्ट्या जन्मनाः स्याः प्रकल्पिताः १५ देहात्म
बुद्ध्यापेक्षतादात्मनः कर्तृतामृषा नैवेकिंचित्करोमीति सत्पाबुद्धिः प्रमाणजा १६ कर्तृत्वका
रकापेक्षमकर्तृत्वस्वभावतः कर्ता भोक्तेति विज्ञाने मृषेवेति सुनिश्चितम् १७

तद्दृश्यमाचान्यपाबुद्धिद्वयतिद्वयमास्वरूपहृष्टेर्विशेषाकाराभिद्यत्तुपाधिभूतया प्रकल्पिता आरोपिता च
दृजन्मना बुद्ध्याकाशजन्मवदिति नास्त्यतः साधनव्यापकत्वमित्यर्थः १५ तदेवमात्मन्यप्याभिचारा
द्वित्यकाशस्य नित्यत्वाद्यो विदालसदृष्टत्वमित्यत्रोक्ते नित्यहृष्टिद्वयत्वमुपपाद्या कर्तृतां नयेत्युक्ते निर्वि
कारत्वमुपपादयति द्वाभ्यां देहात्मबुद्धिर्मिथ्या बुद्धिस्तत्त्वकत्वात् कर्तृत्वादि रात्मनो मृषानैव किंचि
त्करोमीत्युक्ते ज्ञानबुद्धिर्निष्कलेनिः किं प्रशान्तिमिथ्यादि प्रमाणजानः सत्पादेहात्मबुद्धेः प्रमाणजाया
वाधिकेत्यर्थः १६ इतोपि कर्तृत्वमात्मनो न परमाधीमिथ्याह कर्तृत्वे कारकापेक्षोपक्षेपेति असेमीति
स्वयमेवात्मनिकारकसंयोगस्य परमार्थानुपपत्तेरकर्तृत्वस्य स्वाभावकत्वात् कर्ता भोक्तात्मैति वि
ज्ञानमृषेवन परमार्थ इति सुनिश्चितं नित्यनिर्मल एवात्मैत्यर्थः १७

उक्तमेव निरूपयत्वात्मनः स्फुटयति यत्स्यात्पुनः यद्वासावडः एवादिपुक्तत्वेनात्मनोभावात्तन्निवृत्तिमात्रमिच्छाशो
 व्वाह यत्स्यात्पुनः रवेस्तापोदेहेभवन्नयत्स्यात्पुनः देशस्थितोभवति सतायायथा स्यात्वाश्रयमदेशविशिष्टरावृष्टो
 रात्मनोविषयस्तद्वदेवेहवावहाकालिसत्त्वस्योतः करणस्ययमभवति सत्तावडः एवादिपुक्तत्वायत्स्यात्वाश्रयाऽन्तःकर
 णसहजपवदृष्टोविषयानुद्गात्मसमवेतइत्यर्थः अतस्तापस्यान्यधर्मत्वेनैवानुभवादात्मानित्यचेतन्यमात्रस्वभाव
 एवेतिभावः अथवादेहेभवन्नरवेस्तापोयत्स्यात्पुनः देशस्थितः सदेहपवतापविशिष्टस्तत्राहमिति मन्मान
 स्यदृष्टोहोकि कस्यात्मनोविषयो यथातद्वदेव विषयसंयकं जनितः सावडः एवादितापः सत्त्वस्योतः करणस्य
 तिस्रोतः करणस्यासावादितापविशिष्टस्तथैवदृष्टोः साक्षिणोविषयइत्यर्थः तथाचसावहमिच्छादिभि
 मानस्यदेहजायेनतदध्यासात्तत्राहमिति मन्मानवत्सदृशपातः करणाध्यासनिवधनत्वादिवेकिनोडः एवा

यत्स्यात्तापोरवेदेहेदृष्टोविषयोयथा सत्त्वस्यस्तद्वदेवेहदृष्टोः सविषयस्तथा १० प्रतिषिद्धेदमेशो
 ज्ञः एवमिवैकरसोद्वयः नित्यमुक्तस्तथा मुक्तः साहचर्यासिद्धेः ११ विज्ञातर्नेवविज्ञातापरो
 न्यः सभवत्पतः विज्ञाताहंपुरासुक्तः सर्वभूतेषुसर्वदा १२ यावेदालुप्तदृष्टमात्मनोऽकर्तृता
 तया ब्रह्मवित्तेतथासुक्तासद्यात्मज्ञानचेतनः १३

दिमतयात्माकदापिनभासतइतिभावः १ आत्मनः सावादिपुक्तोतः करणसंवेधाभावंस्फुटयन्विविक्तस
 ह्यमनुसंधनेप्रतिषेधेतिस्पष्टार्थः ११ यस्यादेवेविचार्यमाणोहंब्रह्मैवतस्माद्ब्रह्मादिद्वयस्यममकृत्तायिस्वत
 यभेदोस्तीत्यहंमात्मतत्त्वमाविष्करोति विज्ञातवित्तिसर्वविज्ञातद्वयादात्मनोन्पायतः यथायापकोविज्ञा
 तानेवसंभवति अतोऽहमेवयथाविज्ञातासर्वभूतेषुस्थावरजगमेषुसदासर्वदायवेसर्वविज्ञयतद्वर्मरहित
 तान्मुक्तोत्यर्थः १२ एवंश्रुत्युपदेशात्सर्वसर्वदाद्वयमात्मानमनुसदधानस्यायिब्रह्मविदहमस्मीत्यभि
 मानात्स्यात्सविवेकमिच्छन्त्याह यावेदेति यावद्ब्रह्मवित्तेसुक्ताब्रह्मविदहमस्मीत्यभिमानेन्यत्कामथाश्र
 मुक्तं तथा मनालुप्तचिन्मात्रतयाहृत्तथाकर्तृताचवेदसद्यात्मज्ञः आत्मतत्त्वब्रह्मवित्तेचेतरोमाभि
 मानलोपामपिभजतइत्यर्थः १३

उ. प.
स. टी.
३३

आत्मनः सद्भिर्मिसेवेधाभावादयिसिद्धाशुद्वयेत्पाह जिघत्सेति । वादिनुमिह्याजिघत्सायातमिह्यापिपासाशुन्य
 न्युनिसिद्धेयत्राशरीरत्वादित्युपलक्षणोयथागात्वादमनस्ताचेत्येत्पथः नप्याचक्रप्राणस्यतुनियमसेदमनसः
 शोकमोहकोजायाम्पुशरीरस्यसद्भिर्मिरहितशिवदति ४ इदानीमनुक्तसकलेन्द्रियवृत्तिप्रतिषेधोपलक्षणं
 तयास्पर्शरसनसेवेधेप्रतिषिध्याविधौयतिरोभावहानतयाविशुद्धचिद्रूपतमुक्तमुपसेहरति अस्पर्शत्वा
 दितिस्पर्शनैन्द्रियरहितत्वादित्यर्थः ५ आत्मनाहृष्ट्यादयानसतीत्युक्तेषुउपपत्तिमाह यातस्यादिति चालु
 याचक्षुद्वारजनितानुपरजनाहृषाकाराकारितायानुमानसीदतिः स्यात्स्याद्वैद्योभवतीत्यर्थमेवेवि
 धावृत्तिरस्ति सात्मन्ययमानित्वयाहृष्ट्याचेतन्यप्रकाशालक्षणाया नित्यमेवदृश्यतेप्रकाशपतेरिहप्रसिद्धमनु
 भवसिद्धमेवेतदित्यर्थः ६ तप्याचनहृष्ट्यादयश्चिदात्मीयास्तदृश्यताद्योयेनदृश्यतेनसतदीपोयथाचुपा
 दिरितिसिद्धमात्मनाहृष्ट्यादिराहित्येनशुद्धत्वादीत्यभिप्रेत्यचक्षुद्वारकृतावुक्तन्यायवृत्त्यन्तरेषानिदिशति

23

जिघत्सावापिपासावाशोकमोहोजरास्ती नविद्येते शरीरत्वात्तव्योभवद्यापिनोमम ४ अ
 स्पर्शत्वात्रमेस्पर्शनाजिघत्साप्रसता नित्यविज्ञाननृपसज्जानाज्ञानेनमेसदा ५ यातस्यामा
 नसीदतिश्रुताक्षारूपरेजना नित्यमेवात्मनाहृष्ट्यानित्यपादृश्यतेरिहा ६ तप्यानेन्द्रियमुक्ता
 यावृत्तयोविषयोजनाः स्पर्शरीरागादिदृष्याचकेवलान्तर्भनस्यपि ७ मानस्यस्तद्वद्व्यस्यह।
 प्रपतेस्वप्रवृत्तयः दृष्टदृष्टिस्ततो नित्याशुदानेताचकेवला ८

तयेतिविषयोजनाविषयोपाधिकाः विषयाकारादितियावत्तयाचकेवलाचक्षुरादिद्वारनिरूपेताश्रेत
 र्भनशिषाशरीरान्तर्भर्तिनिचितेस्पर्शरीरागादिदृष्यासापिश्रुतौक्तात्महृष्ट्यादृश्यतेइत्यन्वयः ७ किंचस्वभाव
 स्थायोविषयानामनःपरिणामरूपाः विषयाकाराहृतयस्ततोव्यतिरिक्तस्यैवदृष्टदृष्ट्याययासेप्रतिपत्तास्त
 याजायदृष्ट्याश्रयिदृश्यतात्सव्यतिरिक्तस्यैवदृष्टदृष्ट्यादित्याहमानस्यदृतिमानसः स्वप्रवृत्तयान्यस्यसा
 क्षिणोदृश्यतेदृश्यतेनविपरिवर्ततइत्यर्थः तद्वज्जायद्वृत्तयदृतिशेषः सर्वदृष्टीनोदृष्टस्यहृष्टिभास्यतेसि

३३

नदेवपरिशोधितपदार्थतत्त्वस्यवाक्यादेवाहं ब्रह्मास्मीतिनिरूपवादेविज्ञानेजानेसतिनियोज्याहमितिबुद्धेक
न्यालितत्वात्रप्रसात्तात्रविधावकाशइत्याहपवशास्त्रानुमानाभ्यामिति शास्त्रविज्ञानेयस्तुविज्ञानासत्त्वमि
त्युच्यतेयतइत्यत्रदर्शितेयत्पस्यायोगवेदेहइत्यत्रोक्तमनुमानेताभ्यामित्यर्थः १८ ब्रह्माविदोनियोज्यता
दिवुद्धिर्नेवभवतीत्यत्रनिर्विकारत्वादिकेहेतवदन्प्रकरणार्थमुपसेहुरति यथासर्वोत्तरमिति १९ इतिप्रका
शंकरणेद्वादशोविद्यते तदेवपदार्थतत्त्वपरिचयाभावादेववाक्यार्थाप्रतिपत्तिर्जनस्येतिनिरूपयमात्रा
देववाक्याद्वाक्यार्थपाथान्म्यावभाससेभवेप्रसात्तानादिविधिरनर्थकोयुपपन्नश्चेत्युक्तमिदानीं सर्वप्र
करणोतेनिर्विकारोचलः शुद्धइतिउक्तमात्मनः शुद्धत्वमवलम्ब्यतेचतत्पुटीकर्तृप्रकरणोत्तरप्रसूतिश्च
चक्षुष्यादितिहृदिशब्देनचक्षुरिन्द्रियद्वारकबुद्धिर्निर्वाहः अस्तत्तात्प्रादिविषयोपरिज्ञातानानिक्रिया
यवेषास्त्रानुमानाभ्यांस्वतन्त्रेयवगतेसति नियोज्याहमितिहोषासत्त्वाबुद्धिः कथंभवेत् २० यथा
सतीतरेवोमवाग्मोयाम्पतरोहह निर्विकारोचलः शुद्धाऽजरोमुक्तः सदादयः २१ इतिप्रका
शप्रकरणे अचक्षुष्यात्रहृदिमत्तयाऽश्रोत्रस्पृशकाश्चरतिः श्रवाक्त्वात्रनुवर्तिः स्पादमनस्त्वात्म
निकुलः अशाणस्पनकर्मोक्तबुद्ध्याभावेनवेदिता विधीविधेयतोनस्तचिन्मात्रज्ज्यानिधामम
२ निरूपयुक्तस्यशुद्धस्यकूटस्थस्याविचालिनः अस्तत्तस्याद्वारस्येवमशरीरस्यसर्वदा ३
त्मिकोच्यतेसाहृदिर्भस्मिन्मद्विकारतयामहर्मभरतासान्प्रवर्तीत्यर्थः तत्रहेतुचक्षुष्यादिनिचक्षुर्हिदेह
देशाश्रितभौतिककरणानमदाश्रितमित्यन्वयव्यतिरेकाभ्यामिष्टितमिन्नहत्त्वसिद्धशंकापवकाश
निरिन्मादिषुयोज्यतथाचतन्त्रादिद्रव्यद्वारकबुद्धिर्निर्वाह्यदृष्ट्यादिक्रियाहिनत्वासिद्धमात्मनोऽचलत्वे
द्वत्वेचनिभावः १ तथाकस्मिन्ज्ञातत्वावेकारहेतुशाणबुद्ध्यावभावादपिशुद्धइत्याह अशाणस्पनं चिन्मात्र
ज्ज्यानिधः सदाप्रकाशमानचिन्नेकरसस्यविद्याविद्येज्ञानाज्ञानोज्ञानक्रियेवानस्तस्ययोरपिबुद्ध्यावस्थावि
शेषत्वादात्मनश्चबुद्ध्यावस्थाविशेषत्वादात्मनश्चबुद्ध्याभावादिति सिद्धाशुद्धतेत्यर्थः २ उक्तधर्मज्ञानस्यात्म
नभावेनशुद्धादिसिद्धावशरीरत्वमेवहेतुविरूपमिष्टमचिन्मात्रज्ज्यानिधस्यविशेषणविश्रादयतिनिरूपय
क्तस्येतिविद्याविधेयस्तइतिप्रवणान्वयः शुद्धत्वात्रित्यसक्तत्वमविचालित्वान्कूटस्थत्वमद्वारत्वादस्तत्त्व

उ. प.
स. टी.
२४

कथं न हि निजज्ञासावस्थायो समाध्यादिकं कर्तव्यमिति ते बुद्धिगतीति तत्राह इत्येतदिति सदानित्यसु तद्बुद्ध्यापिम
मया वत्पथेन मेनात्रित्यशुद्धत्वादिविषयमज्ञानमासीत्तावन्मम कार्ये समाधानादिकं कर्तव्यमभवत्तदानीं तज्ज्ञान
तः कृत्यमस्तीत्यर्थः इदानीं कस्यात्समाधानादिकं कर्तव्यमित्यपेक्षा योनहेतुभावादित्याह समाधिर्वेति कु
ता भवेन्ममेति शेषः कुतान भवेदित्यत्र हेतुमाह मोहिनि हि यस्यान्मोघत्वात् कुरसे ब्रह्माध्यात्वा विचार्य बुद्ध्या
साक्षात्कृत्य कृत्यकृत्यतामन्येने सुमुदाहरति शेषः न तथा च श्रुतिः एषानित्यो मोहिमात्राक्षणास्पनकर्मणा व
द्वेतेना कनीयानिति यस्त्वात्मरतिरेव स्यात्तात्मन्तत्प्रश्रमानवाः आत्मन्येव च सेतुस्तस्य कार्येन विद्यते इति
स्मरन्तेऽथ तस्मादज्ञानाभावात्तास्तीदानीं किमपि कर्तव्यमित्यर्थः १३ ननु यद्यपि यथोक्तान्मविदः समा
ध्यादिकं कर्तव्यं नास्ति यथा यथात्मनो ब्रह्म ते संयाद्यप्रयेच स्पच विलयः कर्तव्यो वशिष्वात इत्याशोकप्रसङ्गः

इत्येतद्यावदज्ञानेनावकार्ये ममाभवत् नित्यमुक्तस्य शुद्धस्य बुद्धस्य च सदा मम १५ समाधिर्वा
ममाधिर्वा कार्यवान्मनुज्ञा भवेत् मोहिद्यात्ता च बुद्ध्या च मन्यते कृतकृत्यता १७ अहं ब्रह्मा
स्मि सर्वोऽस्मि शुद्धो बुद्धोऽस्मि तः सदा अतः सर्वतण्वाह मज्जरशास्त्रादयोऽस्मृतः १८ मदन्यः सर्वे
भूतेषु बोद्धा कश्चिन्निविद्यते कर्माध्यात्वा साक्षाच्चैतानि ज्ञेया गुणैः १९

सि

पक्षेऽनित्यसिद्धत्वात्प्रयेच स्पचाज्ञानमात्रविलस्यतस्पतत्रिहृत्ति समय एव चाधिष्ठानात्मना विलीनत्वा
अतदनुष्ठेयमवशिष्यत इत्यभिप्रेत्याह अहं ब्रह्मास्मीति सदेति ब्रह्मास्मीत्यादिषु सर्वेषु विशेषणेषु योज्ये
अतस्ततो वेधहानः सर्वत इति च यदमजो ह्यय इत्युभयत्र योज्य जन्महेतुरहित इत्यर्थः १८ ननु प्रति
देहं चेत्तनमेदेभा समाने कथं ब्रह्मास्मीति प्रतिचः पूर्णता नुभवः इत्यत आह मदन्य इति उक्तेः यममाणमा
ह कर्माध्यात्वा इति एको देवः सर्वभूतेषु गतः सर्वव्यापी सर्वभूतान्तरात्मा कर्माध्यात्वाः सर्वभूताधि
वासः साक्षाच्चैता केवलानिर्गुणश्चेति श्रुतावेकस्यैव सर्वभूतान्तरात्मनो यथादनाद्देवप्रतिमानस्याकाश
काशमेदमान इत्यादि निबन्धनत्वात्तात्मान्तरात्मा केति पुनः पूर्णब्रह्मात्मानुभवोऽस्म्यर्थः १९

सि

२४

अतस्मादेतान्महोदहिरिहाकथंनान्यथाप्रयेत्प्राशक्येतिमवेनःकरणविवेकादेवेत्याहानित्येतिप्रविशुद्धेतिचेदः
 उपाधिरनपाहृषययाहृषयासहाविवेकाग्रहादेववहारममोसानित्याशुद्धात्माहृषयनित्याऽविशुद्धेतिच
 ग्रहातेरनियोजनानपाहृषावीडः।वीतिचमन्यतेइत्युक्तमशोकगतेनान्वयः १७ अविवेकनिबंधनान्मिथ्याभिमा
 नादेवसंसारप्राप्तिरित्युक्तमेवस्युक्त्येति १८ मृत्येति १८ कथंनहिंसंसारनिवृत्तिरित्यपेक्षायांतदुपायेननुस
 द्देशितयत्तचक्षुष्यादीति इहप्राणिनामधोकश्चिन्मसुद्धायेत्यात्मनहिंसमात्मानमुक्तहृषेसदास्मरेत्प्र
 त्याचार्योपदिष्टमनवरतमनुसंधीतेनियोजना ११ यदात्मनश्चक्षुरादिराहित्येनाकुसिद्धवड्केतत्रप्रमा
 णमाहाचक्षुष्यादिशास्त्राच्चेति अचक्षुषमश्रोत्रमवागमनरुत्यादिनाहृदाराण्यकेयप्यात्माहृषयसक्तन
 यामेडकेपुक्तमित्याहाप्राणइति १२ आत्मनोनिर्विशेषत्वेनात्मनरसदाहृषयि प्राज्ञादीनामिति अशुद्धमाह

अनित्यासाऽविशुद्धेतिगृह्यतेनाविवेकनः सुखीडः।वीतिचाहृषयशुद्धाधिरनपा १७ मृत्या
 मृत्ययत्तेवैशुद्ध्याशुद्धइत्यपि मन्यतेसर्वलोकोपेयेनसंसारमृत्योर्न १८ अचक्षुषादिशास्त्रोक्तंसा
 वाह्याभ्यन्तरेषां नित्यमुक्तमिहात्मानमुद्धायेत्यात्मनहिंसमात्मानमुक्तहृषेसदास्मरेत् ११ अचक्षुषादिशास्त्राच्चेतिद्विषाणि
 सदात्मम अश्राणोपमनाःशुभ्रइतिचाथर्वनेर्वच १२ प्राज्ञादीनामभावशुभ्रयत्तेममकावके अ
 प्राणोपमनायस्माद्विकारीसदाहृष १३ विदोषानास्तिनस्मान्मेनममाधिसुतोमम विदोषा
 वासमाधिवीमनसःस्पाहृकारिणः १४ अमनस्कस्यशुद्धस्यकथंनत्स्याद्वयेमम अमनस्मावि।

स्पर्शमद्रूपमवययत्तपारसंनित्यमगंधवसुपत्तअनाद्यनेतेमहतःपरं।वनिचाप्यतेमृत्युमुत्वात्समुत्पन्नइति
 कावकेप्रयत्नइत्यर्थः उक्तप्रमाणमन्त्रद्यलितमाहाप्राणइति एतदचक्षुषादेरप्युपलक्षणं १३ अवि
 कारित्वनिश्चयफलमाह विदोषइतिनस्माद्विकारित्वादित्यर्थः नतोविदोषाभावादित्यर्थः विदोषनिवृ
 त्तिरूपतान्समाधेरुद्धभावेतदभावः कथंनहिंसमाधिविदोषावित्यपेक्षायाविकारवनपवेतिवदन्नविकारि
 णस्तदभावइत्येतिविदोषोद्यति १४ मनोवदिकारिणस्तद्विकारिमनस्सादात्माहृषाविदोषसमाधीआत्मनि
 संभाव्यपानांतदुभयाभावात्तान्महृत्त्याहामनस्कस्यति शुद्धस्पाविकारिणइत्यर्थः कथममनस्कत्तम
 विकारित्वेचेत्यनशाहामनस्साविकारित्वेइतिविदेह्यासोव्यापीचेतिविदेह्यापीतयेतिविशुद्धः विदेह
 त्वामनस्कत्वेन्यापित्वाद्विकारित्वचेत्यर्थः १५

उ-प-
स-टी-
२५

तस्मादविद्यादृश्याभेदव्यावहारिके दानीभवगतात्मतत्त्वस्य सोपिनास्तीति सिद्धमित्याह भेदोभेद इति मध्येवैक।
स्मिन् पूर्वभेदोऽभेदश्च विकल्पितोऽप्येव ह्येताः तथाप्येकोनानाचेति चाह भवविकल्पितान्नेये ज्ञातमिति फलगतौ
फलप्राप्तिकर्ता भोक्ता चेति चाह विदुः एतन्नियोजनाना एतन्न पूर्वज्ञानो भवेत्तु द्विचार्थमात्रेण भवेदेवेत्यर्थः २३ ननु न
प्राप्यसे सारित्वे हेये ब्रह्मत्वे चाप्यादेयमिति भविष्योक्तत्वात्मात्मन इति चेत्तत्राह न मे हेयमिति तत्र हेतुमाहाविका
श्रुति यतो यस्मादहमविकारी कुतो विकारीत्युक्तौ यद्वा यत्तत्र प्रमाणं हि शब्देन सूच्याने अविकार्यो यमच्य
न इति स्मरते रित्यर्थः फलितमाह सदा मुक्त इति सदेव वेधससर्गशून्य इत्यर्थः तथा शुद्धज्ञानेन पुद्गेन विद्यासं
वेधरहितो यतः सदा मुक्तः तर्हि किं वेधगुणो वेध इत्येवेत्यर्थः तर्हि वेधो किंचिदप्यदस्ति नेत्याह द्वय इति
२४ तदेव मुक्तलक्षणमात्मतत्त्वप्रकाशाचार्यप्रसादात्तत्रावगमननिदिध्यासननिष्ठापान्नः सन्न सदा मुक्त

भेदोभेदस्तथा वैकोनानाचेति विकल्पितं ज्ञेये ज्ञाता गतिर्गता मध्येकस्मिन् कुतो भवेत् २३ न मे हेयं
न चादेयमविकारी यतो ह्यहं सदा मुक्तस्तदा शुद्धः सदा मुक्ता गुणो द्वयः २४ इत्येव सदैवात्माने वि
द्यात्सर्वसमाहितः विदित्वामो स्वदेहस्य मृत्पि मुक्तो ह्येवो भवेत् २५ स ह्यतस्तत्त्वस्य सिद्धश्रुत्यो
ब्रह्मण्यप्येव यथेवेदेन तत्त्वार्थमप्यप्याद्यात्महा भवेत् २६ वेदादीनि श्रुतौ होय समासेन मयोदि
तः शिष्टबुद्धिना २७ इत्यचक्षुः प्रकरणत्रयोदशो विवृते

गुरुब्रह्मास्मीत्यनुसंदध्यादिनिमुमुक्षोः प्रोक्ताह यनिदमेवमिति पूर्वपूर्वमुक्तवेदनफलमाह विदित्वेति उत्तरः
सर्वदुर्णीः २५ उक्तं तु विदुः उक्ता मुक्तिः प्रपचयति स ह्यतस्तत्त्वस्य सिद्धश्रुत्यो ब्रह्मण्यप्येव
च भवेदिति संवेधः यवेनिष्ठा हिन स प्रत्यवायमाहान्यथानि उक्ते श्रीभागवते भगवता नन्ददेहमाद्यसलभस
उल्लभस्यैव सकल्पगुरुकर्णधारि मयानुहूलेन भस्वते रितपुमान् भवाच्चित्तरेतस्य आत्महन्ति रउक्तस्य प्रक
करणार्थस्य प्राप्ताणां कत्तेदृशीयत्पुनियति सौकर्यमाह वेदार्थ इति अस्य हरो मत्वाधिकारिणो दर्शय
तिसंन्यासिभ्य इति न केवले प्राप्तेन्यासाश्च भवमात्रेभ्यः किन्तु प्राप्तेभ्यः शमादिसाधनसंपन्नेभ्य इत्यर्थः
उपदेष्टारो विप्रिनष्टि शिष्टबुद्धिनेति प्राप्ताचार्यानुशिष्टबुद्धिनेत्यर्थः २७ इत्यचक्षुः प्रकरणत्रयोद
शो विवृते २३

२५

स- ३-
प- टी-
२६

ननु मृदासिक्ता तास्य स्य कटिन मृदाभिधानेन शैत्योपपत्तौ तदा कारयति विनिर्मुक्त्यने चित्रस्य तत्परत्वादिष
मा व्याप्रावपिकथं तदा कारयति संभवदुत्पाशोकादृष्टोत्तमस्याह व्यजकोवेति व्यजको ग्राहिरयः पिरोदृश
लोको वाद्यटाटेः स्पष्टार्थः ४ बुद्धेरन्यमुवेन स्वप्नसदृशो रित्यत्रोपपादितमपरोक्षतममनस्यव्यतिरेकेणा
पपादयति धीरेवेति ५ आलोकादिव व्यजकत्वादुद्धेर्गोण्याकालतन्मते स्पष्टयति व्यजकत्वमिति अस्या
बुद्धेरानुपाधाकारेण दृश्यतादृशानुपाद्यताय निस्तदेवाविषयव्यजकत्वमित्यर्थः चेतन्यो हि विषयावभा
साविषयश्च न बुद्धेरन्यत्र स्वान्तरेण स्फुरति तस्या च बुद्धेर्विषयाकारत्वाभावे चेतन्यस्य विषयात्मना स्फुरति
रनुपपत्तेति विषयाभिधानेन तदा कारयति रवबुद्धेर्गोण्याकारत्वमित्यभिप्रायः यथा नृपाधाकारेण
वभासमानस्य मेवाधियानुपाधिव्यजकत्वेन तदा दृशः आत्मना धिय उद्भवधर्मा धर्मवशादुत्पन्नो सत्प्राप्तः।

व्यजको वा यथा लोको व्योमस्याकारतामिषात् सर्वा र्थव्यजकत्वादी र्थोकाराप्रदृश्यते ४ धी
रेवार्थस्वनूपाहो सुसादृष्टापुराणि च न चेत्स्वप्ने कथं पश्येत्स्मरतो वा कृतिः कुतः ५ व्यजकत्वेन दे
वास्यानुपाधाकारदृश्यता दृष्टत्वे च दृशो लक्ष्यद्वयाभिः स्फुटय उद्भवे ६ चिन्मात्रज्योषा सर्वाः
सर्वदेहेषु बुद्ध्यः मया यस्मात्प्रकाश्यते सर्वस्मात्माननो ह्यहं

आभिस्तदात्मनस्फुरणमेव दृष्टत्वेन परिणामदृष्ट्याह दृष्टत्वे चेति मद्यापि धियो विषयव्याप्तिः परिणाम
मत्तरेण न भवति विषयदेशेन स्याः आगेवासत्त्वान्तर्थाप्ये चेतन्यात्मनो धीर्हृन्निव्याप्तिन परिणामोपक्षा
चिदात्मनेव तत्प्रकाशकवलितायावधिपः सत्वात्पत्तेरिति भावः ६ बुद्धितत्त्वहृत्तिसाक्षितेन चिदा
त्मनः परिणामाभावे पित्ततत्त्वस्य नृपतये कत्वे पुनै प्रतिदेहं तन्न बुद्धिसाक्षिभेदादिन्याशकप्रमाण
भावात्मेवमित्याह चिन्मात्रेति यथैकस्मिन्महारे बुद्धौ वभासो विहृता चिदाभिमात्रस्तथा सर्वेश
रीरगतबुद्ध्यावभास इति भास्यबुद्धिभेदे पित्ततद्वभासस्वरूपभेदः प्रमाणमप्यमवतरति भेदस्या
पिसादपत्तेन साक्षिधर्मताभावात्त्रसाक्षिभेदाशकावकाश इत्यर्थः ७

२६

पूर्वमिन्द्रकरणेनः करणविवेकाद्यात्मनिसंसारित्वप्रतीतिर्चसतः इति पणसुप्रमाणपादाधिताज्ञानतत्तायोप्रसूत
 यथावातेति निर्द्धारिते इदानीमेतः करणस्य यदेवात्मात्संसारप्रतिभासस्य चापरे दत्ताज्ञानप्रतिभासो बुधविवेक
 कृतद्रव्याशेकज्ञानः करणस्यापरे दत्ताज्ञानप्रतिपादनपूर्वकं यदीकृत्वा स्वार्थयुक्तिः प्रदर्शनपरं प्रकरणप्रक्रमते स्वप्र
 स्तर्योरिति हि यस्मात्संप्रसृतौ च चरादेर्विषयज्ञानस्य दृष्टाभासया कारावभासो दृश्यतेऽनुभूयते तस्मात्
 पुरा पूर्वजायदवस्थायां मनुभवावस्थायां मयि न्नमवश्यमेतदाकाराद्यदाकाकाराधीरेतः करणवृत्तिर्दे
 ह्यासाक्षादनुभूतेत्यनुमीयते इत्युक्त्यर्थः स्वप्रसृतोर्देह्यार्थविषयतनियमात् पूर्वदृष्टस्य वात्राभावात् स्व
 प्रसृतोर्दृष्टलभ्यमानो विषयोऽर्थाकारवृत्तिमदनः करणमेवेति जायदनुपूर्वमुभयोरप्येतः करणमे
 वार्थाकारवृत्तिमदपरे दत्तामनुभूतमिति कल्प्यते तस्मात्सर्वास्वप्नवस्थासु वृत्तिमदनः करणस्यापरो।

स्वप्रसृतोर्चरादेर्हि दृष्टाभासः प्रदर्श्यते पुरान्तरनेतदाकारार्थोर्देह्यनुमीयते १ भिन्नामदन्
 यथास्वप्ने दृष्टो देहो न स स्वयं जाग्रदृष्टा तथा देहात् दृष्टत्वादनुभवः २ सूक्ष्मासिद्धेयथा ताम्ब
 तन्निभजायते तथा दृष्टादो न च्याप्तवच्चित्तं तीव्रमदृश्यते अथ च ३

दत्तातकृतचिदाभासाविवेकाद्यात्मनः संसारित्वावभासोऽपरोक्षो युक्त इति भावः १ एकमेतः करणस्या
 परोक्षत्वे निरूपिते किमायानमात्मन इत्यपेक्षाया दृष्टपादेनः करणादिसंज्ञातादिवेकसिद्धिरायानेति स
 दृष्टांतमाह भिन्नामिति सप्रत्ययतेः स्वप्रभिन्नामदन् दृष्टायादिरुः स स्वप्ने दृष्टानभवात्तयथा तदेहात्म
 तमभिमन्यमानोऽपि तदात्मको न भवति तथा जाग्रदृष्ट्यादौ पितृदेहात्मा आत्माऽन्यथवदृष्टत्वादित्य
 र्थः देहपदमुपलक्षणाभिद्विजानः करणयोरपि तथा च प्रयोगो विमत्ता देहादिर्ज्ञात्मा दृष्टत्वात् स्वप्
 नदृष्टदेहादिवदिति २ बुद्धिस्तु सर्वास्वप्नवस्थाकालादृश्यते इत्युक्तमर्थो दृष्टानेन स्पष्टयति सूचेति
 सूचोतः सुषिरादृष्टप्रतिमायायादिसंस्पर्कात् इवीभूतेताम्बसूषाया निषिद्धे निदिप्रसन्नविभजाय
 ते तत्समानाकृतिर्भवति तथा च तन्मपि दृष्टादीन् विषयाननुभूतेन तन्निभमदृश्यते तदाकारे जायते इत्य

उ. प.
स. टी.
२०

7

यतः शुद्धः केवलो तो वा साभावः यतः शुद्धज्ञानैक रसोऽज्ञो नोतरमपि पृथगस्ति एक रसत्वे स्पष्टयनिबन्धन इति सें
धवचनवद्विज्ञान इत्यर्थः हेममिस्तु पल्लवा पर्वे मृतैस्ते स्वेष्टात्मनिकथ्य हेममया देये वा कल्पत इत्यर्थः सत्ता स
ज्ञानातिगित स्पवाक्षणाभ्यन्तरस्य चोत्तिवित्तमशक्यत्वात् न योऽज्ञात्मस्वतृपत्वात् ततो वहिरेतर्वा किमप्यस्ति
परमार्थतो यदुपी देये वा भवेदिति नास्त्यो विमुक्ति संकोचावकाशा इति भावः १० वस्तु स्वभावानुसारेण
विचार्यमाणो नात्मनि हेपाधस्तीत्युक्तमिदानीं विद्वदनुभवेनाप्ययमर्थो विगम्यते इत्याहु यग्रात्मेति ब्रह्म
विदाज्ञानिनग्रात्मा स्वतृपे कथं पतेत इत्युत्पादित्यर्थः ११ एवं विद्यमात्मतत्वेन परानुभवगम्यमिति स

यग्रात्मानेति नेतीति यरायो ह न शोषितः सचेद्ब्रह्म विदात्मेष्टोपज्ञातातऽपरैकथम् ११
ग्रानापादीति क्रान्ते ब्रह्मेवास्मिन्निरेतर कार्यवान्स्याकथ्य चारु विमृष्टशेदेवमेजसा १२
पारगस्तु यथा नद्यास्तस्य पारिषिपासति ग्रात्मज्ञश्रुतया कार्यकर्तृमन्यदिहेच्छति १३
ग्रात्मज्ञस्यापि यस्याद्वानापादानतापदि न मोक्षार्हः सविज्ञेया वातो सो ब्रह्मणा ध्रुवे १४

यमेवात्मविदाशास्त्राचं योपदेशानुसारेण विवेक्तव्यमिह्या - शानापादीति षट्मि ररहितमित्यर्थः
११ एवं विमर्शोपज्ञेया यणीयमिति कर्तव्यवुद्धिरेव न भवेदिति हृष्टोते नाह पारगर्तेनाद्याः पारंपरी
वेगतो यथा तस्य परतीरस्य एव तमेव पारिषिपासति योतु माभुमिह्यति चेदित्युक्तं यः तस्या यथा
ज्ञात्मज्ञोऽप्यकर्तृमिह श्रुयो मार्गे दृष्टतीति योजनानैव पारिषिपासित नैवेच्छति चेत्तस्य १३ यः पुनरात्म
ज्ञापिका कार्यवान्स्यात्स न सप्यदृशीति तन्निदित्यात्मज्ञस्यापि नित्यस्यापि १४

२३

चैतन्यस्य सर्वत्रैकत्वेऽपि दृश्यपुष्ट्यादेरनेकतात्रादयत्र स्यात्मानसिद्धिरित्याशंक्य सकलदृशस्यानाद्यनिर्वाच्यावि
द्याविलासबुद्धिमात्रत्वाच्चैतनस्याद्वयवृत्त्यस्य विरुद्धमित्युपपादयितुं करणमिति यथाक्रियाकारकफलानि
स्वप्नेधारेववाह्यार्थस्य तद्वातत्राभावादिनिमित्तं एवमेव जायति जाग्रदवस्थायां च यतो धारेव क्रियाका
रकफलरूपादृष्टान्तयेव हि यदार्थसत्त्वमवगतेन तस्यासीत्सुषुप्तावपि तदाकारविशेषस्य एकदाचित्
स्यात्तस्माद्विषयेः सहैवात्मनि बुद्धेरध्यातृत्वात्तस्याध्याद्येन वतेन मिथ्यात्वात्तत्तद्वात्मानततो बुद्धेरन्यथाऽन्या
दृशाः सन्त्याऽतिद्वैतकरसदृशार्थः ८ अन्यथेत्युक्तेः सुप्त्यनिबुद्धादीनामिति बुद्ध्यादयो नात्मस्वरूपधर्मा

करणकर्मकर्ता च क्रियास्वप्नेफलचधीः जाग्रत्येव यतो दृष्टादृष्टान्तस्यादतोऽन्यथा ८ बुद्ध्यादीना
मनात्मत्वे हेतुषां देयतूपतः हानोपादानवर्त्तमानान्त्याज्येन च गृह्यते ९ सवाह्याभ्यन्तरेण
द्वेषज्ञानेकरसेत्तने वाह्यमाभ्यन्तरेचान्यत्कथं हेतुप्रकल्पते १-

प्रागभावापायित्वाद्वादेवदित्युक्ते चिदात्मनि चाभिचारमाशंक्य परिहरति हा नोपादानेति बुद्ध्यादे
हानोपादानयोर्लपविद्वेययोः कर्त्तात्मानदाध्यानमात्रेण कर्त्तृत्युच्यते स न केन चित्प्राज्येन विला
प्येन च गृह्यते नोवदित्युच्यते आत्मनः सर्वाध्यानान्तात्तस्य चाध्यानान्तराभावादिन्यर्थः आत्मनः स्व
रूपेणोह्यानुपादेयत्वमित्येव सर्वध्यानेन प्राप्तस्य वाह्यस्ववस्त्वामरणादेरांतरस्य च यायादेहेत्यनुमाने
स्य च यागाधानादेरुपादेयत्वे च सर्ववर्त्तमानेति न विशुद्धिरात्मन इत्याशंक्याह सवाह्येति वाह्याभ्यन्तरस
हिते वाह्याभ्यन्तरेचान्मिव नततः पृथगित्यर्थः

उ-प-
स-श-
२८

प्रत्यगात्मनो; वस्तुनोऽद्वितीयत्वापि तस्मिन्महाह मित्रादिसेकारयति भासातत्रिहृतये विमपि कर्तव्यं भविष्यती
त्यत आह कर्त्तृकर्मणि कर्त्तृकर्मफलमेवाभावात्सवाद्याभ्यन्तरमजमेवात्मन्युपहितोऽनस्मिन्नात्मनिम
माह मित्रादि नृपायोभावः प्रतिभासः सकस्य भवेत्कृतो वाहेतो भवेन्नमवेदेवेनियो जनातस्मान्ज्ञानान्य
नेः प्रागेव सर्वकर्तव्यतानाह मित्रिभावः १८ आत्मनो देहादावहंकारममकाराभावे हेतुमाहात्म्याद्वा
त्मापदनिग्रहमेकत्वे ज्ञाने सतीति शेषः १९ केन प्रमाणेन तदात्मैकत्वे ज्ञाने प्राकमिति यो वेदात्
वाक्यप्रमाणवदादिन्याह दृष्ट्या विद्वद्भाषां मतदृष्ट्या त्रिमत्त्वविज्ञात्प्रसिद्धप्रत्यक्षेण तद्वत्तमवसवी
धिष्ठाने ब्रह्मेवेति योजनात्वाचक्रतिरदारप्रकृत्याऽदृष्टदृष्ट्यन्तर्भावमन्तर्भावविज्ञाने विज्ञात्रिति न्या
नापदतोऽस्ति दृष्टनापदतोऽस्ति शो नानापदतोऽस्ति विज्ञात्रित्युत्तरवाक्यार्थमाह

कर्त्तृकर्मफलाभावात्सवाद्याभ्यन्तरेण ज्ञेयमाह चेति यो भावस्तस्मिन् कस्य कृतो भवेत् १८ आ
त्माद्यान्मीषश्चेत्यभावाऽविद्याप्रकल्पिताः आत्मैकत्वे साक्षात्सिद्धीताभावे कृतः फले १९
दृष्ट्या नान्यथा मत्त्वविज्ञाने वतद्वारे दृष्ट्या नान्यथा मत्त्वविज्ञाने वतद्वारे २० स्याद्वारे
गमे चैव दृष्ट्यादिक्रियायुते सर्वमेतद्वारमेवातः सर्वस्यात्माद्वारे तद्वार २१ अकार्यशेषमात्माने
क्रियात्मक्रियाफल निर्ममत्तनहंकारेणः पश्यति स पश्यति २२

दृष्ट्यादीति तत्र दृष्ट्यादिप्रत्यक्षेण तस्माद्वत्तद्वारमभवतीत्यर्थः यस्यादेवमविषयभूतमेवाद्वयमात्म
तत्त्वप्रकृतिसिद्धतस्मान्दृष्ट्याह महारमित्युपसंहारः २ प्रत्यगात्मनो द्वारत्रयात्मत्वेऽपि कथमद्वयमात्मतत्त्वसिद्धि
रित्याशङ्क्येन स्मिन्नावल्लक्ष्येन गार्वाकाशगतशुभ्रातश्चैव तद्वारमभवतीत्यर्थः यस्यादेवमविषयभूतमेवाद्वयमात्म
निउपाधिरूपहितउपाध्याधारश्चेति सर्वमेतद्वारमेवातः महारमेव स्यात्मास्वतन्मद्वयमिति मय्यस्तीत्यु
र्थः २१ स्याद्वारादिसर्वमेतद्वारमित्युक्ते प्रत्यक्षमेवाद्वयमात्मनि प्रतिभासशंकावारयन्नागामिकमात्मज्ञाने
स्युदपत्यऽकार्यशेषमिति अकार्यशेषत्वमकर्त्तृत्वेन ब्रह्मरुद्रक्रियात्मैति क्रियास्वतन्मद्वयमिति मय्यस्तीत्यु
मित्यर्थः क्रियातत्फलसंसर्गण्यमित्युक्तवाक्येन निर्ममत्तनहंकारेणैव विधमात्मानेयस्य

प्रत्यगात्मनो द्वारत्रयात्मत्वेऽपि कथमद्वयमात्मतत्त्वसिद्धि

२८

अनागतानयेष्टवीमनलवानमयिमांसेधोनायासेनेविशालेकपेष्टसाणास्यताइतिस्मरनेइहाविदोपिविशस्यसेधोवे
 दनमस्तिकार्यमित्याशोककेमुनिकन्यायेनिरकरोतिमादिहमिति आदिन्यः सूर्यस्तस्मिन्मिदजगत्सर्वहियस्मा
 न्माएगहिरण्यगर्भस्तस्मात्प्राणस्तस्यापिप्राणोहमस्मीतिप्राणान्तभावमायत्रस्याप्युपासकस्यातिपावन अहर्नि
 शोवचानस्यानामुदयास्तमपरहितसूर्यद्वयताजस्यान्तामित्यर्थः तथाचश्रुतिः नहवान्यस्माउदेतिननिस्त्रो
 चतिसहस्रद्विवाहोवायेभवतीतिनयाचप्राणस्तस्यापिप्राणविदोपिभेददर्शिनोयद्यहर्निशोनस्यानोतदास्य
 त्रिसाविदोमावाग्रस्यस्मरस्याहयेसर्वद्वैतावभासरहितेस्वद्वयेकतः स्यान्नोनकतोयीनिकालभेददर्शना
 भावादेवनत्रामित्रकर्तव्याभावइत्यर्थः १५ ब्रह्मविदोवाह्यकर्तव्याक्रियाभावेपिसंध्योसमाधावात्मन्याच
 रेदिनिश्रुतेः स्वात्मनिविस्मरतिपयित्यज्जपमाह्वापस्मरति कर्तव्येनतस्याह नस्मरतीतिस्मरतीतिमाह्वात
 कर्तव्येतितीपाथेस्मरणाविस्मरणयोरभावेहतरत्नविदिति यद्यप्युक्तत्वादात्मनः स्मरणनविधानेमुक्तेन

सादित्येहिजगत्प्राणास्तस्मात्त्राहर्निशोववा प्राणस्तस्यापिनस्यानोउतेब्रह्मविदोऽहये १५ नस्य
 रत्यात्मनोह्यात्माविस्मरेद्वाप्यलुप्तवित् मनोपिस्मरतीत्येतत्तज्ज्ञानमुज्जानहेतुजम् १६ तातुजे
 यः पराह्यात्मासाविद्याकल्पिताः स्मरतः श्रयोदिविद्ययातस्मिन् रजोसर्पद्वयः १७

हिंनतज्ञानादहमाविर्भावनिरोधपवादिनिविकारणानयेमनपवात्मानेस्मरेदितिविधिः स्यादित्यतआह
 मनोपीनिमनसोऽचेननवात्सर्गवानुययतेर्मनः स्मरतीतिज्ञानमुज्जानहेतुजमेवेकविलसितीम
 त्यर्थः तथाचासम्पद्ब्रह्मविदस्यात्मन्यतिरेकेणमनः यद्यप्यतः संध्योसमाधाविनिविधिर्नसम्पद्ब्रह्मवि
 दइतिभावः १३ यद्यप्यात्माऽलुप्तचिद्वयत्वात्मानेस्मरतितथापिपरमात्मानेस्मरेदेवेत्याशोकप्राहज्ञा
 तरिति यदिपरमात्माज्ञानुजेयोविषयः स्यान्नदासांविद्याकल्पितः स्वाज्ञानकल्पिताहिनिश्चितेस्म
 रताज्ञानाविद्वद्भिः ज्ञानविषयस्मरजुसर्पवदविद्याकल्पिततन्निषमात्स्यत्मेवनभवतीत्यर्थः तथाच
 तस्मिन्नात्मनः परतज्ज्ञेयत्वादिके विद्ययाप्रात्मविषयादेवाधितेसतिज्ञात्तज्ज्ञेयविभागाभावादह्य
 पवात्माभवतीत्यर्थः तत्रहृष्टानोरत्वांसर्पद्वेति यथारजुविद्ययासर्पवार्धितेनर्जरेवाचशिष्यते

३-५-
स-टी-
२६

२९

यवमशेषप्रमात्सादिभूततयाप्रत्यगात्मनोब्रह्मत्वात्पादनेलाभेदृष्टीमन्त्रेणान्यथाज्ञः स्यात्प्रविदित्यत्राज्ञमात्म
 वित्त्येषाहीकरोतिपरलोकाकभयमिति यस्यापरलोकाकभयपरलोकांनिमित्तभयकिमहसाधनाकरवकिमहपाय
 मकरवमित्यादिदृष्टेनास्तिनेल्लेकताकृतेनतपनदृष्टिभूतेः रतयाप्यस्यसुभयमरणभयनास्तिनजीवाग्नि
 यतदृष्टिभूतेः आत्मव्यतिरिक्तस्यद्वितीयस्यादृष्टीनात्तद्वितीयदृष्टीनेनिमित्तहिभयद्वितीययाद्वैभयभवतीति
 भूतेः तस्यात्मजस्यब्रह्मोद्गाथाश्रयिज्ञानेश्वर्यसेयव्रतपाईश्वराश्रयिषोचाः शोचनीयाः स्युरहापतेये
 श्रुयासक्ततपायायाः कथस्यस्याः सुरितितस्माद्याः परलोकाकमरणनिमित्तव्ययताहेतुहकारादिशून्य
 तयाब्रह्मनिष्ठाः सद्यवात्मविब्रविषयीतदृष्टिसिद्धे ३० ब्रह्मोद्गादिभावस्यसर्वैः प्रार्थमानत्वात्तयेशोचनेन्या
 शोचव्रह्मात्मजानाहर्देनकिमपिप्रार्थयमस्तीत्याशयेनाह ईश्वरतेनेतिसर्ववदेन्यस्योद्गायस्याः सानया
 परलोकाकभयमस्यानास्तिमृत्युभयंतया तस्यात्मजस्यशोचाः स्युः सव्रह्मोद्गाश्रयोश्वराः २० ईश्वरते
 नकितस्यब्रह्मोद्गातेनवापुनः तस्माच्चित्सर्वताच्छ्रितासर्वदेन्योद्गायः शुभा २८ अहमित्यात्मधीया
 चममेत्यात्मीयधीरपि अर्थशून्येयदायस्यसयात्मज्ञाभवेन्नदा २५ बुद्धादौसस्यपाद्योचनया
 सत्यविशेषता यस्याचेदात्मनोज्ञातातस्यकार्यमन्त्रिक्यंभवेत् ३०
 अतएवाशुभायायप्रवृत्तिद्वारात्मात्मान्तरणचेसर्वतः सर्वात्मनासहस्रलेनस्त्रित्पथः तयाचश्रुतिः यदा
 सर्वशशुचोतेकामायेस्यद्विष्टिनाः अथमर्त्यामृतोभवत्यत्रब्रह्मसमभूतरीतिः २८ निर्ममत्वेनहकार
 यः पश्यतीसपश्यतीत्युक्तस्यस्यत्रात्मजस्यलक्षणमाहारुमितीतिमय्यशमज्ञाचार्यानुगृहीतस्यपदार्थ
 ह्यपविवेकवताः हंममनिचात्मात्मीयविषयीध्यावावर्त्यशून्येप्रयोजनशून्येयदास्यात्मानस्यमुक्तव्यवहा
 रहीनः पुमान्पदिस्यादित्यर्थः तदासयात्मविद्वेदेहृदौतदनुबोधेचवावहारकालेपिहववदस्तनोह
 एवहिततयाआत्ममात्रदृष्टीसम्पगात्मविदित्यर्थः २९ यदैवमात्मज्ञानेवाक्याद्भविततदाहृतकत्वात्
 व्रतस्यकार्यशोषात्तासेभवातीतिमागुक्तमकार्यशोषत्वेमयचयनि बुद्धादावितिजायन्स्वप्नावेद्वादाव
 याधोसतितथासुषुप्नावसतिचेयस्यात्मनोऽविशेषताचेतजानोचेच्छ्रुः ३१ देहपिसदेहवचनासेदाय

समागमिनिवत्तस्यामि विप्रेशोकात्मसिद्धि
 कथंभवन्नकथंविदित्यर्थः ३०
 २६

आत्मविदोहंकाराद्यभावादकर्मशेषसमुत्पत्तेः प्रपञ्चयेत्तस्यैकतकृत्यतामाहममाहंकारेति आत्मनिस्वभावतः
 मृत्पापवाविद्याप्रभृक्देहाद्यभिमानविज्ञानरुनीत्यर्थः हेतुमुदाहरोयथेवेज्ञानेनहिस्वस्यानिर्वायाः सतया
 धृतिस्तकिमीहितैः कर्मभिः कृत्यं ज्ञानेनैवकृतकृत्यत्वात्कर्मणाचानाधिकृतकृत्यानांविफलताज्ञेयार्थः
 २३ देहाद्यनिरिक्तात्मज्ञानवतः सर्वेषु पारलौकिककर्मस्वधिकाराभ्युपगमादसात्मविदोयिसफलक
 मितिदुत्पाशेषवतस्मात्मतत्वाविन्नमेवनास्तीत्याह योहंकर्तारमिति कर्त्तृत्वात्माविदित्यतयाह यान्य
 याज्ञरिति यो कर्त्तारमज्ञानात्तारमभोक्तारचात्मानेजानानिसंश्रुतात्मनत्वविदित्यर्थः २४ किमिति कर्त्ता
 तेतिज्ञानेनानात्मवित्तमात्मन्येवकर्त्तृत्वादिसिद्धिर्भासादित्याशेषवकर्त्तृविवेकनिबन्धनोपेक्षमदुत्पा
 दित्येनाह यथाप्यन्तेपीति यथापरमार्थतोदेहादिभ्योप्यन्तेप्यात्मनस्तुतादात्म्यमाध्यासिकेमेतत्

ममाहंकारयत्नेच्छाः प्रत्यापवसभावतः आत्मनीनियविज्ञानमाद्येस्वस्याः किमीहितैः २३
 योहंकर्त्तारमात्मानेनयाचेतारमेवचेत्येता त्मज्ञपवासोयान्यथाज्ञः संश्रुतात्मवित् २४ यथा
 प्यन्तेपितादात्म्यदेहादिषात्मनामने तथाकर्त्तरविज्ञानात्फलकमात्मतात्मनः २५ दृष्टिः
 प्रकृतिर्मितिज्ञानिः स्वप्नदृष्टाजनेः सदा तासामात्मस्वरूपत्वादतः प्रत्यक्षात्मात्मनः २६

याः कर्त्तरभोक्ते रविज्ञानादात्मनः फलकर्मसत्ताभोक्ते कर्त्तात्मतामतापया स्पूलदेहात्मनोरभेदाद्या
 सात्मनुष्यत्वा अभिमानस्तथाहंकारप्रधानल्लिगदेहाविवेकात्कर्त्तृत्वाद्यभिमानोमिथ्याबुद्धिरित्यर्थः
 २५ तत्रहंकारस्यैवात्मत्वाकथमहंकारात्मनोरविवेकइत्युच्यतइत्यतयाह दृष्टिरितिदृष्ट्यादिशब्देभ्युदा
 रादिद्वारकोनः करणवृत्तायोर्निर्दिश्यतेतास्तुसदेवस्वप्नजनेदृष्टाः सत्त्विकस्यातः करणस्वमे
 वेद्याः कारत्वातद्देहितायाः साक्षीसिद्धइत्यभिप्र. यः किंचतासादृष्ट्यादीनामात्मस्वरूपत्वादित्ययम
 र्थः सप्तुमेसत्त्विकस्यातः करणस्याविद्यामात्रतयात्मन्यस्तमयादात्मनश्चानस्तमयास्वतस्तस्या
 द्वितीयापरादाविस्मात्रतयावभासमानत्वाद्युक्तातः करणादहंकारादितृपादात्मनोव्यतिरेकसिद्धि
 रिति यतएवमतस्यात्मनः प्रत्यक्षात्मासादिमात्रेणस्वयेप्रकाशमानतया नित्यापरादावब्रह्मरूपतासिद्धि

तत्रैकाग्र्यमनःकृत्वापतचित्तेन्द्रियक्रियः उपविश्यासनेषु जपायोगमात्मविद्ध्येत्स्यादिभगवद्वचनाम्भनः स
माधानानुष्ठानेनात्मशुद्धिः संपाद्यावशिष्यततस्तत्प्राशक्त्यः प्रागेवसिद्धत्वात्तदानीमस्त्यवसरस्तत्प
भिमेत्प्राहासमाधिमिति विकाराद्यसमाधिनामतद्वेत्प्राधिपत्यतया सदा निर्विकारस्य तत्र प्रपणामि
ह्यभूतस्यातयवसर्वदाविशुद्ध्याप्रागेवविषयमनोनिष्पन्नकल्मषशोधोचान्यत्र प्रपणामीत्यर्थः
३५ नतन्यत्र प्रपणामीत्युक्त्यातद्यत्र ह्यलोकादेगेमनसाधनस्याचिरादिमार्गीस्य च ब्रह्मविदोपि ज्ञात
व्यात्वादिप्राशक्त्यसंग्रहब्रह्मविदस्तथापि न निर्गुणब्रह्मविदस्तथात्वमिति सहेतव्यमाह गेत्तव्यमिति
भावकर्मणोस्तेत्रेणग्रहणतया च सर्वगतैश्चलनासामर्थ्याङ्गत्वादेव प्रपणामिभगवन्ध्यात्वार्थन्यप्रपण
मीत्यर्थः तथा गेत्तव्यगत्याप्यपदेशस्यानविशेषेन प्रपणामिभूतस्तत्प्राह नैर्ह्यमिति निरुतिप्रस्ता

न्यश्चाहृदिणोच्चात्तरचनेवपश्यामीत्यनुषंगः कुतो देहाभेदाभाव इत्यनग्राह निष्कलस्येति श्रुतिस्यन्यथा
कुतो निष्कलत्वे ज्ञानसत्त्वादिगुणात्मकावयवयोगादिन्यतग्राहगुणात्मन इति ज्ञानसत्त्वावयवाः स्वतः
पञ्चात्संसारिगुणास्पृचासंगे मण्यसंभवाद्गुणात्तापि विभागश्च न्यस्य न गेतव्यं प्राप्य गतिः प्राप्तिर्वा विद्यते
इति न तत्साधन निष्ठा विधानावकाश इत्यर्थः ३६ किंच ज्ञानोपाधि विनात्मनि नित्य सुते कस्यापि
विशेषस्यास्योद्दिष्टमशक्यात्तादृज्ज्ञानस्य च ज्ञान स्वभावे वस्तुतोऽसंभाव्यमानत्वात्तद्वदप्यात्मनः किं
प्राप्य गत्येति स्थिते कुत इदानीं ज्ञान प्रतिभासस्याप्यभावे कर्मशेषता स्याप्यभावे कर्मशेषता स्यादिति
न्यायिभिरनग्राह चिन्मात्रेति तस्मिन् ज्ञात्मनितमः स्वतः प्रतीभासोत्तापि न विद्यते इत्युच्यते ॥

विं, चाज्ञानाभावेवाहोतः करणतत्वे सजीभावात्त्रेविना प्रसृज्यभावात्त्रेमेकस्माद्वसरः इत्याहमनस्सत्वेति प्राणम
 नाविहीनत्वे प्रमाणमाह प्राणोहीति श्रुतेर्वचः सत्ये सत्पार्थ निर्वृत्तयास्वतः प्रमाणत्वादिन्यर्थः ३८ अपररा
 ज्ञादिकालस्य विविक्त, पूतादिदेशस्य प्राच्यादिदिशि विशेषस्य मनोवित्तपरहितस्य राह्यपरागादिनिमित्तस्य च प्रती
 ताया प्राप्तात्मचित्तनेकत्वेन वाक्येकायाभावे इत्याशं कपाहाकालेत्वादिनिसदात्माने ध्यायन्तायतनैव का
 लादेरपेक्षास्तीति योजनानात्र हेतु रात्मनो कालत्वादिन्यादिः आत्मस्वरूपस्य कालाद्यनिवधनत्वात्तद्व्या
 नेन तदपेक्षेत्यर्थः तथा च आह भगवान् सूत्रकारः यत्रैकायतानत्राविशेषादिति १५ ब्रह्मविदो देशकालादि
 सव्यपेक्षेकस्मात्पेक्षाभावात् प्रयागादितीर्थेषु द्रष्टव्यता गेगातीरे वसेन्नित्यमित्युक्ता तत्राप्यपेक्षा इत्यादि
 स्तृतिर्विहितत्वादिन्याशं कपा ब्रह्मात्मज्ञानं दूयेतीर्थसादात्म्यं हेतुतात्त्विकत्वात् तस्यात्मविदो नतीर्थोत्तरापेक्षा
 स्तीत्याह यस्मिन्निमित्तपस्मिन् ब्रह्मात्मस्य त्रिदूये देवास्तत्र तीर्थस्यानविशेषाधिष्ठाना रोमाधवविश्वे
 अमनस्स्य काचित्तास्त्रियावानिद्रियस्य का प्रमाणो ह्यसनाः शुभ्र इति सत्ये श्रुतेर्वचः ३८ अकाल
 त्वाददेशत्वादित्वादिनिमित्ततः आत्मनो नैव कालादेरपेक्षा ध्यायतः सदा ३९ यस्मिन् देवाश्च
 दास्यपवित्रं कृत्स्नमेकतो ब्रजेतन्मानसेतीर्थे यस्मिन् स्नात्वाः मृतो भवेत् ४०
 येष्ट्यरा मेष्ट्यरत्रिविक्रमादयः पूजादशीनस्पृशानस्पृशाणादिभिर्भक्तपावनाः शसिद्धास्तपावेदाभ्युत्थयन्तः सा
 मायर्वात्वाग्रघयन् ब्रह्मपक्षपादार्थानुष्ठानादिभिः पावयेति तत्पाकृत्स्नपवित्रपावनं तीर्थं विशेषं हरिहर
 नामाच्चारणादिष्वनन्तमेकमेव ब्रजेद्यस्मिन् सारितद्रवसागरे न भवेतीत्यर्थः सर्वान्मकब्रह्माविर्भावत्रयत्वादिनि
 पामोहेतुरत्राचुसेद्येयः तन्मानसे मनोसिखेदोत्तमहावाक्यजनितातः करणत्वात्तत्रूये समुल्लासितमानसेती
 र्थे ससारपापमूलाविद्याहारकं तीर्थं तेष्वप्यमित्तत्वादिन्यस्मिन् स्नात्वा निमज्ज्यादकराशो निदिप्रोदक
 विडकतदेकतो प्राण्य च मृतो भवेत्तिविशेषादिश्रुतत्वात् एवमवेतस्मिन् तीर्थे नित्ये निमज्ज्यन्तीर्थी न
 रापेक्षेति भावः तथा च श्रुतिः शान्तेः प्रज्ञानं प्राप्तिमना हीनं होतारो रापेक्षेकं भवेति समानसीन आत्मा जना
 मिति यथोदके शुद्धे शुद्धमासिक्तं तादृहं न स्येति यावत्तद्विशेषितैः आत्मा भवति गौतमेति च ४-

वि. च दृष्ट्वा धितत्वाट्पि न न लुप्तं न दृष्टम्

निचेत्प्रतिपत्तायाधोनि

पंचमहाभूतानामुक्तानिष्ठात्र

तानि च श्रयश्च २३ ॥ वास ॥ २३ ॥
२३ ॥ २३ ॥ २३ ॥ २३ ॥ २३ ॥

नत्सर्वसंकान्तिप्रदं
शुक्लिपत्रं ॥ ३ ॥

प्रकल्पना भूतभूतः प्रकल्पना
नोति नोपायान्तर्मात्मा

कर्मवासनाः प्राप्नुं मन्त्रानि च भूतादि

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

अथ तस्यैव विष्णोर्ध्यामप्रेत्याहामूर्त्तिर्नि अम

पुनर्निर्माणेनोद्दिष्टम्

नमो भगवते वासुदेवाय

हृदयं च शिखिहृदयं च नगान्तं
विमानं च विमानं च विमानं

[illegible]

शिशुसुत्रपस्यप्रत्यकसुत्रपस्यव्यापारः

[illegible]

न संसृज्यते कपं वा धितं तसि

चमूर्त्तानिचमूर्त्तमूर्त्तानि

पञ्चमः प्रश्नः ॥ संवत् १९५१ ॥

महारजनेवासदृशोक्तः

ब्रह्मणि शक्यं न वा संनो
मिदं सत्यं न वा संनो

मानिसप्रयत्नतस्याज्ञाने
तस्यैव प्रयत्नः विद्याः अन्तर्गतः

नृष्यकल्पिताः प्रायश्चित्ताः
नृष्यकल्पिताः प्रायश्चित्ताः

नान्नन्नान्यहृप्रारवावुशः

अमरैर्मरुतानि च कर्मवासनादृशिंस्त्वनृपस्य वरुः शकलितः अविद्यया ह्यात्मनि मृता हृष्टिभिरयो
 एनेतीत्यवशेषितो हृष्टिः ४८ प्रबोधनूपमनसोर्षयोगाज्जैस्मृतौ च सप्तम्य च दृश्यते ऽर्षवत् तथै
 च देहप्रतिमानतः स्य कृद्देशः शरीरे च मनश्च दृश्यते : ४९

विशेषनिवेधावधिभूतः श्रुत्या हि यस्मान्मात्रात्प्राप्तत्वात्मानिदोषसंग इति ४८ सूत्रसूक्ष्मप्रपञ्चस्य श्रुत्या वा
धसङ्गादृश्यत्वादिति पुत्रपायिवाधमाह प्रबोधिति अर्थयोगादिष्वयमेवेधाज्ञानमनसः प्रबोधद्वये विषया
कारुण्येति त्रयं यत्तत्सर्वतोऽस्त्यवस्थाप्योत्तमस्य प्रसङ्गः स्वप्नावस्थायां चाप्यवदर्याकारमेव दृश्यते तद्यथा स्व
प्नस्योत्तरार्थाभावे प्रार्थाकारे दृश्यमानमात्मनः एषा गोवनात्मविशेषणेतद्दृश्यत्वात्तथैव दृश्यते तद्दृश्यते
हेतोः प्रार्थारमनश्च देहप्रतिमानतो देहप्रतिमाने च तस्यैव सावविभक्तिरुक्त्यागीकारात्प्रथमार्थः सद्रूप
स्योत्तेदेहद्वयवासनाद्वयचदृश्यात्मनः एषा कूटस्थविशेषणमिति योजनान्नतत्रात्मन्येव दृश्यत्वात्
निनिवेधात्मिकात्वेऽप्युक्तिरुत्पादिवात्सिद्धमिति भावः ४९

[illegible]

ननुभवत्येवात्मासादीनस्पत्राद्याद्यादिज्जातिमत्रयासविशेषतात्तर्माधिकारित्वेनपरिणामित्वोपनेरित्याशंक्या
हस्तामिति असौजात्यादिर्जात्यात्मादिः आदिशब्दाद्व्यावस्थादिमृद्विस्वस्मिन्नात्मात्मीयाभिमा
नलक्षणमिच्छादृष्टिमयेद्व्याविधीनां प्रयोजकः भवेत्तैकः स्यान्नायथाशववडेकान्तमारेणदेहमममातामम
पितावेत्यध्यासानुसारेण संसृज्यप्रयोजकोदृष्टपणेतदभावेनदृष्टपणतदुत्तियोजनानेनहेतुनातदुच्चवदेवता
त्यादिरात्मधर्मानभवतीत्यर्थः अन्यथाजात्यादिमत्तत्वात्मनाचरादिवदनात्मतामसज्यतेति योजनीयेन
स्यात्मादेवेवात्मानकर्मधिकारित्वापरिणामीतिभावः ५ ननुनाद्यासनिवेधनेकर्तृत्वेविदुषोपिमा
ह्यापक्रियाचुष्टानादितिचेन्न्याहूनप्रियेति अदेहत्वमप्यारीरत्तहिमादिसत्रक्रियाफलतुसत्तुः त्रिशिद्धे
हेतुनापारीरस्यदृष्टेष्टुतेवाप्यारीरेवावसेतेनप्रियाप्रियेष्टुततदुत्तुः प्रत्येवसुक्तत्वादित्यर्थः क्रिया
हेतुर्गस्यसक्रियाहेतुर्देहयोगः क्रियायादेहसेवेधपवसाधो नमोदृष्टत्यर्थः यस्यादेवेतस्मादिहान्नकर्म
त्वात्मबुद्धिमयेद्व्यासोविधीनांस्यात्प्रयोजकः जात्यादिः शववतेनतदुत्तानात्मनायथा ५ न
प्रियाप्रियेनदेहेतुक्रियाफले देहयोगः क्रियाहेतुस्तस्मादिहान्नक्रियास्यजेत् ६ कर्मस्वा
त्मास्वतंत्रेष्टुत्रिष्टुतोचतयेष्यता अदेहेतुक्रियेफलेकार्येजानेक्योक्त्यक्रियाः ७ जात्यादीन्स
पिजात्यनिमित्तकर्मणोबुधः कर्महेविबुधयत्सुदृपशगस्तुतः स्मरेत् ८
साध्याशुतेः किंतुजानेकसाधोतिजाननृक्रियासर्वाणसगहंकाराणिगकमाणिन्यजेत्संन्यष्टुवणादि
निगमतेदित्यर्थः ६ ननुसर्वेषांकमाणायात्माकत्तवात्प्रतीतिर्जाविहान्नक्रियास्य - शक्रयादितिचेने
न्याह - किंस्व - आत्माचेकर्मसुस्वतेचः कर्त्तानि - किंस्व - कर्त्तव्यकर्मणागद्व्यवृत्तयेष्यतांयथायागादिमा
न्याहनि - किंस्व - कर्मणिगस्वतेचः कर्त्तानि - किंस्व - कर्त्तव्यकर्मणागद्व्यवृत्तयेष्यतांयथायागादिमा
साभावकर्मणागस्याध्यायः ५ ननुनाद्यासनिवेधनेकर्तृत्वेविदुषोपिमा
कार्येकेनापिकर्मणाऽसाधः ५
दित्यर्थः ७ किंक्रियापरीरत्ता
बुद्धिमान्कर्मणानिमित्तो

ननुभवत्येवात्मासादीनस्पत्राद्याद्यादिज्जातिमत्रयासविशेषतात्तर्माधिकारित्वेनपरिणामित्वोपनेरित्याशंक्या
हस्तामिति असौजात्यादिर्जात्यात्मादिः आदिशब्दाद्व्यावस्थादिमृद्विस्वस्मिन्नात्मात्मीयाभिमा
नलक्षणमिच्छादृष्टिमयेद्व्याविधीनां प्रयोजकः भवेत्तैकः स्यान्नायथाशववडेकान्तमारेणदेहमममातामम
पितावेत्यध्यासानुसारेण संसृज्यप्रयोजकोदृष्टपणेतदभावेनदृष्टपणतदुत्तियोजनानेनहेतुनातदुच्चवदेवता
त्यादिरात्मधर्मानभवतीत्यर्थः अन्यथाजात्यादिमत्तत्वात्मनाचरादिवदनात्मतामसज्यतेति योजनीयेन
स्यात्मादेवेवात्मानकर्मधिकारित्वापरिणामीतिभावः ५ ननुनाद्यासनिवेधनेकर्तृत्वेविदुषोपिमा
ह्यापक्रियाचुष्टानादितिचेन्न्याहूनप्रियेति अदेहत्वमप्यारीरत्तहिमादिसत्रक्रियाफलतुसत्तुः त्रिशिद्धे
हेतुनापारीरस्यदृष्टेष्टुतेवाप्यारीरेवावसेतेनप्रियाप्रियेष्टुततदुत्तुः प्रत्येवसुक्तत्वादित्यर्थः क्रिया
हेतुर्गस्यसक्रियाहेतुर्देहयोगः क्रियायादेहसेवेधपवसाधो नमोदृष्टत्यर्थः यस्यादेवेतस्मादिहान्नकर्म
त्वात्मबुद्धिमयेद्व्यासोविधीनांस्यात्प्रयोजकः जात्यादिः शववतेनतदुत्तानात्मनायथा ५ न
प्रियाप्रियेनदेहेतुक्रियाफले देहयोगः क्रियाहेतुस्तस्मादिहान्नक्रियास्यजेत् ६ कर्मस्वा
त्मास्वतंत्रेष्टुत्रिष्टुतोचतयेष्यता अदेहेतुक्रियेफलेकार्येजानेक्योक्त्यक्रियाः ७ जात्यादीन्स
पिजात्यनिमित्तकर्मणोबुधः कर्महेविबुधयत्सुदृपशगस्तुतः स्मरेत् ८
साध्याशुतेः किंतुजानेकसाधोतिजाननृक्रियासर्वाणसगहंकाराणिगकमाणिन्यजेत्संन्यष्टुवणादि
निगमतेदित्यर्थः ६ ननुसर्वेषांकमाणायात्माकत्तवात्प्रतीतिर्जाविहान्नक्रियास्य - शक्रयादितिचेने
न्याह - किंस्व - आत्माचेकर्मसुस्वतेचः कर्त्तानि - किंस्व - कर्त्तव्यकर्मणागद्व्यवृत्तयेष्यतांयथायागादिमा
न्याहनि - किंस्व - कर्मणिगस्वतेचः कर्त्तानि - किंस्व - कर्त्तव्यकर्मणागद्व्यवृत्तयेष्यतांयथायागादिमा
साभावकर्मणागस्याध्यायः ५ ननुनाद्यासनिवेधनेकर्तृत्वेविदुषोपिमा
कार्येकेनापिकर्मणाऽसाधः ५
दित्यर्थः ७ किंक्रियापरीरत्ता
बुद्धिमान्कर्मणानिमित्तो

साध

रागदेवभयोयलेभात्रास्तिमुदोर्भमानाभावर्तितेनेत्याहृयेति नीलादिपुपसंस्कारेणतल्यः समानादिराश्रयोययो
 स्तोरागदेवोत्रयसंस्कारान्त्याधीययुभयतद्विभक्तसमानाश्रयमिति संस्कारानामसाम्यायस्य प्रागुक्तं तावस्यासमानाव
 स्मानरापादकोनीदियोधर्मः तत्तथायमर्थः त्रयाद्याकारपरिणतान्तः करणोहृत्पादिसंस्काराः पुनरपि त्रयाद्या।
 कारपरिणामहे त्रिविधतेनेत्रेवचरागदेवोत्रयादिद्वाराननिमित्तोतत्रिमित्तकेचभयतत्रैवकामः संकल्पाहोर्दीभोरि
 त्येतत्सर्वमनपवेतिश्रुतेः यस्माद्दोशयेनुदिसंश्रयमेवरागदेवोभयेचेतित्रयमात्मनागदृष्टानेनात्मसंश्रयतस्मान्
 रागावुदोरागादिरहितोऽभयश्चसर्दीति १३ ननुनसदाशुदुःखात्माकिंतुयथाकतुरस्मिन्लोके पुरुषोभवति तये
 तः प्रेत्यभवतीतिश्रुतेर्येयेचापिस्मरन्भावेत्यज्जन्तेकलेचरे तेतमेवैतकेतेपसदातडावभावितरुतिस्मृतेषु
 पूर्वमशुदोपिपुरुषोवस्यभावनयाशुदुः यश्रुतवस्यभावव्यतीत्याश्रयकारु यन्मनास्ति यस्मिन्धायदेवादीम
 नायस्यसयन्मनाः धायोपुरुषः सतन्मयाधायदेवादिमयाभवति ध्यात्तद्योपयोरन्यते सति ध्यानक्रियायास्तत्रा
 यैवतसंभवादिन्यर्थः नपुनरात्मत्वायो आत्मसहेयावे स्थानप्राप्यमात्मानिक्रियाध्यानादिद्वयापदपतद्व्यर्थः

संस्कारान्त्याधीरागदेवोभयेचयत् गदृष्टानेधीश्रयतेनस्माज्ज्ञाताशुदोऽभयः सदा १३ यन्मनास्ति
 न्यध्यायतेनात्मत्वाप्रोक्रियात्मनि आत्मतेचानपेक्षत्वात्सायेदोहिनतस्वये १४ त्वमिवैकरसाज्ञोभिर
 विभक्तजराभला चक्षुराद्यपधानात्साव्यपरीनाविभावाने १५ दृश्यतादहमित्येयानात्मधर्माव
 तादित्यं नपान्यमन्ययाज्ञेयादीमाश्रयात्माभलाक्षणः १६

तत्रहेतुरात्मजइतिगोदाहृत्यस्यब्रह्माण्यात्मतेसतिनस्पचतर्विधक्रियाफलविलक्षणतानक्रियायाश्चनये
 दावाहृत्यर्थः नवावधानाच्चात्रनुक्रियायेदोनिचकारार्थः विषदोदोषमाहसायेतहीनियद्वि
 यासायेतकेचर १७ नपान्यमन्ययाज्ञेयादीमाश्रयात्माभलाक्षणः १६ त्वमिवैकरसाज्ञोभिर
 दाशुदुःखतात्मा १८ त्रिलिङ्ग १९ त्रयाद्याकारपरिणतान्तः करणोहृत्पादिसंस्काराः पुनरपि त्रयाद्या।
 त्मासदाशुदुःखत २० त्रिलिङ्ग २१ त्रयाद्याकारपरिणतान्तः करणोहृत्पादिसंस्काराः पुनरपि त्रयाद्या।
 यमिन्त्याश्रयचक्षु २२ त्रिलिङ्ग २३ त्रयाद्याकारपरिणतान्तः करणोहृत्पादिसंस्काराः पुनरपि त्रयाद्या।
 यमिदृश्यतादितिशुह २४ त्रिलिङ्ग २५ त्रयाद्याकारपरिणतान्तः करणोहृत्पादिसंस्काराः पुनरपि त्रयाद्या।
 णामोदोषाः दोषद्वयान् २६ त्रिलिङ्ग २७ त्रयाद्याकारपरिणतान्तः करणोहृत्पादिसंस्काराः पुनरपि त्रयाद्या।

नि

36

दिसमाधासनावापिचोद्येनेनैवकर्मभिः यदाबुद्धौतद्वाज्ञेयः प्राज्ञात्मात्पनत्पहृक् २५ म
नोबुद्धौद्रियाणांयाग्रवस्थाः कर्मचोदिताः चेतन्येनैवभास्यतेरविणोवृद्धादयः २६ तत्रै
वंसीतबुद्धिज्ञात्मासावभासयन् कर्तातासापदथास्तामृदरेवाभिधीयते २७ सर्वज्ञोऽप्य
तपवस्थात्वेनभासावभासयन् सर्वसर्वत्रिपाहेतोः सर्वहृत्तन्थात्मनः २८

भासयन् स्यात्मा तासां कर्तृनिम्नैः - एतत्वाचा योपदेशरहितैरभिधीयते वापदिप्रणनेरनियोजनानया वा
द्वारमद्वैतौ निमित्तसूचयन् बुद्धीविशिन्नद्विषयत्वात्ता इति यस्यात्मनः स्वैव इव प्रतिभासार्थात्ता
सूचयन्नितिकर्माद्भासिनबुद्ध्यावस्थानुगतचिदाभासाविवेकादात्मादर्शनकर्तृत्वात्तेनैवैरित्यर्थः
एवमज्ञानेनकार्येच प्रतिविविक्तयाचिदात्मनो ज्ञानतमुपाधिनिबन्धने व्युत्पाद्यसर्वज्ञत्वं सर्वकर्तृत्वं
चद्वैतवमायायाधिप्रतिविववृणादिनिव्युत्पादयति सर्वज्ञोपीति श्रुतयेवमुक्तमेवाविशदयति स्वने
निर्दिष्टात्माश्रयविषयकमायाविवर्तनसर्वस्वचैतन्येनदित्यप्रकाशवद्विज्ञानेनभासयन्सर्वज्ञउच्चातेनपुनः
सर्वविषयज्ञानकर्तृत्वेनेत्यर्थः नयानद्विमायानिवेधनमेवात्मनः सर्वज्ञत्वं सर्वकर्तृत्वंतदेवाह सर्वज्ञ
यार्हेतोरितिसिद्धिसत्तामात्रेणश्रामकवन्सर्वकारकमवतिहेतुत्वादिन्यर्थः ३८

天

三

दाणत्वे निश्चिन्त्यते त्वमसि वाक्यं ३३

[illegible]

काद्यासाधिद्यानान्नानि कर्त्तव्यानि र्गणरत्नादिविरु
द्धयति भास्यवस्थापसह्यरउक्तो विदितमः ५८

39

विशेषात्तन्मनासुदितिविज्ञानेनिराकृत्यस्वभावदर्शयति
निश्चयं यथैतन्नियमाप्यते निश्चयाप्यते सोऽर्थ-प्रयोग
नेत्यस्याह अतः कारणहस्तान्निश्चयापात्रादिभिर्भवतु निश्चयेकरण

ग्राह्यत्वेन प्रयत्नाद्यभावे प्रमाणमाह विदिताविदिताभ्यां तदिति प्रत्यदेव तद्विदितादयोऽथ विदितादधीति प्रकृत्या विदिता
 मन्त्राद्येकारणाभ्यामन्यदात्मनत्वेन हेति शासनान्न कार्येकारणधर्मविलक्षणसंभावयवायमात्मन्यर्थः तथाच
 यथात्मनि ज्ञातत्वे कर्तृत्वमकर्तृत्वं कारणत्वमित्यादिसर्वमविद्यावदादेव कल्पितेन याविधोमेदः भिन्नो भिन्नः स
 विद्युत्तत्त्वात्पादयोऽपि भावाद्यात्मनिकल्पिता एवेत्याह वेधेति ४४ वेधादीनामात्मनिकल्पितत्वे सुदृष्टान्तेन माह
 यथा ज्ञानेन अवेधानिवेधो बोधानिवेधो नो मेदास्तयो रभाव इत्यर्थः ५० उक्तेनोपायेनोक्तं सत्यं प्रत्यक्षं विज्ञानत-
 त्वात्माह यथोक्तमिति हानोपादानवर्जितमिति हानोपादानकत्वेन कर्मत्वे च व्यावर्तने अभ्युपगम्य सर्वं यवविशेषाप्रति-
 विम्बमभवेति परिग्रहपरित्यागात्मात्मकत्वात्सर्वविशेषाणामित्यर्थः यथोक्तविधानेन यदाधिपरिशेषाद्यन्यप्रकारः सते
 तज्जायत इति सत्यमिति संबंधः न समस्यो भिजायत इति स्थले रित्यर्थः ५२ यथोक्तं ब्रह्म वेदनेन विनापि यथा कृत्यं कल-
 विदिताविदिताभ्यां तदप्यदेवेति शासनान्न वेधो मेदादयो भावास्तद्वदात्मनिकल्पिताः ४४ नहोरात्रे यथा
 सूर्ये प्रभातूपाविशेषतः वाद्यद्वयोर्विशेषाद्बोधावो धोतयात्मनि ५० यथोक्ते ब्रह्म यो वेद हानोपादान-
 वर्जितं यथोक्तेन विधानेन समस्येनैव जायते ५२ जन्ममृत्युप्रवाहेषु यत्नितो नैव शाक्यत्वात् इत उद्धर्तमा-
 त्मा तानादयेन केनचित् ५२ भिद्यते ह दृश्येति स्मिद्येते सर्वे संशयाः दीयेते चास्य कर्मणि तान्मनु-
 ज्ञेयं ५३ समाह्वयित्येतदयोस्तस्य सर्वतो विमुक्तदेहं यदमवरोधमे सदृशं गच्छानुमिति भर्तृरि-
 सिद्धेनेत्याशंकनान्नः येषां विद्यते यथा यत्पादिकृतिविशेषान्मेवमित्याह जन्मेति इतराभ्यो जन्म-
 चित्साधनोत्तरेण ५२ उक्तेर्कः यवीयनिषद्वाक्यप्रमाणयति भिद्यत इति ५३ अकरणार्थं
 इति सर्वज्ञसर्वात्मनानाममाह्वयित्येतत्सर्वविषयमयोऽस्त्यक्तानरो मनुष्यादि-
 तः सदा सविमुक्त इति योजनान्नास्मिन् कस्मिन् विनिश्चितं तदाह विमुक्तदेहमि-
 त्त्वानास्तीत्यभिप्रेत्य तद्विशिष्टं सद्रूपीत्यादी-
 रोऽस्माभिरेति तस्माद्विनिश्चितं ५५ इति

विदिताविदिताभ्यां तदिति प्रत्यदेव तद्विदितादयोऽथ विदितादधीति प्रकृत्या विदिता
 मन्त्राद्येकारणाभ्यामन्यदात्मनत्वेन हेति शासनान्न कार्येकारणधर्मविलक्षणसंभावयवायमात्मन्यर्थः

इति

३. प.
स. टी.
४.

३. जीव नोदृष्टोऽपि दुःखित आत्मनः
न स एवमात्रेण दृष्टोऽपि न दृष्टोऽपि
तच्छब्दतत्त्वस्य नः सिद्धं तत्परि
वर्तमानोऽतएव तस्य कर्मसंज्ञाप्रभेदोपपत्तिः
प्रमाणानुबन्धविशेषादुक्तमिति युक्तं सभयवृषभमिति विवक्षितोऽर्थः
पञ्चादसंरुतत्वाच्चेत्यभिप्रेत्याह लत इति चित्तकाशैकस्य भावाद्यात्मा दृष्टेवन दृष्टाप्रसंभिन्नो दृष्टाप्रसंभिन्नो
स्थानात्मात्वादने दृष्टत्वात्कर्मज्ञानाप्रोतीत्यर्थः १ न चात्मनोऽपि ज्ञानादिभिरनेकात्मत्वसंभवाच्च
दुर्वद्वास्यासकतायादिन्याशोक्यमप्याह ज्ञानयत्नादीनि ज्ञानप्रपत्तेर्कादृष्टादिगुणभेदेनेका
त्मकत्वादात्मनोऽपि केनचिद्विशेषेण विविक्तस्य प्राप्तावमशान्तरेण ग्राहकत्वे च योऽदमतीमतिशयं कायेषा
चदुर्वर्तकर्मकर्तृत्वेत्याच्चेन्नानेकमेव तत् संरुते च ततोऽनात्मा दृष्टत्वात्कर्मज्ञानाप्रोतीत्यर्थः १ ज्ञानयत्ना
द्यनेकत्वमात्मनोऽपि मते यदि नैकज्ञानगुणत्वात्तज्ज्ञानिर्वत्तस्य कर्मता ११ ज्ञानिषोऽनैक
त्वेऽपि यद्वद्वात्मप्रकाशाने भेदेऽप्येव समत्वा - आत्मानेनेव दृष्टव्यमिति १२

40

र्थः तद्वदृष्टः शंका निवेद्यार्थः मेवमेकज्ञानगुणत्वात्कृतत्वाः प्रज्ञानचनपवेति प्रकृत्या ज्ञानैकस्य भावत्वावधारणा
दनेकात्मत्वायोगाज्ज्ञानविब्रज्यनकर्मतायात्प्राप्तानस्य न संभवतीति परिहारयेष्यार्थः १ दृष्टान्तेषां च दृष्टेऽप्य
निवृत्तिप्रयमर्थः यद्यात्मनो ग्राहककाशमेदोऽप्युपगम्यते तदेव वक्तव्यं यास्यां प्रोपि चेतनः किं वा जड इति
तत्रार्थनिराकरणेति दृष्टान्तेन ज्ञानिषु दृष्टिग्राह्यत्वादिन्यादि ज्ञानिषोऽनैकत्वमेव प्रकाशानस्य भावत्वेऽपि नात्मप्रका
शानेन ज्ञानिः स्वतृप्तप्रकाशानेन दृष्टेव यथा दृष्टान्तत्वाभावेऽप्यप्रभेदकल्पनेऽपि ज्ञानात्मा समत्वाच्चेतनस्य
भावोऽपि यादात्मानेनेव दृष्टव्यमिति न संशयविषयीकरोतीत्यर्थः नहि तीयाजडाजडयोरेषां प्रभेदो ना
भेदादुपपत्तेर्न ग्राह्याशस्यात्मत्वमिति नात्मनः स्वयत्नसिद्धिरिति दृष्टान्तस्य दृष्टमेव तेषां चित्तमिति युक्तं १२

४०

सु

यतिरशमाभासकत्नर्हितया संसर्गादिशुद्धिरायद्येतेत्याशंक्याह चंजकस्त्विनियथा लोकोचंजको दोषो नोका
 ति साचटादेयकारनागनः सन्धानिकी एणीपि यामिप्रतयाभासनापि चक्षुना संकीर्णविविधसमा
 चरित्तद्वदेवत्तयात्मासदाभ्ययैवुद्धिद्विनिभिरित्यर्थः अतो नित्यशुद्धपवात्मेति भावः ५ यदिवुद्धादेर
 नत्त एगानिर्वायास्यात्माकथं नर्हितस्य तदवभासकत्वमित्याशंक्यतदपि दृष्टानेनाह स्थित इति स्पष्टा
 यथा नयापेकयं शुद्धिः सवित्तादिशुद्धराणादिन्याशंक्याह शरीरेति सुखादयः शरीरादिसेवानेयात्मत्वेन
 ग्रहणं धियेवुद्धिं विप्रियं नित्यात्मानं किल दृष्टानां नित्यात्मज्योतिषादीनां प्रकाशितानां च भास्यभासक
 बुद्ध्यात्मनो रविवेकादात्मासत्त्वादिमानीनश्चोतिरित्यर्थः ७ कृतपर्वानि श्रुयन्त्यनयाह शिर इति शिरव्या
 दिदहावयवगतेन उः खेन हि यस्मात्तुः ख्यहमस्मीत्यात्माने पश्यन्ति तस्मादेहमात्मत्वेन गता बुद्धिर्वित्तियाज।

चंजकस्त्विनियथा लोकोचं गयस्याकारनागताः धानिकी एणीपि संकीर्णसद्वृत्तः सत्ययैः सदा ५
 स्थितो दीपो यथाऽयत्नः शान्तसर्वप्रकाशयेत् शब्दायाकारबुद्धीर्जः प्राप्तास्तद्वत्पश्यति ६ शरी
 रेंद्रमसंज्ञाना आत्मत्वेन गता धिया नित्यात्मज्योतिषादीनां विप्रियेति सुखादयः ७ शिराडुः
 खीद्विजन्माने उः ख्यस्मीति हि यश्यति दृष्टान्यो उः खिनोदृष्टान्द्रष्टृत्वाच्च न उः ख्यसो ८ उः खी
 स्याद उः ख्यहमना उः खिनोदृष्टीनां च हंसनेगादिभिर्द्रष्टा उः खी उः ख्यस्यैव सः ९
 नाभयभाशयः आत्मनो विशेषविज्ञाने बुद्ध्या ध्यासनिबन्धनमिति हि स्थितिस्तथाच शिराडुः खेनोदर उः खेन
 वरुः ख्यहमस्मीत्यभिमानात्मकबुद्ध्या वस्यावत्र विशेषस्येव उः खित्वात्साव उः खादयो बुद्धिर्विप्रियेति न
 दृष्टे दृष्टुमिति दृष्टान उः खिनोदृष्टान्द्रष्टृत्वाच्च न उः ख्यस्यैव सः १० आत्मत्वेनाभिभवमानदेहावयवो यद्याताद्विजनिन उः ख्या
 कारसाभासबुद्धेर्द्रष्टृत्वायाः स्याद उः ख्यस्यैव सः ११ दृष्ट्या दृष्टान्द्रष्टृत्वाच्च न उः ख्यस्यैव सः १२
 स्पष्टयति उः खी स्यादिति १३ आत्मा उः ख्यस्यैव सः १४ कर्णो ह्यमिति भिमानाद उः खास्यात्
 एग उः खाकारपरिणामेव १५ आत्मा उः ख्यस्यैव सः १६ कर्णो ह्यमिति भिमानाद उः खास्यात्
 प्रकृते किमायाततदाह सहजं १७ आत्मा उः ख्यस्यैव सः १८ कर्णो ह्यमिति भिमानाद उः खास्यात्
 १९ आत्मा उः ख्यस्यैव सः २० कर्णो ह्यमिति भिमानाद उः खास्यात्

[illegible]

२

स्वप्नेणोशद्वारेणवापद्यत्मात्मानेनैवप्रपन्नितथापिस्वयणज्ञानस्यकर्मत्वमिच्छतीत्याशंक्याहयहमेति
 यः पदार्थोपहर्मायेनासाधारणधर्मैवात्मानस्यैवधर्मस्यकर्मत्वानेयान्तथाचज्ञानस्वभावस्यात्मानज्ञा
 नकर्मतागेतुमर्हतीत्यर्थः दृष्टान्तभागः स्पष्टार्थः आत्मानस्तीनेधर्मव्याप्यः पदार्थत्वादशिवदित्यर्थः १३
 उक्त्यायेनविज्ञानवादीवैद्वापिनिराकृतस्त्याह एतेनैवेति आत्मनस्त्यास्मिन्नात्मानस्त्यादिसः प्रयोगः
 बुद्धेरान्नः स्वप्नस्यामिनास्तेनैवग्रहद्विबोधपक्षोपेतैनात्तदृष्टान्तप्रवेधेननिराकृतस्त्यर्थः स्वप्नस्यस्वप्
 नेणैवग्राह्यत्वाभावेपिपक्षेनाशेनग्राह्यत्वमशान्तेरेणग्राहकत्वमितिकनापन्नस्त्येत्याहो ग्राह्यत्वमिति
 एवेणग्राह्यत्वमनातदेवाह समत्वाभिर्भेदत्वादिति १४ एवंबुद्धेस्वग्राह्यत्वनिराकरणार्थादस्यग्राह्यत्वस्य
 द्विप्रमन्यथानस्याः क्षणिकत्वाद्यसिद्धेः तत्रमाभूत्तर्हिबुद्धिस्तत्राहकस्यापरः शून्यमेवात्मतत्त्वमस्तीतिवादि
 ननिराकरोतिशून्यतापीति एवेसतिशून्यतापिनपुक्तायदायथाबुद्धेः स्वग्राह्यतानपुक्तापुक्ताविशेषा

महर्मायः पदार्थाननस्येवेयात्सकर्मता नस्यात्मानेदृष्टत्यश्लिष्टथानैवप्रकाशयेत् एतेनैवात्म
 नात्मानोयाहोबुद्धेर्निराकृतः अश्लेषेवेसमत्वादिनिर्भेदत्वात्प्रपुज्यते १४ शून्यतापिनपुक्तेव
 बुद्धेरन्येनदृश्यता पुक्तातोतोचदवतस्याः प्राकृतिद्वेषविकल्पिताः १५ अविकल्पतदस्यैवय
 त्वेवस्यादिकल्पनः विकल्पोत्पत्तिहेतुत्वाद्यद्यस्यैवतकारणे १६

देवेऽशून्यतापिबुद्धेस्तदवभासस्यचनपुक्ताप्रपरोक्षज्ञानयानस्याः प्रतीयमानत्वादित्यर्थः अतोहेतोर्नद्वन्द्वमे
 नस्याद्विणानुद्धेयात्तापुक्तासाक्षिणाययवसानामस्यापिनशून्यताशक्तित्वार्थः किंचतस्त्याह १५ क
 ल्पतोविकल्पनात्तागेतत्तत्साक्षिणाः सिद्धेऽशून्यताकदापीत्यर्थः बुद्धिकल्पनात् १६ बुद्धिप्रवावप्या
 त्सप्रकाशसिद्धावोगिकर्तव्यान्पथासंज्ञैरसाक्षिणैः तस्यान्तेरेपरामर्शेनद्वयप्रसंगादितिभावः
 १५ किंचयत्कार्यमद्वित्तदृश्यतेनतस्याः १६ प्राकृतिद्वेषविकल्पिताः १५ अविकल्पतदस्यैवय
 दिविकल्पस्यसदृशान्वितनयाः १६ प्राकृतिद्वेषविकल्पिताः १५ अविकल्पतदस्यैवय
 र्वीविकल्परहितकृदस्यमित्या १६ प्राकृतिद्वेषविकल्पिताः १५ अविकल्पतदस्यैवय
 नाकारणविशेषापादानप्रवृत्तिः १६ प्राकृतिद्वेषविकल्पिताः १५ अविकल्पतदस्यैवय

अथिदामेकनादिपथः

[illegible]

ति धीकृत्विदुषि संस्कारं नैवाद्यात्तेन निक्षिपेत्तत्सर्वं स्य
हारीणं कृत्वा हि दृश्यते - च प्राद्यान्न स्वात्मन्यपि स्वयणा

तत्र हेतुमाहृत
त्रययाज्ञिच्यो
कानि एवमो
पकार्यो

तल्लकालसमुद्भूतावितरेतरयोगिनो योगाच्चसंस्तुतोयस्तुसोऽप्येहीदितमर्हति २५ एषा
ध्यासस्तुष्यत्रस्यान्त्राशस्त्रनेमजः सर्वनाशोभवेद्यस्यमादाः कस्यफलेवद ३- अस्मिता
वत्स्वयनामज्ञानवात्मन्यदेवता भावाभावज्ञतस्तस्याभावस्तुष्टिगम्यते ३१

१- निवेद्यनोऽयमः कर्तृत्वादिसेवाऽशनिभासो यत्र सादिनियोजनानुवाहव्रह्मास्मीति विद्युपानवैवतज्ञा
 २- प्रसूनाशानिनामनास्माकं मनमित्यर्थः तथा च योऽज्ञानादध्यानुभववास्तव्यज्ञानादध्यानिहत्याशु
 ३- रूपानुभवः पुरुषार्थ इति वेदोतिमते समेजसमिति भावः इदानीं शून्यमते दोषमाह सर्वनाश इति अ
 ४- नुनाश इति भावः पुरुषार्थः सर्वनाश इति वदेत्यर्थः अधिष्ठानादप्येवमभयोरपि नाशो फलाभा
 ५- ३- लासिद्धिर्माहासिद्धिरिति भावः ३- सर्वनाश एव मोक्षो वलादापतति परमार्थभावस्यास्तित्वेऽपि
 ६- वादिन्याशोकाहस्तीति स्वयेनामास्तीत्यविवादे सर्ववादिनां सच ज्ञाने वा प्राप्तावाऽन्यत्तु न्यवेति
 ७- कल्पस्तस्याभावस्तनाधिगम्यते शून्यता तन्मप्राप्तागिकीत्यर्थः कुत इति तत्राह भावाभावत इति लोक
 ८- सिद्धार्थानां भावाभावाभिज्ञत्वादन्यथा स्थिरस्य कल्पचित्तादिरोगाऽभावे सर्वत्र बहुरलोपप्रसंग इत्यर्थः

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

44

दाष मन्त्रा स्वमेते निर्दाषता माह स्वतृप्येति नहि
 यतो न विन रूप निश्चलमात्मस्वतृपमादा मुक्त इत्यर्थः ४४

नरः कुन्ति नाम्नः काराद्यानामभ्यानिनाशिव
द्याध्यायविनाशभ्राणनिजवस्यात्मज्ञाननाशा
नवाव नदारात्मजमर्षः ४४

आत्मस्वरूपस्य निमित्तत्वे कार्यत्वे हेतुमाह स्वरूपस्येति नास्ति निमित्तकारणं यस्यातदनिमित्तं तस्य भावाः निमित्त
 येन स्मादकार्यत्वादित्यर्थः अथरेतवस्यातदादयः सानिमित्तोहो सतोऽनिसाः स्युरित्यर्थः स्वरूपस्यानि
 मित्तत्वेन ह्युदात्तगोत्रासाधयत्पुत्रपानमिति स्वरूपेह नामनयत्सेना न्येनवानोपातउपाजितनभवति न
 आत्मना न्येनवात्पुत्रमयितेभवीति न ह्यपादेऽप्यहं यस्यावयवादेः स्वरूपत्वेदयमनोनागतकेवलस्वरूप
 काकेतुनित्यमेवेत्यर्थः ४० उक्ते स्वरूपलक्षणमात्मनिलक्षणे योजयति स्वरूपत्वादिति सर्वस्याकाशादेः
 स्वरूपत्वादाशेषितसपादेरज्वादिबन्धपादेरज्वादिष्वयं बन्धसर्वस्यात्मभूतत्वात्पुनोहियस्यादन्यतोभेदा
 भावादित्यर्थः हियापादेयत्वाभावे सिद्धे फलितमाह ततोऽनिसदति आत्मनउपादानहानयोऽरयोगे पुनराप
 येणाहवदयमाह अविषयत्वाप्यक्तानइति नतयविषयउपादीयते स्वरूपवात्पुनरिति पुन्यनइत्यर्थः आ
 स्वरूपस्यानिमित्तत्वात्सनिमित्ताहिव्यापरे अत्रपाने स्वरूपेहि स्वरूपत्वेन तथैव हि ४१ स्वरूपत्वात्तसर्व
 स्यत्पुनः शक्योऽनन्यतः गृहीतवानेतोऽनित्योऽविर्यायत्वाः एयक्तुतः ४२ आत्माप्यत्वाच्च स
 वे स्यानित्यस्यात्मैव केवलः सत्तेन स्माक्रियाः सर्वाः साधनैः सह मोदावित्त ४३ आत्मलाभः यरो
 त्वाभूतिशक्तोययत्तयः आलाभोऽप्यात्मलाभस्तुत्यजेतस्मादनात्मता ४४
 मनेनित्यत्वे हेतुनेतमाह आत्माप्यत्वाच्चेति सर्वस्यागमायायिन आत्माप्यत्वादात्मभोग्यत्वातेष्वनागमायायो
 भोक्तात्मानित्य - चेति मयाजनाकेवलानिद्वयाधिरित्यर्थः उपाधिनाप्यस्याविशेषानास्तीत्यर्थः यस्या
 दात्मानित्योऽन्यत्सर्वमनित्यमात्माप्य च स्वात्मन्यवस्थानचमोदरीतसिद्धतस्मात्समुदात्ताससाध
 नसर्वकर्मत्वाज्यामित्याहनेति ४५ इतोऽपि समुदात्ताक्रियात्वाज्यात्वाहात्मलाभइति आत्मलाभा
 नुपरविद्यतइति स्पष्टीकरणं सत्तद्व्यापिनाप्यात्मसमुदात्ताश्रयनिर्देशनमुपश्रयतिः वद्वचनप्रयोगादने
 कत्वेन शक्तोपपत्तीनां स्वचय
 भूति अयमित्त्वत्वात्तज्ज

अवलि संसारदुःखरुचिनामूलः सिद्धपरमानं
द्विविभावप्रतिबद्धकालप्रसूतलितरविवर्णः

वीम्यहृत्सिंभवाजहृक्शक्तिमत्तापुरुषाणां
तदृशनेषावज्जीवीयत्वादेनिर्मीलः प्रसम्भोज्य

वेधस्याज्ञानात्मकत्वे फलितमाह भास्वरतिज्ञानादज्ञाननिवृत्त्या तत्कार्यवेधनिवृत्तिरेवमुक्तिर्नाम्यथा हेयस्योपादेयस्य
 वामादास्यानुपपत्तिनानुपपत्तेरिति ॥ ५३ ॥ अनुपपत्तिमेव ह्यनुपपत्तौ तदेनिराकरानियसामितियेषां वादिनां सत्र
 सादृश्यवशात्तत्रयलितान्मस्येति ॥ ५४ ॥ निमित्तेनेत्यात्मना शब्दवामादादुक्तोऽर्थः ॥ स्यात्तस्मिन्तस्य नवस्य वा न्यस्या न्यत्वा
 सभवाद्दृश्यतया प्रतिशब्देन यद्विपर्ययः ॥ विवक्ष्यते तस्यापि संयोगातिशयोक्त्या गतादृजित्या येन नूतकस्या नित्यत्वया
 नेत्यादिना मेदाः स्यादित्यर्थः ॥ ५२ ॥ यथा च स्त्वनरापत्तिर्माहोत्तरात्तत्पक्षेऽनुपपत्तिरनित्यत्वापत्तिश्च न त्यात्मनो
 वस्यानरापत्तिर्माहोत्तरात्तत्पक्षेऽनुपपत्तिरनित्यत्वापत्तिश्च न त्यात्मनो ॥ वस्यानरमप्येवमिति अविकारित्वादात्मनो ॥ वस्यानरमप्येव
 पुनर्नयद्विपुनर्विकाराणामुपगमात्तस्यासत्तिसावयवत्वमात्मनः स्यात्ततः सावयवत्वात्ता शब्दवत्तादिव
 दपविरुद्धः ॥ स्यादन्ताभ्यां निनिवृत्तिमात्रपक्षे माहोत्तरात्तत्पक्षेऽनुपपत्तिरनित्यत्वापत्तिश्च न त्यात्मनो ॥ वस्यानरमप्येव
 दापदिकल्पनायादिभिरुक्त्येतिताः ॥ ५५ ॥ नित्यस्य नित्याय बोधितेत्वात्तादृशणीयामुमुक्षुभिरित्युपसंहरन्ति तस्मात्
 ॥ ५६ ॥ माह सत्राशब्दवस्यात्ता न्यस्यानुपपत्तिः ॥ येषां वस्तुनरापत्तिर्माहोत्तरात्तत्पक्षेऽनुपपत्तिरनित्यत्वापत्तिश्च न त्यात्मनो ॥ वस्यानरमप्येव
 ॥ ५७ ॥ यथा वामविकारात्तनुपपत्तेरिति विकारवयवित्ते स्यात्तत्तानाशेषादिवत्तादिवत्ता ॥ ५८ ॥ तस्माद्भूतिरतो न्याहिवेधमाह
 ॥ ५९ ॥ तादृशकल्पनां साक्षात्कारादवोदाहानां मीमांसा हतकल्पना ॥ ६० ॥ शास्त्रपुक्तिर्विहीनत्वात्तादा
 ॥ ६१ ॥ नैव्याकदाचन शक्यते शोभते शोभते दोषास्त्वासां सहस्रशः ॥ ६२ ॥ अपिनिदोषपक्षेऽप्यात्मनो भ्या
 ॥ ६३ ॥ निचेत्यतः ॥ तज्ज्ञानोद्यमशस्त्रावर्त्तनीमनिकुर्यात्तद्वद्वत्तुधः ॥ ६४ ॥ अहमभक्ताप्ररक्त्यहितास
 ॥ ६५ ॥ दितिहाभ्यां भ्यांतिरेव परिशेषादात्मनि वेधमोक्षपत्तिभासरति कल्पनाश्रयाद्यविरुद्धाज्ञानो न्यावेधमाहोत्तरा
 ॥ ६६ ॥ दिकल्पनायादिशब्दांते हेतुकल्पनाचनादर्तव्याकदाचनेति संवेधः ॥ प्रतोस्मात्सिद्धातादमावेधमाहोत्तरा
 ॥ ६७ ॥ कल्पनाहियस्मादोतिः ॥ असाणश्रुत्या तस्मात्तादृशव्योतिवान्वयः ॥ केषां वा कल्पनानादर्तव्यादृश्यतया
 ॥ ६८ ॥ हसाद्येति मीमांसा हताविचारविरुद्धाविचारासहावाकल्पनामीमांसा हतकल्पनेत्यर्थः ॥ ६९ ॥ अनाद
 ॥ ७० ॥ तस्मात्ता शस्त्रपुक्तेरविरुद्धाज्ञानाः कल्पना इत्याह ॥ शक्यते इति ॥ ७१ ॥ इतश्चासां व्यादिकल्पनानाद
 ॥ ७२ ॥ नैव्यादृश्याहपिनिदोषपक्षेऽपि यो न्यतान्यानि शस्त्राणि शीथ्यां विविधानि वैशकनीयानि विवृद्धि
 ॥ ७३ ॥ मप्युद्धमभीप्सुभिः यावेदवाद्याः स्मृतयोपायकाश्च कुदृष्टयः सर्वास्तानि फलाः प्रत्युतमानि स्यादिति

इत्युनात्मनः पारमार्थिको वेध इत्याह स ह्येति स ह्येति मनोवागगम्यत्वमेकत्वमहितीयत्वमगोचरत्वे निर्वि
 शेषत्वमेतेभ्यश्च ह्येत्येति नित्यशुद्धे पञ्चात्मानं लिप्यते लावः ३. विनवाह्य इति श्रुतेरित्यर्थः यथा सर्वगतं सौ
 क्ष्म्याद्वाकाशेनापलिप्यते सर्वत्रावस्थितो देहः तथात्मनापलिप्यते इति भगवद्भवेत्तत्रावाह्यत्वे अहंशोकः
 एवमात्मनानित्यसद्वुद्धमुक्तसुभावत्वे साधयतो वदोतिने आत्मापदेशात्प्राप्तानर्थक्यमित्याहिति एववादि
 नः एवेतर्हिनि यदीत्यध्याहायेयवेनित्यसद्वुद्धात्मानं हि कथंचन केनापि रूपेण वेधाभावात्माहोपि नास्ति
 वेधसर्वकत्वान्मोक्षस्य तदभावेऽभावात्तथाचमोक्षोपायापदेशात्प्राप्तानर्थक्यमेव स्यादिति उत्तरमाह बुद्धे
 रित्यादिना ५८ बुद्धेर्भोतिर्वेध इत्यत इत्यन्वयः तत्राशोभोतिनाशोभोक्ष इति चेष्टतेन परमार्थतः इत्य
 र्थः सवेधोपयाहर्वमुक्तो ज्ञानकल्पनामस्ते ससारस्य नियामक इति तथैव न चान्यथा तथाचाज्ञानकल्पित

स ह्येकागोचरेभ्यश्च न लिप्यत इति श्रुतेः एवेतर्हि न मोक्षोस्ति वेधाभावात्तथंचन ५८ प्राप्त्वा
 नर्थक्यमेवे स्यात्तु बुद्धेर्भोतिरिष्यते वेधो मोक्षस्य तत्राशः सयथाज्ञानचान्यथा ५९ वेधात्मन्यो
 निषादीनां वेधमात्मनि मग्नते बुद्धेर्नामोऽस्ति बोद्धेति सेवेभ्योतिर्हि धीगता ६० वेधस्यात्मसत्त्वं
 यथा नित्यतत्रापचर्यते अविवेकोप्यनाद्योपसंसारो नान्यदुच्यते ६१
 वेधश्चानिहृत्यथा ताडपदेशात्प्राप्त्यनवैयर्थ्यप्रसंग इत्यर्थः ५९ अज्ञानमूलबुद्धिर्माध्यासलक्षणो वेधः
 श्रुत्वात्मनामुक्तसुपादयति बोधात्मैति बोधश्च पस्यात्मनो यज्ज्यातिः प्रकाशाद्युदाभासत्वेन दोषाद्या
 त्प्रकाशानां बुद्धिरात्मनि स्वस्यावेधं चेतन्यमन्यते अन्वा बोद्धासादीनास्ति ग्रहमेव बोद्धेति सामासा
 बुद्धिः प्रकाशेन तद्विवेकात् तमेव बोद्धाकर्तृत्वादि रात्मनि संसारो धीगता भ्यातिरेवेत्यर्थः ६० बुद्धेरेव
 बोधात्मनो यथा प्रतीतिरुत्तमाः किं ज्ञस्यादिति नेत्याह बोधस्येति बुद्धेरागंतुकत्वेन बोधश्च मिचारात्तवेध
 स्य च विनापि बुद्धिः स सुप्तसुखाद्यैः तत्र यथा तत्र बुद्धेः स उपचर्यतेऽप्यप्यवद्विष्यतेऽविवेकादित्यर्थः न
 हि सो विवेका सादिरनादिर्हो न तां यमाह विवेकोपीति यथा विवेक एव नाद्यज्ञानकृतत्वादेनोदस्त
 र्हितस्यैव ब्रह्मात्मज्ञानात्रिहोति ६१ ससारस्य निश्चयवारयति संसारो नान्यदुच्यते कर्त्तादिधर्मकबुद्धाविवे

५८
५९
६०
६१
६२
६३
६४
६५
६६
६७
६८
६९
७०
७१
७२
७३
७४
७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२
८३
८४
८५
८६
८७
८८
८९
९०
९१
९२
९३
९४
९५
९६
९७
९८
९९
१००

उ-प-
स-टी-
४५

49

म

एवमनियन्त्रलभ्येनज्ञानेनकिंफलेसाध्यतेतदाहानेकेतिस्मृत्यर्थः ॥ इदंज्ञानमाचार्येणकस्मैदानव्यमित्यपेक्षा
याविस्तृतविशेषणमपिकरिणमाहशरणेति शरणंनचिन्तायशोतिगुणमुक्तायजितेजद्विषायपदानाथप्रही
णादोषायानेकजन्माचक्षिण्यन्तादिपरितोयितेश्चरप्रसादनहृतसमस्तकल्याणयथोक्तकारिणेशास्त्रोक्तस्व
धर्मस्यपथाशास्त्रमनुष्ठात्रेगुणान्नितायविद्याविनयार्ज्जिवादिगुणमुक्तायसर्वदादोषकालेसचनतेचनेर
त्येणानुगतायशुरुमनुस्सतायपवेविद्यायसमुदावेमोक्षमात्रेनिष्ठावतेयतदात्मज्ञानेगुणादेयमतिपाद
यितव्यमित्यर्थः ॥ एवंविधः शिष्यामहावाक्येनावगमिन्मन्मन्तत्त्वकथमगच्छति किंवाफलप्राप्तीत्य
येदयामाहपरस्मैति यथापरस्यान्मस्यदेहपरस्यापरस्यानाभिमानिताऽहममेत्यभिमानित्वेनभवतितद्वत्स
अनेकजन्मान्तरसेचितैर्नरोविमुच्यतेऽज्ञाननिमित्तपातकेः इदंविदित्वापरमेहियावनेनलिप्यतेव्योमा
इहकस्ममिः ॥ शरणंनचिन्तायजितेद्विषायचप्रहीणादोषाययथोक्तकारिणोगुणान्वितायानुग
तायसर्वदाप्रदेयमन्मन्ततमुमुदावे ॥ परस्यदेहेनयथाभिमानितापरस्यतदपरमार्थमोक्षच
इदंविदित्वाज्ञानमतीवनिर्मलसंप्राप्तमुक्तायभवच्चसर्वतः ॥ नहोहलाभोभ्यधिकोस्तिकश्चन
स्वहृदयलाभात्सइतोहिनान्यतः नदेवमेवादिपराज्यतोधिकेस्वहृदयलाभतपरीक्षयततः ॥ ४३ ॥
देहेपिपरमार्थमोक्षदेहानिरिक्तमात्मतत्त्वमाह्यालोच्यभिमानुरहितः सन्नित्यावत्तत्त्वकारंनत्यतिपा
दकवेदान्तवाक्यस्यालोच्योतिगृह्यतेष्वप्येवविधइदंज्ञानपूर्वाक्तसाक्षात्कारसंप्राप्त्यतदेवसर्वतामु
क्ताभवेवोन्नरस्ताज्ञानतत्त्वकार्येस्कारपरमानदानुभववत्सात्महृदयाभवेदित्यर्थः ॥ किमितिगुणाविशे
षवद्विषयपरीक्षागुरोर्गर्भस्यैकस्मैचिच्छिष्यायैकस्मादिद्यानदीयतेतत्रोहनदीतिस्वहृदयमात्मतत्त्व
नेनेनेतिस्वहृदयलाभस्तत्त्वज्ञानेनस्मादत्यविकोलाभः कश्चनकोपीहदेहमनुष्ठादिभवपरंपरायानास्ति
आत्मलाभाग्रपरविद्यतइतिस्मरतिः सलाभः अतएववेदान्तवाक्यान्नान्यस्माच्छास्त्रानरात्रभवतिह्य
स्मात्तस्माद्यततः शिष्यामपरीक्ष्यस्वहृदयलाभतत्त्वज्ञानेनदेहपरापराज्यपराज्यादधिकमिति विशेषणं
प्राणाप्यायचान्तिवासेननान्यैकस्मैचनयद्यस्मादस्माभिः परितृहताधनस्यशरणंदायादेतदेवततो

४५

मस्मीलिनसवेदनिघ्नः २

मस्मीलिनसवेदनिघ्नः २

मस्मीलिनसवेदनिघ्नः २

उ-घ-
स-टी-
५०

50

पुत्रादिलाभायेत्तया आत्मलाभस्यैव तेषां सागिकमिच्छुक्तसुखपादयत्नात्माप्योपेति योपिलाभः पुत्रवनादिविष-
या लोके सावायेष्टः सोप्यायत्माप्यैव आत्मसावायैरुत्तिहृष्टसिद्धिर्मित्योजनान्तर्हि पुत्रादिलाभेनेवात्मसावस्मिद्धेः
किमित्यात्मज्ञानमात्मलाभायेष्टः विशेषाभावादेत्यत आह विषयैरुत्तिहृष्टविषयैः ३ः वायापिसलाभस्या-
नन्दाचित्तस्याचिन्तुत्रादुरवतः त्वहत्तुष्टानादित्यर्थः तस्याज्ञाभावात्तयाप्यत्मात्मलाभः यस्मात्ताभ्युत्तिनदृष्ट-
एवपरित्यागेनात्मज्ञाने संपादनेऽप्यमित्यभिप्रेत्याह त्मेति पर्ययप्रसंगस्तत्र नास्तीत्याह नित्यत्वादिनित्यत्वा-
प्रकृतिः तदेतत्तस्यैव पुत्राद्ये यो विज्ञाने यो न्यस्मात्सर्वस्मादुत्तरते पदयमात्मास्यो न्यस्मात्तमनः प्रियब्रुवाण-
सुयामि यैरेत्येतीतीत्युत्तराह तथैव स्यादात्मानमेवाप्ययसुखासीनसुख्यात्मानेभियमुपास्तेनहास्पृश्यप्रमासु-
क्तैः भवतीति ५ आत्मसावलाभस्यानित्यत्वमुक्तसाधयति स्वयमितितस्यात्मनोलाभो न चान्यतोऽन्यनिमित्तको न भवति कृतः
स्वयेलधसमावत्तात्साधनसाध्यात्ताभावात्तित्यतमित्यर्थः पुत्रादिलाभस्य साधनाधीनत्वेनानित्यत्वे साधयति अन्त्याये ५
द्वान्तिग्रन्थद्वेष्टः सकाशात्समुद्रवोयस्यसत्तया अन्त्याधीनस्यातद्वयगमेयगमाद्वनित्यत्वमित्यर्थः ६ केयमन्यद्वेष्टः कुत्वा नृ-
द्ववस्यान्यपुत्रादिलाभस्यानित्यत्वेहानिगित्यत आह दद्विस्तिग्रन्थसिद्धिनात्मनिद्वेष्टः प्रतीतिर्यस्याः सान्यद्वेष्टः सावि-
आत्माप्योपिहयोलाभः सावायेष्टावियर्थयः आत्मलाभः परः प्रकृतानित्यत्वाद्द्वेष्टावेतिभिः ५ समलब्धस्वभाव-
त्वात्ताभ्यस्त्यनचान्यतः अन्त्यायेहस्तुयोलाभः सान्यद्वेष्टसमुद्रवः ६ अन्यद्वेष्टस्त्वविद्यास्यातत्राशोभोत्तुचा-
ने ज्ञानेनेवतुसोपि स्याद्विशेषाच्चकर्मणा ७ कर्मकार्यस्त्वनित्यः स्याद्विद्याकामकारणः प्रमाणे वेदपञ्चज्ञान-
द्याभवतीत्यर्थः तत्रस्यात्माविद्याकृतत्वोतिनिवेद्यतामुत्रादिलाभप्रीतेन स्याच्चसमत्तल्यत्वात्तित्यात्मप्रियहानिः स्यादि-
तिभावः तथाचाविद्यानिवृत्तिमेतरेणात्मसद्वृत्तिरित्यसत्त्वलाभाभावात्सासपद्येत्ताह तत्राशरतिमाहो नित्यनिरतिशय-
प्रमानेदाविर्भावो ज्ञानहानिलक्षणेन न्यासुयायमाह ज्ञानेनेवेति सोप्यज्ञानेनाशलक्षणेमाहो ज्ञानेनेव स्यात्तस्यैवाज्ञा-
नविरोधाच्चकर्मणानस्याज्ञानविरोधात्ताभावात्तस्यात्सर्वकर्मपरित्यागेनात्मज्ञाने सर्वथा संपादनीयमेवमुक्तुत्तरे-
नित्यः ७ ननु विरोधाभावात्सकार्याविद्यानिवृत्तिरूपेमाह कर्मणामाश्रयत्वापि तेन नित्यपुरुषार्थो भविष्यत्यतः
किं ज्ञानेनेति नेत्याह कर्मकार्यस्त्वनित्यत्वे हेतुगर्भविशेषणमीव हेति मिथ्याप्रत्ययस्तरागप्रयुक्तकर्मसाध्यादित्यर्थः
कर्मसाध्याफलमनित्यज्ञानसाध्यात्तु नित्यमित्यत्र किं प्रमाणमिति चेद्वेदवेत्याह प्रमाणमिति तद्यप्येह कर्मजितो लोकः
लोयन एवमेवावमुत्र पुण्यजितो लोकः लोयनेत्रह्यविद्याप्रोतिप्रयत्नरतिशोकमात्मविदित्यादिवेदपवकर्मसाध्यामनित्यज्ञा-
नसाध्यानित्यमाह त्वप्यमित्यत्र ज्ञानस्याविवेकस्याधिगमिप्रमाणीवहृदिः स्ततइत्यर्थः ८

५-

परमहंसनिराकरणसुखेनेनेमोक्षासाधनेज्ञानेसप्रोक्तयथापिवाक्त्रोक्तप्रकरणेतरमारभमाणोदेवताभक्तैर्विद्याप्राप्तोत्तरं एतत्
होतव्यप्रकरणमितिमाधयेनमस्कारव्याजेनसहितियाह्मात्मेयइतिआत्मास्वरूपेयेयःस्वरूपेनाऽवधार्यःकिंचिदादिवदि
ष्यतेननेत्याहपरोह्यात्मेतिहियस्मादात्मासर्वज्ञोत्तेयात्परोत्तेयत्वधर्मरहितःतनुत्तत्राहपस्यादन्वविद्यतइतिमस्मा
दात्मनःस्वरूपादन्वत्परमाथितःएषात्तुत्तेनहमावानविद्यतेतथाचत्तुर्पादहीनतथाचत्तुर्पादयोगचरतात्सुसमानजाना
यप्रमत्तवाक्त्रोत्तराभावेसत्प्रनुमानार्थापत्तिर्यादात्ताभावान्शट्शवत्तुत्तराभावेनापमानायादात्तात्त्वयोजानिगण
क्रियादिधर्मपरहित्येनशब्दाराचरत्वाज्ञातेःस्वरूपत्वादेवनास्मात्प्रभुपगतुमशक्तत्वात्परिशेषादिसुप्रभतेहेद्विषय
तःकरणमस्याव्यानेनान्वेष्यतस्याहितयोध्विषयत्वेनसुप्रकाशस्यात्माज्ञेयत्वार्थःएवमेवदार्थापरिशोध्यतस्य
तत्पदार्थात्मकत्वेवाक्यार्थकथयितुंनतपदार्थमाहसर्वज्ञइतिसामान्यतःसर्वज्ञानातीतीति सर्वज्ञाविशेषतःस
र्वप्रपत्तिनिसर्वदकसर्वज्ञत्वमुपलक्षणासुक्तानस्यस्वरूपलक्षणमाहशुद्धइतिअन्ततजडपरिच्छिन्नजडावादिष्ये
यस्याज्ञेयःपरोह्यात्मापस्यादन्वविद्यतेसर्वज्ञःसर्वदकःशुद्धस्त्वैज्ञेयात्मनेनमःपदवाक्यप्रमाज्ञेदीपभूतैः
प्रकाशितेब्रह्मवेदरहस्येस्मान्नित्यप्रणतोऽस्मिहं२यद्वाक्ययोग्युसंयानप्रणष्टोतकल्मषःप्रणाम्य
तानयुरुचवद्वेब्रह्मविद्याविनिश्चय३आत्मलाभात्परोनान्योलाभःकश्चनविद्यतेपदार्थावेदवादा
श्रुस्मान्ताश्रयितुयाःक्रियाः४
चसेसर्गरहितसत्प्रज्ञानानेनानेदह्यदन्वर्थवाक्यार्थेतत्पदार्थक्यमाहतस्मादितिस्वीकृतप्रकरणज्ञेयस्यासा
दात्माचत्तेयात्मातस्मेज्ञेयात्मनेतस्मेसर्वज्ञत्वाद्युपलक्षिततापसत्यादिस्वरूपायनमःप्रह्लाभावास्तुतइददृष्टि
निलायपतेहसनमःप्राप्तार्थः१देवताभक्तिवक्रभक्तैरपिविद्याप्राप्तोत्तरं एतत्तस्यदेवेयराभक्तिर्पयादेवेन
याशुभेनस्तेनकथिताह्याःप्रकाशनेमहात्मनइतिश्रुतिशिद्धेद्योतयनगुरुपरपराशरामेतिपदवाक्येति
मेयुस्मिर्वदरहस्यब्रह्मप्रकाशितेनान्नित्यप्रणतोऽस्मिहमितिसंवेद्यःपदानावाक्योनाचशक्तितात्पर्यमेयादया
परिमाणोत्तेःपदवाक्यप्रमाणोत्तेःपदवाक्यप्रमाणोत्तेःपदवाक्यप्रमाणोत्तेःपदवाक्यप्रमाणोत्तेःपदवाक्यप्रमाणोत्तेः
नमवार्थप्रकाशार्थेतिरिति संवेद्यः२समान्यनाचार्यपरपरोनमस्तुत्यविशेषेणसगुरुप्रणामसर्वकमुदेषप्रीति
जानीतेयद्वागितिब्रह्मविद्यायाविनिश्चयोपसमाग्रायविशेषाद्वातितन्यापविशेषवद्वत्प्रार्थःसगाममयत्त३
किमर्थब्रह्मविद्याविनिश्चयोपवद्वत्तदाह्यात्मलाभादितिआत्मलाभस्यपरमत्वेप्रमाणस्तुचेयतिपदार्थादितिवेद

काशान्नाहोक्तत्वात्तत्रैक एवाक्षिपादमप्युक्तं प्राज्ञैर्न
 स्तिवेद्यत्वनमस्यबाह्यदृतिस्त्वेषः शुभ्यत्वाविशेषाभावा
 द्वाकल्पितेनयाच्चकार्त्तन्निविष्टावाञ्जितेनात्मनश्च
 दोद्यक्तत्वं सर्वकल्पनापवादोवाच्येनयान्नेववाह्यत्वं
 त्वेवाप्यप्यनइत्यर्थः १३

किंच वेदस्य सर्वस्याध्यायनविधुषपादिनत्वात्पुरुषार्थपर्यवसानायान्मैकज्ञानपरतमेष्टव्यं ततो न कर्मसतस्य म
 हातात्पर्ये लभ्यत इत्यभिप्रेत्याह ज्ञानैकार्थेति ज्ञानमेवैकार्थः प्रयोजने परे प्रतिपाद्यस्य वेदस्य सतथा तस्य
 नानस्तत्वेन स्मात्तवेदमेकवाक्यविडवाक्यप्रमाणकोविदा इति शेषः किं तस्य ते पमेत्यपेक्षाया माह एकत्वे
 हि ततो ज्ञानादात्मन एकत्वमेव ज्ञेयमित्यन्वयः हि शब्दो वधारणार्थः ज्ञानप्रकारमाह वाक्यार्थप्रतिप
 ति न इति संज्ञानमनेन मित्याधवांतरवाक्यार्थप्रतिपत्तिद्वारेण तत्र मस्यादि महावाक्ये दात्मनो ब्रह्मैकत्वे
 न मित्यर्थः आत्मतत्त्वज्ञानस्यैव परमपुरुषार्थहेतुतायाः श्रुतत्वात्तस्मै कोऽभिहितत्वात् ज्ञानायेदित्युच्यते
 उद्धिहेतुकमविधानद्वारा परमपरमपुरुषार्थसाधनभावे मज्ञान इति पुनः मकार्थपर्यवसानेनैकवा
 क्यत्वे वेदस्य प्रतिभावः ५ तन्वात्मनो ब्रह्मण्यैकत्वात् ज्ञानमनुपपत्तेरप्यर्थः यथा ब्रह्मवाच्यत्वेन भेदादित्योऽ
 कमेव मन्यो न्यायापत्तिरित्याह वाच्यभेदादिति तद्भेदोऽप्यर्थः यथा ब्रह्मभेदो वाच्यभेदो कल्पस्त्वया वाचा
 ज्ञानैकार्थपरत्वात्ते वाक्यमेकं ततो विडः एकत्वे सात्मनो ज्ञेयं वाक्यार्थप्रतिपत्तिः ५ वाच्यभे

दात्ततद्भेदः कल्पो वाचाहितस्तुतेः

पित्तुने रयर्था यथा ब्रह्मभेदश्च वणादि त्रैः कल्पस्तथा च सिद्धे वाच्यजीवब्रह्मभेदे तदा च कश्चाद्येव परमार्थ
 यत्नो सिद्धे तसिद्धावितरे सिद्धिरित्यन्योन्याश्रयः स्यादित्यर्थः स्वहृत्पत्तो भेदकल्पनाया प्रमाणाभावादि त
 भावः भेदस्याप्रामाणिकत्वात् एकत्वज्ञानमुपयत्रमित्युक्ते भेदस्यापि प्रमाणा सिद्धत्वं पूर्ववादी शोकते त्रयं ते
 तदिति त्रयं चादृष्टेनामत्रयं कर्मैति श्रुत्या तत्र आत्मनो निरिक्तं रूपं नाम च कर्म च प्राक्तमनो नैकत्वमेव वेदार्थः
 त्यर्थः सिद्धान्तो ह्ययमिति सदेतदिति हि यस्मादेतत्रयमन्योन्येन कल्पितं प्रमो न्यसापेक्षा सिद्धिके तस्मात्तस
 दित्यन्वयः अन्योन्याश्रयशून्यताया भेदस्य प्रमाणात्तमशक्यतया प्रामाणिकत्वाभावाद्यथा कथंचिन्नो कसि
 द्वा मिथ्या भेदः श्रुत्या नृणां कवले वैराग्यायाः ज्ञानादेतज्ज्ञानविशेषादिति निमित्तभावः अथ वाक्यं सर्वस्य
 वेदस्यैकार्थज्ञानपरत्वेनैकवाक्यत्वेनैव ज्ञेयत्वात्तः पुनरुक्तं यथा ब्रह्मभेदवशात्तत्र तत्रार्थभेदस्य प्रतीत्यमान
 तादिति चेत्समेतत्वापि न तत्रात्मा पुनः प्रमाणा पुनः स्वीयत्वात् तत्रैतस्यैव अभिप्रेत्याह वाच्यभेदादिति वा
 च्यभेदे प्रमाणािके सति ततो ह्ययमन्वयः यथा ब्रह्मभेदात् नृववाक्यता सिद्धाति तथानुद्भवाच्यभेदापि तदुच्यते
 वाच्यकश्चाद्भेदश्चः श्रवणात्कल्पः प्रकाशतरेण वाच्यभेदासिद्धेः

कथं स एवाद्यो वेदो वेद्यं चेत्पाशं कथं स एव दृष्टानेन व्युत्पत्तिरिति चेन्नैति स्वप्नप्रमाणं प्राप्तायेन स्वाप्ने विषयजाते वेदिसप
 दवेदः स्यात्तन्निस्त्रिप्रचिदात्मनिरिति भासकमस्ति प्रादित्यादिन्यातिषोतदोपरमात्स्वयेज्यानिष्ठप्रतेष्टम
 हेतुतत्र सर्ववेद्यतदपि मायया सगवन्निस्त्रिप्रवाहं विषयजानिमस्ति तत्रानवकाशगतत्रयथास्त्यादिश्रुतेष्टत
 याचस एवात्मा स्वसाक्ष्यमापाकृतायाधिभेदावच्छिन्नसदात्मदूनावेद्यस्तदनुस्यूतचिदात्मनावेदनरूपश्च
 निवेद्यवेद्भिन्नभावाभापिक इत्यर्थः चक्षुरादीन्द्रियणिमपरमात्स्वप्रगतप्राप्तायेन यथानिरयमुपलभतेत
 देवचक्षुरित्येव जनास्वप्ने नृणांकारसंस्कृतमनावस्येचिन्निष्ठाविद्यात्मकं रूपं प्रकाशानुपपन्नं सुचाने
 एवं श्रोत्रादावप्यस्य १४ येन स्वप्रगत इति येन स्वप्रगतो निज्जीविततद्वाणमित्यादियथायोगेयमम् १५ कथं
 मेकं रूपं चेन्न वेदवेद्यवेदकचक्षुरादिद्रूपेण भिद्यतेतत्राह कल्पोपाधिभिरिति स्वप्रकल्पोपाधिभेदादेकमे

येन वेदिसवेदः स्यात्स्वप्ने सर्वतुमायया येन यथानिरयमुपलभते चक्षुरादिद्रूपेण भिद्यतेतत्राह कल्पोपाधिभिरिति स्वप्रकल्पोपाधिभेदादेकमे
 वान्निष्ठावाकृच्छ्राणेतथैव च २३ न स्यात्तन्नेचैव मनश्चाप्यतथैद्रिये १५ कल्पोपाधिभिरेवेतन्निष्ठं
 ज्ञानमनेकधा प्राधिभेदाद्यथाभेदाभावेकस्य जायते १६ जायतश्च तन्माभेदाज्ञानस्याप्यविकल्प
 तः बुद्धिस्थया करोत्यर्थं आत्मा तस्योद्भवक्रिया १७

तदेतज्ज्ञानमनेकधाभिन्नमित्यत्र दृष्टोतमाहाधिभेदादिनिमणः स्फुटिकादेराधिभेदात्रीलपीताद्युपाधि
 भेदात्तन्माज्ञानमेकमनेकधा जायत इत्यर्थः १६ यथा स्वप्ने निर्भट्स्थज्ञानस्याकल्पितोपाधिभेदादप्ये
 षवावहारास्पदत्वेन स्यापयत्राभिनिष्ठाह्यनिकमाह जायतश्चेति कथंचिद्रूपस्य ज्ञानस्याप्यजायति
 विकल्पितत्वेन दाह बुद्धिस्थमिति आत्मा त्वत्त्वज्ञानकचक्रः प्रथमबुद्धिपरिकल्पानतस्तत्कचक्रः स
 स्तदविवेकान् आत्मा बुद्धिस्थमेवार्थवाक्यं निश्चयप्रगतया कल्पयन् व्यवहरति तत्तत्प्रत्ययान्तिप्रयुक्त
 तस्मात्वाक्यमोद्भवाक्रियाहानोपादानावहाररूपाय सत्तया अविद्याप्रत्युपस्थापितानः करण
 परिणामावस्थाभवभास्यस्तदविवेकात्तत्तत्तत्प्रत्ययं च मात्मनिकल्पयन् व्यवहरतीत्यर्थः १७

लनः सुमात्रायाः अनामकैरेण निर्देष्टव्यस्याद्यथा दृश्यवौ
 त्रयभूय भवपुत्रकायोऽन्यादुक्तेन भवति तथा न त्रयानां
 त्रिदशमस्तान्नुत्तरवृष्ट्या प्रोक्तं तेन भवतीति नमः प्रत्ये
 वधनीचो ब्रह्मचरिभिरपि २६

[illegible]

सिद्धिदुष्टप्राप्तः कालज्ञानकायवधानादसंनिकषात्प्राप्तो ह्यपि

ननु यथात्मनो माया कल्पितो ह्यधिबुद्धत्वे तर्हि तत्र व्यापारवत्तमपि स्यादिति कथं कृतस्य तेन्यापेक्षया दृष्टं तेन निराकरोति माया हस्ति
निति यथैवेको मायावी स्वमाया निर्मिते हीस्तेन मारुह्य ब्रजे दिष्टे देशे मागच्छेद्य भवति गमना गमने प्राधरत्रिवभासमानो यत्तल
यत्तल हतये वात्मा प्राण स्वप्रादिगतत्वेन विभाव्यमानो यत्तलः कृतस्यैवेत्यर्थः २८ माणाद्युपाधिसंवधमात्मनो गीहृत्वा त
भिन्ना नीसेपि नास्ति वस्तुत इत्याह न हस्तीति निगदव्याख्यातपद्ये २९ वस्तुतः प्राणाद्युपाधिसंवधाभावेपि माया संवधोऽपि
हार्थ इत्यत आह वहेति ववनवहे चक्षुर्यस्य साऽवद्ध चक्षुस्तस्य लौकिकस्य यथा माया नास्ति माया विनापि न्याचक्षुर्वंधाभावा
माया नास्ति वाशब्द इत्यर्थः व्यतिरेकशक्ता च यमाह वहाक्षयैवेति सा माया वहाक्षयैव भवेत्तु हस्यादिद्रयाभासत इत्यर्थः
ततस्तस्मादमाया व्यवेमाया यलाक्षित एव भवेत्तु माया धार इत्यर्थः अथ मेव शोको दाहोति के पियो ज्यः अवद्ध चक्षुषो
माया नास्ति चित्समावण्यमाया विनापि माया विवेन विभाव्यमानस्यापि माया नास्ति वा मोहो वही माया साह मस्मि परत्र
हेति प्रकाशमाना न्यात्मनि विरोधादेव न भवतीत्यर्थः वाशब्दो लोकमसिद्धमाया विद्वेतायैः तथा च ज्ञानावस्थायाक
शब्दे चैके यथाभिन्ने प्राण स्वप्रादिभिस्तथा स्वप्नजाग्रद्वेष्टुतद्वान्माजलैऽव २८ माया हस्तिन मारुह्य माया
वेको यथा ब्रजेत् प्रागच्छेत्तु हते वात्मा प्राण स्वप्रादिगोचरः २९ न हस्तीति मदाहो माया व्यन्यापयास्थितः
न प्राणादिगततद्वद्विज्ञानात्मा सदादृशिः ३ - अवद्ध चक्षुषा मास्ति माया माया विनापि वा वहाक्षयैव सा
मायाऽमाया व्यवेतना भवेत् ३२ साक्षादेवः सविज्ञेयः साक्षादात्मेति च श्रुतेः विद्यते हृदये यथैपि न चैदिन्या
दिनः श्रुतः ३२ अशाब्दादित्तो नास्ति ग्रहणचैदियैर्भवेत् सत्त्वादिभिस्तथा न्यत्वाद्बुद्ध्यावापिकथं भवेत् ३३
दाचित्प्राणायाकाशमाया यण्यजानावस्थायाभिवनव्यामुल्लानि किं न सप्रभवत्रिविकार एव भवतीत्यर्थः समानम
यत् ३ - तस्मात्साक्षात्तु ब्रह्मात्मज्ञानादमाया तत्कार्ये संवधा विनिर्मुक्तो भवतीत्यमर्थः यत् निर्मलः शुद्धेयोऽसमक्षेण न्या
ह साक्षीदेवज्ञः सत्त्वैतिकारसाक्षी कृतस्य प्रात्मा साक्षादेवो विज्ञानमानेद ब्रह्मात्मुक्तलक्षणचित्तोऽयः यत्साक्षादपरात्मा
इत्यायमात्मा भवति रज्ज्नि ब्रह्मात्मेकैव श्रुतेरित्यर्थः एवं विज्ञानेलाभप्रविज्ञानेहानि च श्रुत्यादरीयति भिद्यत इति
न चोऽहो वेदी न हस्तीति निहिः पादित्तु न्यादि प्राज्ञोत्तिके धेवा बुद्धव्यग्रतः सत्त्वमात्रोति परहृत्तानेव यण्यती
न्यादि श्रुतयो गृह्यते ३२ साक्षादात्मा विज्ञानशक्तमाक्षिपति अशाब्दादित्तु रज्ज्नि वाद्योतः करणाग्राह्यादात्मनः कथ
साक्षाद्विज्ञानस्यादित्यर्थः ३२ एवमिति यादृशयोपीति यथा स्वप्नयेणादृशयोपिराज्जुष्टे चंद्रमंडले उपरज्जोदशयने
यथा वा भसिजले चंद्रादेर्विवर्तयते एव चक्षुरादीनां यथा सपरमात्मा सर्वज्ञो गोपी सर्ववर्तमानो पितृत्वमस्मादि
महावाक्येण बुद्धावेव प्रणिर्विवर्तः ३३ गृह्यते तेन प्रणिर्विवर्तपासनः स्फुरणं भवग्रहणं विषयीभाव इत्यर्थः एषा

उ- प-
स- टी-
५५

यथादेवेमात्मनो ब्रह्मात्मनाः तान् ब्रह्मैवास्मिन्नेवेधनः संसारस्तस्मात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
सरति ब्रह्मात्मज्ञाने च सन्निकाभादेः ब्रह्मैवास्मिन्नेवेधनः संसारस्तस्मात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
स्वात्मदृष्टादिति विदुः यदा स्वयं ब्रह्मैवास्मिन्नेवेधनः संसारस्तस्मात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
ध्यासवादेनैव ध्यानाः सेनायुक्ताः सन्नेवेधनः संसारस्तस्मात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
भवतीत्यर्थः ४८ यत्तस्मैवानेदं ध्यानात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
तत्त्वत्वावगमात्तस्मात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
येनि निश्चिन्त्यात्मना तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
यि विज्ञातानात्मतत्त्वस्य क्रियाहेतुभावात्तदभावात्तथापि निज्ञासोऽमुमुक्षोर्मोक्षाय क्रियारतुष्टानां दिव्याशंकरा
दास्य क्रियाफलविलक्षणत्वात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
यत्तत्त्वमस्तु तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
धिः कार्यक्रियादिभ्यानिवर्तनं न साध्यसाधनं चात्मानित्यत्तः प्रतेमत्तः ४९ उत्पाद्याप्यविकार्या
मिगसेस्तस्मात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
ध्यात्वात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
मिगस्थिते प्रतेराचार्यवान्त्वेदं तद्विद्वानिस्मरेत्तथा ५२
दिशान् सहितैकमविधिलक्षणं तज्ज्ञानं मुमुक्षुरिति शेषः कृतकस्यानित्यत्वात्तज्ज्ञानं च नित्यास्वरूपावस्थानरूपत्वा
त्तज्ज्ञानं मुमुक्षुरपि कर्मणा कृत्यमस्तीति भावः ५० किं स साधनकर्मणा गमात्रेण मुक्तिरिति सिद्धिः किं वा न किं मोक्षकृत्यम
स्तीत्यपेक्षायां मात्मतज्ज्ञानाय मुमुक्षुसातिः कर्तव्याहतायातेति यदा यस्मात्सर्वकर्मनिवेधनापीति रनित्या
डावात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
येनेति मुमुक्षुशिक्षयति तायातत्वादिनिपावरिह्यात्मनो न्यत्र जाया पुत्रादौ पीति स्नामात्मन्युपसेहतात्मसाह
त्वेत्यर्थः ५१ उपगतो गुरुर्विशिष्टादिशान्तिमिति शान्तमस्तु भित्तित्तं प्राप्ते मेधाविनं पयापरित्यक्तं वेधसज्ज्ञानीय
नृपुनर्वधो न भवति तथा मुक्तनिष्कंचनमित्यर्थः निष्कंचनमेहिका मुष्पिकार्यमहन्निरहितं ब्रह्मणि स्थितं स्व
यादा उभवेन सर्वत्रोदासीनमित्यर्थः गुरोराश्रयणीयं तत्र प्रमाणमाह प्रतेरिति याचा र्यवान्त्वेदं तद्विद्वानिस्मरेत्तथा ५२

55

विद्वानिस्मरेत्तथा ५२
यथादेवेमात्मनो ब्रह्मात्मनाः तान् ब्रह्मैवास्मिन्नेवेधनः संसारस्तस्मात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
सरति ब्रह्मात्मज्ञाने च सन्निकाभादेः ब्रह्मैवास्मिन्नेवेधनः संसारस्तस्मात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
स्वात्मदृष्टादिति विदुः यदा स्वयं ब्रह्मैवास्मिन्नेवेधनः संसारस्तस्मात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
ध्यासवादेनैव ध्यानाः सेनायुक्ताः सन्नेवेधनः संसारस्तस्मात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
भवतीत्यर्थः ४८ यत्तस्मैवानेदं ध्यानात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
तत्त्वत्वावगमात्तस्मात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
येनि निश्चिन्त्यात्मना तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
यि विज्ञातानात्मतत्त्वस्य क्रियाहेतुभावात्तदभावात्तथापि निज्ञासोऽमुमुक्षोर्मोक्षाय क्रियारतुष्टानां दिव्याशंकरा
दास्य क्रियाफलविलक्षणत्वात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
यत्तत्त्वमस्तु तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
धिः कार्यक्रियादिभ्यानिवर्तनं न साध्यसाधनं चात्मानित्यत्तः प्रतेमत्तः ४९ उत्पाद्याप्यविकार्या
मिगसेस्तस्मात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
ध्यात्वात्तज्ज्ञानात्मा कृतात्मादिप्रकोपमाधर्मद्वारा सं
मिगस्थिते प्रतेराचार्यवान्त्वेदं तद्विद्वानिस्मरेत्तथा ५२

उद्योगाभावरूपः ४३

सहस्रशकाशास्त्रानन्यायेतत्वेदृष्टान्तेन स्पष्टयति नहीनि ४१ एवमपरोक्षत्वं विशदीकृत्या विकारत्वं विशदीकर्तुं ब्राम्म
 नानिर्विशेषतमाह विषयतमिति नहीष्यते शुक्तिविरोधादिति शेषः अन्यस्यासत्ताज्जडत्वाच्चेति हेतुस्तु सधेयः वाश
 वास्तेनापीत्यर्थः ४२ नन्वेवमपि कृत्यात्मनो निर्विकारकमातादिभ्यः दर्शनादित्याशंक्याह सवाह्याभ्यन्तररति
 सव्यकृपदार्थशोधनपूर्वकं ग्राह्यतत्त्वज्ञानाति सकलान्तेव विभक्तिभयहेतोर्हितीयस्य वाधितत्वादित्यर्थः ४३
 तस्यापि यथावज्जवादि विहितत्वात्कर्मणा तद्वत्करणे प्रत्यवायभयं विदुषोऽप्यस्मान्ति तत्परिहारायाऽनुष्ठानस्या
 दिति चेत्त्रेत्याह प्रमेवति यस्यात्तादिप्रसङ्गेऽप्यवर्णितत्वादेः कर्माधिकारहेतोरयोहनात्तत्त्वमेवेति वाचेन त्रस्त
 सहस्रपत्तनिष्ठयाहेतुद्विधेरनन्तात्मतत्त्वविधानात्मन्यादात्तात्मागेव पूर्वमेव तथावज्जीवादिप्रसङ्गविहितकर्मनाह
 मिति योजनानामधिकारिणाऽकरणे प्रत्यवायभयं तत्रानुष्ठानमाश्रित्य भावः ४४ ग्राह्यनो ध्यासे विना न वर्णित
 ताद्यस्तीत्यत्र पुक्तिमाह पूर्वनिर्देहपरिणामेन तदनुक्तं ज्ञाने रयिपरिणामादागमायायितेन न ज्ञात्यादेरात्मत्वं
 नाहिरुत रायेतामदृष्टीयप्रकाशने बोधस्यात्मसहस्रपत्तात्रयोऽन्यसंशयमे ४२ विषयित्वे विकारिते
 नानात्वानहीष्यते नह्योनाप्युपादेयग्राह्यनो न्येन वा ततः ४३ सवाह्याभ्यन्तरे जीर्णोत्तममृत्तुजराति
 गः ग्रहमात्मेति यावेति कृतान्तेव विभक्तिसः ४३ प्रागेव तद्विधे कर्मवर्णितत्वादेरयोहनात् तदस्पृष्टा
 दिप्रसङ्गेऽप्यस्मात्तत्त्वमेवेति निश्चयान् ४४ पूर्वनिर्देहपरिणामेन ज्ञात्यादीनां प्रमाणतः देहस्यैव तु ज्ञात्यादि
 स्तस्याप्येवैषानात्मता ४५ ममाह चेत्प्रागेव विद्याशरीरादिष्वनात्मस ग्राह्यज्ञानेन ह्यस्यात्तादसरा
 एतामिति श्रुतेः ४६ दृशाहोशोचकार्याणां परिचायेन विवर्तने यथाज्ञानस्य संशयान्न तदज्ञात्यादि
 धर्मित्वं किंच देहस्यैव ज्ञात्यादि धर्मित्वं किंच देहस्यैव ज्ञात्यादि धर्मित्वं हि देह एवात्मास्त्वित्यत आह तस्यापीति य
 वमागमायायित्वादेव देहस्याप्यनात्मज्ञेय्यर्थः देहस्य ज्ञात्यादेश्च वर्णितत्वादिना प्रकारेण कर्माधिकारहेतौ
 रथावादात्मनो न सभावतः कर्मकर्तृत्वमुपययते इति भावः ४५ शरीरादिष्वनात्मीयाभिमानस्य प्रसिद्धे
 तेन ह्येतायागमाशंक्याह सभाहमिति यत ग्राह्यन्यागमायायाभ्यामनात्मत्वे देहादेर्निश्चितमनाहेतोः
 प्राशरीरादिष्वनात्मसममाह चेत्प्रागेव विद्याभिध्यामप्ययः सात्मज्ञानेनात्मतत्त्वब्रह्मानुसंधानेन ह्य
 स्याद्वाधासादेहात्मदृष्टेरासर न्ये निदायुक्तं श्रुत्याहासराणां मिति असराणां त्ययोयनिषदिति श्रुतेरि
 त्यर्थः ४६ तत्त्वज्ञानादर्थनक

परिवाद्याशंक्याह सवाह्याभ्यन्तरे जीर्णोत्तममृत्तुजराति

३-५-
स-१-
५६

56

नदेवमुपाधिपयामर्शमेतरेणात्मनि...
 द्यामयनेसनिनिन्यपुदः परिपूर्ण...
 नाचार्याद्वगतात्मनस्तमुमुद्वर...
 चारीचिदेकरसेवस्यात्मेनिस्वा...
 चमहाभजनतत्कार्यात्मकसमा...
 म्याचार्यलोचायाभिमील्यदृष्टं...
 स्मृताजाग्रदृष्टवासनाकार्यत्वं...
 मृतसहितेप्रोवलाप्यवासनामय...
 वासनासहितस्यमनः प्राणेद्वि...
 हृद्वासासोनिमील्याप्यस्मृता...
 कीर्त्तनातीर्णज्ञानमहादधिस्वा...
 योऽभयवच सर्वज्ञः सर्वदृक्...
 दभावेकतो जन्मव्रह्मेकत्वविज्ञानतः ६५

निक्रमवैपरीत्येन तत्कारणासामा...
 ज्ञात्मकमज्ञाभात्रयद्वैतितदपि...
 स्मिकारवद्यतिचिदितिविवेकेन...
 प्राख्यपाशुमील्यनिर्गुणधिका...
 गोऽक्षिवादिकमध्यानेन प्राप्नो...
 दयत्रिपुत्रपरितेवास्यसक्ति...
 चिरादिमार्गस्यः यतो निर्गुणस्वा...
 कद्वयार्थः ५८ अज्ञाहमिति...
 नात्यर्थः ५९ प्रवृत्तस्य पुनर्जन्मा...
 कालत्रयपिनास्तीति विनिश्चयः...

तदभावेदतिरिक्तत्वात् ६०
 वाक्यार्थाभावद्वयम् ६०

५६

59

अविद्याद्यनर्पं रूपं वाक्पादात्मनस्तत्वावेगमस्मृति
एतद्यत्वे - तत्तर्काद्युपाधिः - स्मृतिरूपः - ५

इति मयत्तमुपसेहरति नस्मादिति किं कुर्वन्साधनतत्साध्याविरुद्धेन जन्साधने प्रसाद्यानेन साधोत
 न्यत्तमात्मैक्यसाक्षात्कारः तौ द्विरुद्धे कर्मनिष्ठतत्त्वमनेन शमः आदिपट्टादुमापरत्वादिग्रहः प्र
 मत्तमुक्तमुक्तसंज्ञित्यर्थः १८ सिद्धेन मुपक्रमेणैतदेवमिति किं वेदोत्तमुपसाद्याने साधोद्विधी
 योक्तैकैवावर्तमानोपदेशेन फलवचनानुपपत्त्या कल्याणतर्जिततत्रनायद्व्याह २० स्यानामिति
 प्रत्यक्षमुक्त्या कल्याणमित्यर्थः नतिनेति ह प्रपन्निषेधद्वारा तदेवाधिमात्रे ब्रह्मात्मस्वरूपपर्यवसा
 नतर्जनाद्वेदानानां विधायित्वमित्यर्थः द्वितीयप्रत्याह क्रियासाध्यमिति योक्त्या साध्यफल
 तत्त्वप्राप्तये कदादेशाद्यनोपनिषत्सु अत्र प्रमाणमादौ नाकुप्यासाध्यः कृतानित्यसिद्धतो
 साध्यात्वादिन्यर्थः तत्तमस्यादिवाक्यमपरो द्वितीयत्रेयात्मज्ञानद्वारा तदज्ञानतदध्यस्तच
 तस्मादनुभवायेतु प्रसेचनीयेतन्नतः त्यजन्साधनतत्साध्याविरुद्धे शमनादिमान् १८
 नैतदेव २० स्यानानेति नेत्यवसानतः क्रियासाध्यपराश्याद्यनमादौ नित्योसद्धतेः
 १९ पुत्रदुःखपथाध्यास्तपित्रादुःखस्वप्राप्त्यानि ग्रहकृतातयाध्यास्तो नित्यादुःखेति
 स्वप्राप्त्यानि साध्यासाधनेति नेतीति शत्रवत्प्रतिषेधने भयोध्यासर्वविधः कश्चित्कृत
 दुःखवर्गादिनिवर्तनात्पत्तीति वक्तुमशक्यमाध्यास्तदुःखादीन् प्रहृष्टानामाह पुत्रोति यदुःखेति
 आदिदुःखेः २० स्यात्तत्त्वमिति माह ग्रहकर्तृति नित्यादुःखसहादुःखादिसंसारग्रहेतेष्व
 स्वरूपप्राप्त्यानि निवृत्त्याधिकेऽहं कृतासाभासुतः करणाविविक्तोदुःखादिधर्मकोऽविवेकलक्षण
 पापऽविद्यया तया ध्यास्तः इत्यर्थः ग्रहकर्तृतिमादेस्वप्राप्त्यात्मनोत्पन्नदुःखादिरिति शेषः २-आ।
 त्मनोवृत्त्यसमावाजानेन २० स्यात्तत्त्वमिति माह पुत्रोति यदुःखेति
 त्वात्रिवर्ततेतद्व्यात्मनः सर्वादिधिकारनिवृत्तेः सप्रप्राविवपुनरुपासवीजाभावात्कृतकृत्य
 स्य न प्रसाद्यानां विधायवसरः २० स्यात्तत्त्वमिति माह पुत्रोति यदुःखेति माह पुत्रोति यदुःखेति

[illegible]

संभाव्यो गोचरेणाह प्रत्ययोवान्वाग्यथा न संभाव्यो तद्वाग्यत्वादहं कर्तुं स्याद्येव च २४

अहं कर्त्तात्मनि न्यस्तं चैतन्यं कर्त्तृतादियत् नैति नैतीति तत्सर्वं साहं कर्त्ता निषिध्यते २५
उपलब्धिः स्वयं ज्योतिः दृशिः प्रत्यक्षं सद्विषयः साक्षात्सर्वोत्तरः साक्षात् चैतानित्यं गुणोद्भूतः २६

वचनं कर्तुः प्रमाणात्ताभिमतस्य चतुर्दशान्मात्रान्नतर्जौ चरत्तमुपपद्यते न त्पागेतु कयोः शब्दप्रत्यययो
योः कर्तृत्वाच्चिदात्मनः एष्यकस्वहृषमस्ति स्वात्मनि तु क्रियानुपपत्तिरित्यर्थः २४ तस्माद्व्या
हानिषेध एव च तत्राप्यहं निमित्तमिह मित्याहं कर्तुं चैतन्ये चित्स्वहृषयात्मनि पदहं कर्त्ता साभासात्तः
कस्यापि विवेकेन कर्तृत्वादि २५ अतोऽप्येतत्तत्सर्वं नैति नैतीति निषिद्धाने साहं कर्त्ता अहं कर्त्ता सहेत्य
र्थः २५ आध्यात्मनिषेध एव चेच्छास्त्रेणाक्रियते कथं तत्तत्तन्मनेः स्वहृषोपलब्धि रित्यत आहोपलब्
धिरिति अनुपलब्धादिस्वहृषते प्रमाणाभावादि तत्र च साह्यादित्यादिना तत्राहं सूचितश्रुतीनां
प्रमाणात्तात्त्वकाण्यवात्मा सदा स्वतः सिद्ध इत्यर्थः २६

उ. ल.
स. ल.
६४

64

नदेवेययाश्रितेनदाभासतदागमोत्पत्तेरयेयथावहारहृदयाविभक्ताप्रवभासनेनपरमार्थदृष्टान्तथात्मन
दाभासतदाश्रयप्रतीतिवत्तथाविलेखतागम्यतेवावहारहृदयान्तिदाहानिकमाहमाभासाश्रयप्रतीतिव
मिति आत्मातत्पदलक्षणेनानुसूत्यानाद्यातिद्यानन्तर्यप्रतीतिविविधतत्पानुदयाधिस्यतवैशिष्यजीव
नमाभासाऽविद्यातत्कर्मपाशिराश्रयप्रतीतिवत्तथाऽप्यगस्त्युक्तिर्यामितिह्येयप्रतीतिवत्तथावहारव
नमाभाभिः पुरुषप्रत्ययनानायायाणाचतिष्ठामानुसूत्यादिप्रतीतिरकोवशीसर्वभूतान्तरात्मैक्ये
नमाभाभिः करोतीत्यादिस्यतेन तथाबुद्धेर्विषयान्तस्यागमायापिनाहृण्यस्यनित्यसिद्धसादृश्यात्मन्य
ध्यायन्तिरेकाण्यस्यरासतयोरनुपपत्तिरित्यादिपुनस्त्यप्रत्यगात्मन्येकस्यैवसत्तमाभासादेरसत्त्वं
परमात्मभावश्रुतगम्यतेनिश्चीयतइत्यर्थः ४३ नन्वेवसत्तितन्मतेसंसारमादायोराश्रयभावा
तदुक्तंनित्येति संसारोनामज्ञानवर्जितमोक्षत्वादित्यदाहविकारहृदयचयस्तदात्मनिकामचय
मात्माभासाश्रयाश्रयेवभावाभासाश्रयाश्रयागम्यते शास्त्राप्रतीत्यामाभासासत्तमेवच
नहृदयविकारत्वादाभासस्याप्यवस्तुतः नाचिन्तितत्वादहंकारकर्मसंसारि
नामवेत्त ४४ अविद्यामात्रवद्वान्तःसंसारोस्तविवेकतद्वदस्यनात्मनाकुत्तुनित्यमात्मवा
द्वस्तथाचिन्ताभ्यांक्रमेणचसंवेधमानोविकारीस्यात्तद्वदशेषेनैकरसस्यनसंसारितामवेदि
वेधःतत्रहेतुरविकारित्वादिति संवेधःतत्रहेतुरविकारित्वादितिहृदस्यत्वादित्यर्थः तथाभा
यिनसंसारितामवेदिति पूर्वजकारमादायान्तर्यःतत्रहेतुरवस्तुतइति पूर्वोक्तपुत्रपानस्या
वनिश्चायादवस्तुनःशून्यस्यनकोप्यतिशयासंभवइत्यर्थः अहंकारहेतुरकारमाभासाश्र
यभाभिमतस्याचिन्ताजोडत्वात्तसंसारितामवेत्तहिज्ञानत्तत्त्वसत्त्वःत्वादितिहोक्तत्त्वसत्त्वस्य
सारस्यजडाश्रयत्वसंभवोऽतस्तत्तानेकस्यसंसारितामवेत्तमादावेतिचयान्नकस्यापीति
वदन्तानुभवविरोधादित्यभिप्रायः ४५ सिद्धांतेष्वमनुपिनाश्रयोसंसारमादातर्हिमाहृतापर
मार्थाकस्यापीतिपरिहरत्यविद्येति यतएवमनःसंसारोऽविद्यामात्रवद्वान्तिमात्रसत्त्वस्यवि
वेकतयात्मस्वरूपाविवेकात्समाश्रितानीवात्मधर्मवदानभासतइतियाजनाश्रवस्तुत्तस्यात्म

न्यायप्रतीतिप्रतीतिभासेनिमित्तमाहृ
न्यायप्रतीतिप्रतीतिभासेनिमित्तमाहृ

६४

तृतीयाकल्पमन्त्रयमन्याहृदयारेवेतिवेदिनिहृदयारण्यदर्शनादेवेतिसेवेधः नहिमुखादर्शयोर्विपुल्योराभासेह
 शरत्तः नार्थसेयुक्तः योरयेधस्यैवपाकथेचनसेयुक्तयोरपितदर्शनप्रसंगात्तथादृश्यतेतस्मात्तद्व्याहर्म्ये
 तस्मात्तयपरमाथ्यवस्तुत्तरसवाभासइतिचतुर्थपक्षेदृष्टान्तेनशंकेतेऽदृष्टास्येतिसेतोविद्यमानस्यैव
 करोगोरदृश्यस्पर्शाहोष्ट्रेस्वर्येचापाधौकदाचिद्दृष्टेर्नययानपासावाभासस्यापिचस्तुम्भन
 तावसन्मुखवद्वर्पणयाधौदर्शनेस्यादित्यर्थः ३४ वैषम्येणादृश्यमिति शङ्कोरिति चेद्वायमपरागा
 भज्यातिः प्रागस्तुप्रमाणानः पुराणादिशास्त्रप्रमाणानावाहाहोः संहिकेयस्यवस्तुत्तंसिद्धेनिश्चिन्न
 यानिश्चापकेप्रमाणमस्तीतिशेषः नहिमुखावद्वर्पणयोः संवेधान्तर्भवमर्हद्वान्तद्वान्तिरिक्तवस्तुना
 भासस्यकेनचित्प्रमाणेनकृत्वाप्येवभाविनेत्यर्थः राहोर्वस्तुत्वमंगीकृत्यदाह्येति कानउग्रणन
 नदानौनस्यापिनास्तिवस्तुत्वमित्याभासस्यवस्तुनार्थदृष्टान्तरन्याहृद्व्याप्यदोविनिस्पान्त्सम्पा
 योवेवेतिचेत्तत्रद्वयारेवाण्यदर्शना ग्रहणसतोदृष्टिः स्यादाहोष्ट्रेस्वर्ययोः ३५ शङ्कोः प्रागेव
 त्वांसिद्धेणस्तुप्रमाणानः क्वायापदोत्वस्तुत्वेनस्यस्यात्पूर्वपुक्तिः ३६ क्वायाक्रान्तेन
 गयेयुतवस्तुत्वसाधकः नक्षार्थान्तरनिष्ठसद्वाक्यमर्थान्तरवदेत् ४१ माधुर्यादिचयत्का
 नाश्वेपाद्यसंवनात् क्वायायानन्वदृष्टत्वादयामेनचदर्शनान् ४२
 दित्वा नार्थानि केचोचिन्त्यदाः तस्मिन्क्वायापदोत्तनस्पर्शाहारवस्तुत्वेस्यान्मुखाभासोपचादर्श
 दत्तः ४३ पुक्तिनोपुक्तिः संचारादित्यर्थः ४४ वस्तुक्वायास्यतेरित्यत्रयत्तक्वायायावस्तुत्वेस्वर
 तिः ४५ पुक्तनत्राहृद्व्यायाक्रान्तेरिति नचित्यत्रक्वायायाइतिशेषः नत्रक्वायालेचनप्रतिषेध
 वचनेनस्याः वस्तुत्वमपिबोध्यमिष्यतीतिचेत्तत्रवक्तव्यसाक्षादेवानार्थानिदिनाद्यदृष्ट्याह
 कल्पवाक्यस्यापि नार्थमेवप्रसंगादित्यर्थः नहितीयोनिषेधस्यापिमात्रसापेक्षत्वा
 त्रिवधानिष्पायादेवस्तुत्वा निषेधः नुपयान्तिरित्यत्रनियामकाभावादिनिदृष्टव्यम् ४६ यदपुक्त
 साध्यमिदिकार्थदर्शनादप्यदिनायावस्तुत्वमिति तदप्यप्यथासिद्धमित्याह माधुर्यादीनि क्वायाश्रय
 विद्यमन्मावुर्थादिकामेता रतेनदृष्टाद्व्याधसेवनाग्नीमन्नात्रवक्वायायाहेतुस्तथायायाहेतुस्तथा
 याहेतुस्तथायास्तन्माधुर्यादेकामेकानाऽदृष्टत्वाजानन्पमानाशिलाहृद्व्यायायायाधुर्यादेरदर्श

नादयामेवचदर्शनादयमेवमन्नास्तेनासिद्धिवाहा
 तः क्वायायाश्रयविद्यमन्मावुर्थादिकामेता
 आविकार्यादेकामेकानाऽदृष्टत्वाजानन्पमानाशिलाहृद्व्यायायायाधुर्यादेरदर्श

65

स्वाज्ञानादीनेपकाष्टयस्वावशासः संप्रकृतनिप्रत्य
यस्यैकान्तपिनाचपमज्ञद्वयपीः ॥३॥

66

५६५

द्वितीयं प्रत्याह न बुद्धेरिति सम्प्रसक्तं विचार्यमाणे क्रियावत्त्वावधेरवबोधोऽप्यस्य कृष्णेनास्ति नाप्यात्मनो
 बबोधस्वभावस्य क्रियाविधेनेना नान्यतरस्यापि जानातीति निदेशो युज्यते तथा च यतीति मात्रश
 रणे पेशयित्तदेकविषयते जानात्यादेशाप्रमाण्यमिति ननु लोकव्यवहारविशेषः स्मृतिविशेषावा
 भवतीत्यर्थः ५५ तथा जानातीति ज्ञाति कर्तृव्युत्पत्त्यावधानात्मनो रेके कस्मिन् जानात्यर्थानुपपत्ति
 नः मिमित्तयोस्तदुपपत्तिः परमाथेनो ज्ञातृज्ञेयोरैक्यायोगात्तनाप्यन्यतरसंनिधिनिमित्तान्यत
 रानुभवाप्रयत्नेन च तनेऽध्यासव्यातिरेके न सति त्रिधेरनिरूपणात्तथा ज्ञातिर्ज्ञानीमिति भावव्युत्प
 त्त्यापि जानातृमयो गत्यात्मनि च तने द्रव्याह नाप्यतद्विभावशब्देन धातुर्थसामान्यवचनेन ज
 णिज्ञानमिति व्युत्पत्त्यापि जानातृमयो गत्यात्मनि च युज्यते तस्युक्तेरुक्तव्यवहारे नहीति क्रियामात्रते
 पारतन्त्र्येणात्मनोऽनित्यत्वप्रसंगेन ज्ञानिहानित्यस्यात्मेति श्रुतिश्रावसादित्यर्थः ५५ यथा जा

न बुद्धेरवबोधोऽस्ति नाप्यात्मनो विधेने क्रिया अतो नान्यतरस्यापि जानातीति न युज्यते ५४ ना
 प्यात्मनो विभावशब्देन ज्ञातिरित्यापि युज्यते न ह्यात्मा विक्रियामात्रे नित्यस्यात्मेति श्रावसात्
 न बुद्धेर्बुद्धिवाच्यत्वं करणत्वकर्तृकं नापि जानातृमयो गत्यात्मनि च युज्यते ५५

जानातीति ज्ञाति कर्तृव्युत्पत्त्यावधानात्मनि जानातृमयो गत्यात्मनि च युज्यते तस्युक्तेरुक्तव्यवहारे नहीति क्रियामात्रते
 पारतन्त्र्येणात्मनोऽनित्यत्वप्रसंगेन ज्ञानिहानित्यस्यात्मेति श्रुतिश्रावसादित्यर्थः ५५ यथा जा
 न बुद्धेर्बुद्धिवाच्यत्वं करणत्वकर्तृकं नापि जानातृमयो गत्यात्मनि च युज्यते ५५
 जानातीति ज्ञाति कर्तृव्युत्पत्त्यावधानात्मनि जानातृमयो गत्यात्मनि च युज्यते तस्युक्तेरुक्तव्यवहारे नहीति क्रियामात्रते
 पारतन्त्र्येणात्मनोऽनित्यत्वप्रसंगेन ज्ञानिहानित्यस्यात्मेति श्रुतिश्रावसादित्यर्थः ५५ यथा जा

न बुद्धेर्बुद्धिवाच्यत्वं करणत्वकर्तृकं नापि जानातृमयो गत्यात्मनि च युज्यते ५५

उ- १
स- ६

बुधात्मनो रन्योऽन्याधर्माः... दद्यावहारश्च नृत्ते र्यदृष्टोत्तमाह देह इति दृष्टादिमत्तेन च दृष्टादिव ददं प्रत्यया योऽ
 गोपिते हे चेतना मध्यास्य य... बुध्यः स्पृह नृत्पादि प्रत्ययो दृष्टयनेन या बुद्धेर्जाडत्वेन ज्ञानत्वा योग्यतेपि
 विद्याभ्यासव्याप्ता ज्ञानत्वे हेतु... नित्योक्तिका च दीन बावहुरिति दृष्टादिक माहृत्यात्मन इति
 विकाररहितस्याप्यात्मनो... विवेकादिकारित्यादिव्यापदेशा सिद्धिरित्यर्थः यदा स्पृहे देह
 यद्देहप्रत्ययो सन्नुप्याह मित्यव्यापदिरहं प्रत्यया योग्येपि व्यावृद्धि यत्त सर्वैः लौकिकाश्च शास्त्रसंस्काररहि
 तं यद्वैज्ञानिकानां तन्मनुज इति चेदेहस्यैव ज्ञानत्वं वदति न ह दुहेर्ज्ञानकर्तृत्वेन तस्यात्मनो ज्ञानाश्रयत्वे वि
 वादोऽस्ति चेत्तत्र ज्ञानात्मा स्यादस्यैव भवतीत्यर्थः ६७ ननु तार्किका ज्ञानस्याप्यनिविनाशोपपत्तौ ज्ञानमा
 त्मनश्च यत्तद्व्यापः तत्तत्प्राप्य ज्ञानमात्मस्वरूपमित्युक्तमित्यत आह वैदेहिनिति एवैवोक्तं प्र
 त्ययो यद्देहजानातीति च लौकिकः वदेति ज्ञानकर्तृत्वेन ह दुहेस्तस्यात्मनः ६७ वा
 ६८ प्रत्यये रेवंक्रियमाणेऽपि चित्रिभेः मोहिता क्रियते ज्ञानमित्याहुस्तार्किका जनाः ६८
 तस्या ज्ञानाभासबुद्धौ नाम विवेकात्प्रवर्तिताः जानातीत्यादिशब्दश्च प्रत्ययो याचनतस्त
 काणां तन्बुद्धो रन्योऽन्याधर्मासा चित्रिभेऽपि ह्याया यत्प्राचिदिव भासमानैर्बोधैर्वृद्धिप्रभवैः क्रिय
 मन्नाः प्रत्ययेति विशेषेर्भीहितास्तार्किका जना ज्ञानं क्रियते जायत इत्याहुर्वदेति तेषां बुधात्मा
 दिदिह पवायराधो न ज्ञानं क्रियते तथा सति प्रत्ययोऽप्यनिविनाशोपपत्तौ साहिकतयाऽसिद्धिप्र
 तीयेति भावः ६८ यस्मादेवं विचार्यमाणे प्रमाणे सिद्धकोटस्य स्यात्मानो न विकारित्वे प्रा
 र्थीयैकं यस्याच्च ज्ञानमात्मस्वरूपतश्च वणात्रित्यमेवेति न केनापि क्रियते यस्याच्च बुद्धिसंस्पर्
 शो न ज्ञानत्वं मुपलभ्यते सप्रभावदर्शनात् बुद्धिश्च नात्मनः एषा कृत्वा तत्वाद्याकारो
 यत्तत्तस्यादात्मबुद्धितस्याभासानामविवेकाद्यथा प्रसिद्धे मेव वावहारिके बुधात्मनो
 यत्तत्तद्देहीता ज्ञानात्मा देव्यापदेश उपपद्यते न परमायतो मायामन्यदा लवनमस्तौति प्रवृत्त
 मुपसेहरीततस्मादिति जानातीत्यादिशब्दश्च तदनंतरभावीतद्विषयः प्रत्ययश्चाचनतस्तत्का

ज्ञानात्मा स्यादस्यैव भवतीत्यर्थः ६७ ननु तार्किका ज्ञानस्याप्यनिविनाशोपपत्तौ ज्ञानमा
 त्मनश्च यत्तद्व्यापः तत्तत्प्राप्य ज्ञानमात्मस्वरूपमित्युक्तमित्यत आह वैदेहिनिति एवैवोक्तं प्र
 त्ययो यद्देहजानातीति च लौकिकः वदेति ज्ञानकर्तृत्वेन ह दुहेस्तस्यात्मनः ६७ वा
 ६८ प्रत्यये रेवंक्रियमाणेऽपि चित्रिभेः मोहिता क्रियते ज्ञानमित्याहुस्तार्किका जनाः ६८
 तस्या ज्ञानाभासबुद्धौ नाम विवेकात्प्रवर्तिताः जानातीत्यादिशब्दश्च प्रत्ययो याचनतस्त

६७

यमचप्रत्याहामिमुक्ते निसर्ववदिति बुद्धेरात्मनोवाज्ञात्वंडात्रिभूमिति प्रागुक्ता दोषप्रसंगे इत्यर्थः य
 द्वात्मनो गतिशून्यमेव ज्ञात्वं वेदो न वदितुं नानाह प्रतीतिप्रमाणमिति हतुगमेवेदविशेषणं
 द्वात्मनो वै पाधिको जानात्पादिशब्दप्रयोगः संभवतीत्यभिप्रेत्यासिद्धात्तादृष्टान्तमाहोदृशति ।
 आदृश्यमानेन यन्मुक्तिन स सामान्यं समानेन मेकत्वेन सुखस्यादृश्यादृशि स्तुता मानवैरिह प्रसिद्धं
 मित्युक्त्यर्थः आदृशी सुखव्यक्तपुनरात्मादानुपपत्तिसहकृतपामदीयसुखमिति मित्याभिज्ञया
 तिसृषु विव प्रतिभावेनापाधितो भेदावभास्यसुखेकमानवैरिष्यत एवेत्युक्तं भवति उक्तमेवैक
 त्वं दृश्यति सुखस्येति ६३ यथा कल्पितसुखस्य परमार्थसुखस्य वा न्यायविवेकात्मोलनमसु

अभिमुक्तप्रसिद्धिश्चेत्सर्ववत्तुर्विवेकता गतिशून्येन वेदोऽयं प्रमाणं सेवदन्तुत ६२ आदृशी सु
 खसामान्यं सुखस्येहि मानवैः सुखस्य प्रतिविवेकाहिसुखाकारेण दृश्यते ६३ यत्र यस्याव
 तोभ तयोरेवाविवेकतः जानातीति क्रियासर्वो लोको वक्ति स्वभावतः ६४ बुद्धेः क
 ष्य ज्ञानातीति ज्ञातव्यं तस्याचेतन्यमध्यस्य तत्तु बुद्धेरिहोच्यते ६५ स्वहृषेचा
 त्मना ज्ञानातीत्येवातिः श्रुतेर्यतः न बुद्ध्या क्रियते तस्मात्ज्ञात्मान्यनवाशदा ६६ वे

त्वमलं तद्वृत्तिर्यादिव्यपदेशोपाधिनिबंधनस्तथात्मनिष्ठापि ज्ञात्वा दिव्यपदेशोपाधिनिबंध
 नस्तथापि प्रतिवादीति कमाह यत्रेति अवभासस्याभासः प्रतिविवभावइति यावत् ६४ यच्छब्दाभ्यामु
 क्तं तस्य नयति बुद्धेरिति बुद्ध्यात्मनो स्ताध्यात्म्यासे सत्यन्योन्यधर्ममेकरादात्माज्ञानान्यहं
 ज्ञानातीति च व्यापदेशो भवतीति सुखदायायः ५५ ननु बुद्ध्यादिभिरात्मनि ज्ञानमुत्पाद्यते तेन क
 ष्यमित्युच्यते स्यात्तच्चैतन्यबुद्ध्यादौ व्याप्यते इति तत्राह स्वहृषेचेति ज्ञानमात्मनः स्वहृषेते वा ज्ञो
 तिषां ज्ञानातीत्येवास्मिन् ज्ञोतिरुच्यते प्रकृतः स्वमेवेत्येतिः सादृशी चेत्प्रादिश्रुतेः अतश्च नित्यमेव ।
 यतस्तस्मान्न बुद्ध्या ज्ञानेति ज्ञानात्मना वा अन्येन वा चक्षुरादिज्ञाने सदापि चक्रियत इत्यर्थः ६६

दा

३- प-
स- टी-
६८

सप्रकाशसादित्वाः सति यथा यानां भावाभावासिद्धिः प्रतीतिः सादिसात्रिधामात्रेणैव तत्सिद्धेः कृतमाभा
 साम्यप्रगमेनेति शक्यते अथः यत्नितत्र वक्तव्यं किं सादिसात्रिधामात्रं प्रत्ययसिद्धिरे तत्किं वा तत्क
 त्वविशेषयोगापीति तत्राः यत्नितवत्तद्व्यतिरेकनिर्णयिकारः अथ दोषकारित्वानिष्ट पण्यदित्यर्थः
 दूषांतराध्यादो सादयेऽहंकारादावच्यकारित्वाऽपकारपदवाच्यातिशयाजनकत्वादित्यर्थः
 अथ मद्रूपयन्त्रापीति साक्षिणः पूर्णतया सर्वत्र सदा सात्रिध्याविशेषात्तात्परात् । दोषाभावापि सि
 द्धिप्रसंगादित्यर्थः ॥ ५ ॥ यवमाभासान्भ्युपगमवोद्गादिमत्तसाम्यदोषपरिहाराच्च यत्नितसंप्रप
 न्तस्य निष्प्राप्तये विधेमादोषवहारापितेषां न सिद्धान्तीति वक्तव्यं विकल्पयन्त्यपीति योऽः वित्तेन मोक्षा
 र्थितेः साप्रसिद्धाग्रहपदेशात्प्रोक्ता स एवाध्यादो मत्तस्तेनोच्चावेति विकल्पार्थः आद्ये नि रनुग्रहाध्याद

अध्यादस्य समीपे तत्सिद्धिः सादिति चेन्न तं नाध्यादोऽपकारित्वादन्यत्रापि प्रसंगतः ॥ ४ ॥ अर्थी
 उः लीचयः प्रोक्ता सत्तदध्यादोऽयवेतरः अध्यादस्य च उः वित्तमर्थित्वे च न ते मते ॥ ६ ॥ कर्त्ता
 ध्यादः सदस्मीति नैव सद्गुरुमर्हति सदेवासीति मिथ्यातिः अन्ते रायनमुज्यते ॥

८४

॥ १ ॥ तत्राप्यचिह्नान्प्रसंगदुर्निहयन्त्यध्यादस्य चेति आत्माभासानेगीकारवादिनस्ते हाराभा
 दाः ॥ २ ॥ ध्यातृकार्यसंबंधासिद्धेरेन च विनार्थित्वाद्यसिद्धेराभासाभ्युपगमप्रसंगदुत्प
 तिः ॥ ३ ॥ यथयत्निकर्त्तानि श्रोतुरर्थिनो ध्यादस्य च भेदे यदोक्तं कर्त्ता कर्त्तृत्वादधर्मको विकारः श्रोता ज
 नः ॥ ४ ॥ तत्तत्त्वान्सदहमध्यादोऽस्मीति सद्गुरुमर्हति सदादिशब्दानिर्दिष्टं ब्रह्मात्मग्रहं नार्हति विरोधादि
 तः ॥ ५ ॥ यद्वासदध्यादो निर्विकार आत्माहमस्मीति तद्गुरुमर्हति यथा यथा बोधनार्हति न लभते इत्यर्थः
 अतिवाधप्रसंगाच्चाप्येव दोषानुक्तद्वयानुसदेवेति ॥

६८

विकारना २३

१. ॥ ३ ॥ इति नामाविवेकः ॥ १ ॥ सर्वोपायवहायोनयारमार्थिकुत्तरमर्थद्वयतेन सप्तम्यादिदर्शितव्यायाः
 २. ॥ अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते
 ३. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते
 ४. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते
 ५. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते
 ६. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते
 ७. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते
 ८. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते
 ९. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते
 १०. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते अथ यदा २. ॥ अचिन्तयितुं न शक्यते

अथवा नैव्यास्मिन् ग्राहके अस्तीत्यतः सिद्धं सा
द्विगुणविद्यमाने यस्याभज्ञायासस्याप्यचिन्तित

नम

विदाभासानभ्युपगमयदेवेधमोदात्रयपतिप्रयणघस्यदेतइयपतिमाहाविवचोतिउभयमात्मानमहंकारं
चर्यमाभासद्वारेणाविवेकायप्रमविविचयविविक्तमक्रुत्वाययाप्राप्रमथिंत्वाद्युपादायश्रोत्रेनस्थितंशनि
वृत्तिमसीतिश्रुतिर्वत्मानंत्वमित्यचेत्यलस्तदानयायथाश्रुत्युक्तस्यग्रहोयहृणस्यादिनियोजना अयमभि
धायः श्रुतः करणदोविदाभासोदयेसन्तिननुनविकाराद्यासादाविविक्तहंकारयात्माधियादिसेयत्रोभ
यत्तन्नाप्रनिययतेतत्तयेवाविवेकावस्थत्वमित्यन्त्याभासद्वारासामासानः करणस्यद्वितीयालक्षयित्तानि
भावनादिजगत्कारणत्वेनायलक्षितेसंख्येवाच्यवस्थानदित्यन्त्यजीवेनात्मनानामदृश्यसंघातानुप्रवि
ष्टत्वेनायरादप्रसक्तयानालक्षितपित्तान्तेतदसीतिश्रुतिनृपदिशान्यात्मनत्वमितितथाग्रहणसुपययत
इति अहंकारवशोनास्यात्किमात्माभासाभ्युपगमेन निमित्ताद्यमतमन्यदृश्यसंस्मृतानिस्त्वप्रत्य
यान्वय्यहंकारः यदिवाक्यमस्मदः प्रत्यक्तेनयादहंकारविविचयेवतमेवेतिप्रत्ययान्वयनिष्ठवदेतदो

श्रविविक्तोभयेवन्तिश्रुतिश्रेण्यादुहस्तथा अस्मदस्तुविविचयेवतमेवेतिवदेद्यदि प्रत्ययान्वयनिष्ठत
सक्तोदोषः असृजते ७ तमित्यधातुनिष्ठश्रेद्रुमधातयोक्तयसंवेधोवाच्येवात्रयेनत्वमितिल
क्षयेत् ७४ दृष्टदृश्यत्वसंवेधोयथाधातोः क्रियेकथं ८ - श्रुतेयत्नेऽपित्तादात्म्यमधातुस्यभवेद्यदि
आत्माधातोममास्तीतिसेवेधाग्रहणेनधोः ८२

त्रोपेयः श्रुतेर्मिथोत्क्रितप्रसंगद्वयः ७८ तर्हिहंकारविषयोप्युपदेशोधातोमर्थवस्थनीत्याशंव्यामासा
नभ्युपगमेतदपिउर्ध्वमित्याहृतमितियदमहंकारवाचिसदधातोवोधापतिचैदहंकाराधातयोः संवेध
महासाः मेतरणावाकार्यवोधानुयतेरहमधातयोः संवेधोत्रवाचाएवसकथमुपययतेयेनसंवेधेनत्व
पानियदमध्यतलक्षयेदित्यर्थः ७५ अस्मिसेवेधहृन्त्याशंकपरिहरतिदृष्टदृश्यत्वेनियदिदृष्टदृश्यत्वसंवे
धाभ्युपगमनेनतापिसंवेधग्रहणमनुपपन्ने अहंकारस्यजडत्वात्संवेधग्रहणयोगादध्यतस्यतेद्रु
णामितिवक्तव्यमक्रियेनिर्विकारेधपदेकथंसेवेधग्रहणकर्तृत्वमित्यर्थः ८ - मास्तुसेवेधग्रहणेतथा।
पित्तादात्म्योपदेशः ७६ अस्मिसेवेधहृन्त्याशंकपरिहरतिदृष्टदृश्यत्वसंवेधाभ्युपगमनेनतापिसंवेधग्रहणमनुपपन्ने
वदस्यप्रगत्तत्त्वमिदंविदुःश्रुतिश्रेण्यादुहस्तथा अस्मदस्तुविविचयेवतमेवेतिप्रत्ययान्वयनिष्ठवदेतदो

विदाभासानभ्युपगमयदेवेधमोदात्रयपतिप्रयणघस्यदेतइयपतिमाहाविवचोतिउभयमात्मानमहंकारं
चर्यमाभासद्वारेणाविवेकायप्रमविविचयविविक्तमक्रुत्वाययाप्राप्रमथिंत्वाद्युपादायश्रोत्रेनस्थितंशनि
वृत्तिमसीतिश्रुतिर्वत्मानंत्वमित्यचेत्यलस्तदानयायथाश्रुत्युक्तस्यग्रहोयहृणस्यादिनियोजना अयमभि
धायः श्रुतः करणदोविदाभासोदयेसन्तिननुनविकाराद्यासादाविविक्तहंकारयात्माधियादिसेयत्रोभ
यत्तन्नाप्रनिययतेतत्तयेवाविवेकावस्थत्वमित्यन्त्याभासद्वारासामासानः करणस्यद्वितीयालक्षयित्तानि
भावनादिजगत्कारणत्वेनायलक्षितेसंख्येवाच्यवस्थानदित्यन्त्यजीवेनात्मनानामदृश्यसंघातानुप्रवि
ष्टत्वेनायरादप्रसक्तयानालक्षितपित्तान्तेतदसीतिश्रुतिनृपदिशान्यात्मनत्वमितितथाग्रहणसुपययत
इति अहंकारवशोनास्यात्किमात्माभासाभ्युपगमेन निमित्ताद्यमतमन्यदृश्यसंस्मृतानिस्त्वप्रत्य
यान्वय्यहंकारः यदिवाक्यमस्मदः प्रत्यक्तेनयादहंकारविविचयेवतमेवेतिप्रत्ययान्वयनिष्ठवदेतदो

उ-प-
स-ही
७७

सर्वविभक्त्युत्पत्त्यादिनाम्ना स्व
 भाविदेवतायुक्त इत्यर्थः २४
 च ६०

[illegible]

आस्यत्वादिना यैः परस्मादेवंपरमार्थिनः किं चिद
यस्मिन्सदासंबन्धाभासहायाऽवभासपतीति

कथं न मायो विस्फुलिगहृष्टो न उक्तस्तत्र विकारशसिद्धेर्दार्ष्टान्तिकाननुययत्वादिन्याशंकाविवर्दिताश
 सभवा नैव भित्तिपादः कृष्णपदनिष्ठः कृष्णवर्णमया लोहितभासलोहितवर्णमवभासते इत्येत
 दृष्टदृष्टान्तमुच्यते ननु दायावुद्देश्येन न्याभास इत्यर्थः सर्वथा साम्यमनुपपन्नमिति पादः दृष्टदा
 यमेककाशाद्यात्मना मुखदिष्टुदादिदृष्टान्ताभावप्रसंगादिति भावः ८६ दृष्टान्तो विवर्दिता
 कादाद्युक्तिकेपितथाविधमेषादृष्टीयतितथैवेति चेन्न न्यायाभासोपसिद्धेन न्याभास
 न्यवचेतनमिव भवेत्सवाभासोपपत्त्यादृष्टीयत्वाभासोपपत्तः एवमेवेहोपि दृष्टव्यः आ
 न्यायाधिस्य न्यादृष्टयमानोऽस्याभिधोऽनुदिन उक्ते एवेत्यर्थः ८७ कस्माच्चिदाभासं वा
 चनस्य चेतनतावभासोपपगम्यते न स्वतन्त्रनिशंकान्तकार्योत्तत्रप्रमाणन्याययोरभावा
 कस्माद्यो लोहितभासमिदमेतदृष्टमुच्यते दृष्टदार्ष्टान्तमन्यत्वेन न सर्वान्मनाक्कचित् ८८ न
 च चेतनाभासचित्ते चेतन्यवद्भवत्वाभासोपपत्त्यादृष्टीयत्वाभासश्चादिनोऽप्युक्ता ८९ चित्ते
 चेतनमिदमेतच्छास्त्रपुनरिति विवर्जिते देहस्यापि प्रसंगः स्याच्चक्षुरादेस्तथैव च ९० न तदप्य
 दित्वेति चेन्न लोकायतिकसंगते न च धीर्दृष्टिरस्मीति यथाभासो न चेतसि ९१ सहस्मी
 नाध्याभावे व्यर्थं स्यान्न तन्मस्यापि पुरमदस्मीद्विभागज्ञस्यादृष्टीवदिदेव च ९२
 दिव्याह चित्तमिति न्यात्रिविनाशवत्तथाऽन्यदृष्टयस्यापि चित्तस्य चेतनता स्वभावः स्यात्तदा त्रिप्रसंगश्च उच्यते
 दिव्यदृष्ट्याह देहस्येति ९३ दृष्टायतिमाशंकापरिहरनितदपीति श्रुवेदिकप्रसंगे गीदित्यर्थः किंचाभासा
 ननु यममद्वाराभावाद्देहब्रह्मास्यात्पागतुक वाक्यजन्यमेकज्ञानेनोसद्वादिन्याह न च धीरिति चेन्न
 यथाभासो न भवेत्तदा दृष्टिर्देहस्येति धीर्न भवेत्तदेव लस्य चित्तस्य जडत्वाच्चिन्मात्रस्य च कुरस्यत्वादित्यर्थः
 ९४ ब्रह्मास्मीति धियाभावेकादनेनेन न्याह स्यात्तद्विधायकः तत्त्वमसि वाक्यमेकत्रा
 ह कस्य धियाभावेन केन न्याह तमेव स्यादित्यर्थः प्रस्तुत्यर्थान्न द्वाक्योत्पत्त्या सर्वकारित्वेति च
 ह्यास्मीति न्यायमविवक्षितं ननु कदाह मुष्ण्डस्मदिति अधिकारिणः श्रमिति जनको वेद इति न्याया
 न्यायक्यपदमिति वदं चेतनस्य न्यायको वेदोऽधिकारादस्मान्नात्मविभागज्ञानवसेवपुसादवाक्यमर्थ

२
 ३
 ४
 ५
 ६
 ७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५
 २६
 २७
 २८
 २९
 ३०
 ३१
 ३२
 ३३
 ३४
 ३५
 ३६
 ३७
 ३८
 ३९
 ४०
 ४१
 ४२
 ४३
 ४४
 ४५
 ४६
 ४७
 ४८
 ४९
 ५०
 ५१
 ५२
 ५३
 ५४
 ५५
 ५६
 ५७
 ५८
 ५९
 ६०
 ६१
 ६२
 ६३
 ६४
 ६५
 ६६
 ६७
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००

किंचावस्था ३
द्राक्षादा
सुवा
यद
समा
४०
५०
६०
७०
८०
९०
१००
११०
१२०
१३०
१४०
१५०
१६०
१७०
१८०
१९०
२००
२१०
२२०
२३०
२४०
२५०
२६०
२७०
२८०
२९०
३००
३१०
३२०
३३०
३४०
३५०
३६०
३७०
३८०
३९०
४००
४१०
४२०
४३०
४४०
४५०
४६०
४७०
४८०
४९०
५००
५१०
५२०
५३०
५४०
५५०
५६०
५७०
५८०
५९०
६००
६१०
६२०
६३०
६४०
६५०
६६०
६७०
६८०
६९०
७००
७१०
७२०
७३०
७४०
७५०
७६०
७७०
७८०
७९०
८००
८१०
८२०
८३०
८४०
८५०
८६०
८७०
८८०
८९०
९००
९१०
९२०
९३०
९४०
९५०
९६०
९७०
९८०
९९०
१०००

३००
 संकल्पमात्रेणैव विप्रगताच्छादनं तृपमया
 एतद्गुणैकसाधमाहमस्मिन् यत्नान्नेवाकाश
 ३००
 दुष्टाग्रहणानि रिक्रमिन्मया - ३००

उ. प.
स. टी.
२२

72

किंवापिदेवस्यात्मनिशक्त्याप्राप्तं चनामविषयसलक्षणं वा निष्कलत्वं वा संप्रत्यक्षलक्षणं वा नृत्पति
लक्षणं वेति विकल्पात्रमेव विभक्तिः व्यवहारादिन्यादिना नायः यस्याद्यवहारादहं ब्रह्मास्मीति
शगस्योपदेशाद्यवहारात्तद्वैयर्थ्यमनः स्वयमेव सद्भावद्वयावाधकाभावात्तस्याप्यवशि
तात्मस्वरूपस्यैव शक्त्या निवृत्तत्वात् नैव तद्वत्प्रमाणमित्यर्थः न द्वितीयोऽनुभवविश
धादिन्यादिपुनरावृत्तिरिति तत्कालात्वात् वाक्यश्रवणकालेष्वेव कालेषु स्यात् सातत्कालाप्रमाणा
नाप्यात्मनि निवृत्तसंसारस्यानिर्मुक्तौ निवृत्तार्थं जायते विदुषां शतमेवैतद्विद्यमानं निष्कलत्वं शंका
वकाशः इत्यर्थः तृतीयमप्यनुभवोपदेशो न निराकराति तत्प्रमाणातिशयः शंकाया नास्तीत्यर्थः
३ चतुर्थं प्रमाणाह यतिवद्येति पदार्थाज्ञानं हि वाक्यार्थज्ञानेनाप्यनुपपत्तिवैधस्तद्विहीनत्वात् तद्वगतपदा
व्यवहारात्पराधीनः सद्भावः स्वयमात्मनः अशनायादिनिर्मुक्तैस्तत्कालात् जायते प्रमा तत्त
मस्यादिवाक्यार्थेषु कालेषु संप्रत्यक्षः ३ अतिवैधविहीनत्वात् स्वयंचानुभवात्मनः जाये
तेव प्रमा तत्र स्वात्मनोऽवयवसंप्रत्यक्षः ४ किं सदेवाह मस्मीति किं वा न्यत्यतिपद्यते सदेव चेद
हं शब्दः सत्तामुत्पाद्य इत्यन्ता ५
यस्य ३ सत्तत्र तस्मिन्नेव वाक्यश्रवणकाले स्यात्तन्मेव प्रमा जायेते वनसंप्रत्यक्षरित्येव जनायाकाश
प्रमाणास्तीत्यादिवाक्यार्थवदनुभवापेक्षया तत्प्रकाशवारयति स्वयंचेति अनुभवस्वरूपत्वा
त् प्रमात्मनः प्रत्याख्यातुमशक्यत्वादिन्यायः अतोहं कर्षादिशब्दवदनुत्पत्तिलक्षणमप्य
प्रमाणं नास्तीति सिद्धे सिद्धे ब्रह्मात्मनि वाक्यस्य प्रमाणमिति भावः एवमप्यस्यैव निवृत्त
यत्किं ब्रह्मास्मीति ज्ञानस्य पदादृष्टानोऽपि पञ्चवार्थसु भावनिवृत्तार्थनापितदुपपादयितुं वि
कल्पात्तत्किं सदेवेति तत्प्रमाणातिशयं निराकराति तत्प्रमाणातिशयः शंकाया नास्तीत्यर्थः
५ किं सदेवेति विकल्पाय आद्यमन्वयतत्र परस्यानिष्टापत्तिरित्याह सदेव चेति तत्प्रमाणातिशयं

किंवापिदेवस्यात्मनिशक्त्याप्राप्तं चनामविषयसलक्षणं वा निष्कलत्वं वा संप्रत्यक्षलक्षणं वा नृत्पति
लक्षणं वेति विकल्पात्रमेव विभक्तिः व्यवहारादिन्यादिना नायः यस्याद्यवहारादहं ब्रह्मास्मीति
शगस्योपदेशाद्यवहारात्तद्वैयर्थ्यमनः स्वयमेव सद्भावद्वयावाधकाभावात्तस्याप्यवशि
तात्मस्वरूपस्यैव शक्त्या निवृत्तत्वात् नैव तद्वत्प्रमाणमित्यर्थः न द्वितीयोऽनुभवविश
धादिन्यादिपुनरावृत्तिरिति तत्कालात्वात् वाक्यश्रवणकालेष्वेव कालेषु स्यात् सातत्कालाप्रमाणा
नाप्यात्मनि निवृत्तसंसारस्यानिर्मुक्तौ निवृत्तार्थं जायते विदुषां शतमेवैतद्विद्यमानं निष्कलत्वं शंका
वकाशः इत्यर्थः तृतीयमप्यनुभवोपदेशो न निराकराति तत्प्रमाणातिशयः शंकाया नास्तीत्यर्थः
३ चतुर्थं प्रमाणाह यतिवद्येति पदार्थाज्ञानं हि वाक्यार्थज्ञानेनाप्यनुपपत्तिवैधस्तद्विहीनत्वात् तद्वगतपदा
व्यवहारात्पराधीनः सद्भावः स्वयमात्मनः अशनायादिनिर्मुक्तैस्तत्कालात् जायते प्रमा तत्त
मस्यादिवाक्यार्थेषु कालेषु संप्रत्यक्षः ३ अतिवैधविहीनत्वात् स्वयंचानुभवात्मनः जाये
तेव प्रमा तत्र स्वात्मनोऽवयवसंप्रत्यक्षः ४ किं सदेवाह मस्मीति किं वा न्यत्यतिपद्यते सदेव चेद
हं शब्दः सत्तामुत्पाद्य इत्यन्ता ५
यस्य ३ सत्तत्र तस्मिन्नेव वाक्यश्रवणकाले स्यात्तन्मेव प्रमा जायेते वनसंप्रत्यक्षरित्येव जनायाकाश
प्रमाणास्तीत्यादिवाक्यार्थवदनुभवापेक्षया तत्प्रकाशवारयति स्वयंचेति अनुभवस्वरूपत्वा
त् प्रमात्मनः प्रत्याख्यातुमशक्यत्वादिन्यायः अतोहं कर्षादिशब्दवदनुत्पत्तिलक्षणमप्य
प्रमाणं नास्तीति सिद्धे सिद्धे ब्रह्मात्मनि वाक्यस्य प्रमाणमिति भावः एवमप्यस्यैव निवृत्त
यत्किं ब्रह्मास्मीति ज्ञानस्य पदादृष्टानोऽपि पञ्चवार्थसु भावनिवृत्तार्थनापितदुपपादयितुं वि
कल्पात्तत्किं सदेवेति तत्प्रमाणातिशयं निराकराति तत्प्रमाणातिशयः शंकाया नास्तीत्यर्थः
५ किं सदेवेति विकल्पाय आद्यमन्वयतत्र परस्यानिष्टापत्तिरित्याह सदेव चेति तत्प्रमाणातिशयं

73

पकारो भविष्यो ब्रह्मर्षी स्य त्वय हस्तकाष्ठादि
नादेः सन्निरिना कुहा वनिशयोगेन कल्पते
तद्वादिमर्थः २२

विधीयेदोषमाहान्यचेदिति प्रत्यगात्मनो न्यचेत्सतदाहं ग्राह्यतिथिनिर्देष्टव्यं सौम
 द्यं यदादिज्ञानवततत्र वाक्यस्यापामागमवप्रसङ्गतेत्यर्थः प्रमाणप्रमेयसम्भावययालाचनयावा
 द्यं देवापराक्षफलवदात्मतत्वाविज्ञानमुत्पद्यतत्र पुपयत्रमित्युपसंहरति तस्मादिति रूपावेपमुत्पद्य
 त्वेति प्रवर्गनेम्यथा यानुभवस्य वारणानिवारणानास्तीत्यर्थः दृष्टान्मनः कृतस्य तेन प्रतिपत्तत्वा
 न्यपत्तौ फलसंबन्धानापद्यत इत्यस्यात्मग्रहे निवारणस्याशङ्काह प्रत्ययीति प्रत्ययीपरिणामतः
 तत्तत्प्रत्ययस्तत्परिणामश्च यदाभासोपपत्तिरिति स्तो यदाभासोतपोस्तद
 यत्तान्न तत्रापरतनौतयावततमिम्येतन्मोचिदात्मनि तदाभासद्वारापत्तकल्पनैकितयोः प्रत्ययप्र
 त्ययपरिचिन्तितत्वाद्यफलसंबन्धायोगात्फलस्यात्मसंबन्धः स्यादित्यर्थः ७ निर्व्यापारस्यापि फल
 प्रत्ययेत्सदृशं ग्राह्यतिथिनिर्देष्टव्यं तस्मान्मुत्पद्यतेणास्तिवारणावगतेरिह ६ प्रत्ययीप्र
 त्ययश्चेव यदाभासोतद्वर्णना तयोपरिचिन्तितत्वाच्चैतन्मोचकल्पनैकितयोः कृतस्यैव फलैयो
 र्यथाजनीवजयादिके तदनात्मतुहेतुभ्यां क्रियायाः प्रत्ययस्य च ८
 संबन्धेदृष्टान्तमाह कृतस्य रतिननुराजतत इत्ययोः स्वस्वमिभावसंबन्धास्ति राजनेजयादिसंबन्धनि
 मितमिह तद्वत्ताद्यत्तयोस्तद्वत्तादृश्यादृशीनां कृष्यमयेदृष्टान्तः प्रकृतेसंगतः स्यादित्याशङ्का
 जाय्यस्मादिष्टानाधिष्ठेयभावः फलसंबन्धहेतुः रिक्त्याह तदिति हेतुभ्यामित्यत्र हेतुत्वाभ्यामिति
 भावप्रधानता योज्या क्रियाह मात्मिकावृत्तिः प्रत्ययमपत्तीति व्युत्पत्तेः प्रत्ययीतः करणं सा
 भासमुच्चाते साभासवृत्तिवृत्तिमतीरिति यावत् आत्मत्वे च हेतुत्वं चात्मत्वे हेतुत्वे तस्य फलस्य न
 आत्मत्वे हेतुत्वे तदनात्मत्वे हेतुत्वे ताभ्यां तदनात्मत्वे हेतुत्वाभ्यामिति योजनानां तावत् क्रियाक्रि
 या प्रत्यययोर्ज्ञेययोः फलसंबन्धस्यासंवात्फलं यादृशं तावत्तद्व्यापारनिबन्धनफलतदधि
 द्यानवनिर्वाणारपि कृतं ७ प्रमित्यस्ति दृष्टान्तद्वार्ष्टान्तिकसंगतिरित्यर्थः ८

सप्रयणलोचनयाचिदात्मनः प्रत्ययादिवेकं दर्शयित्वा ज्ञातृत्वभावालोचनयापिनमाहावगमादिना वि
षयस्याकृतिरिवाकृतिर्यस्य यथा वा विषयस्याकृतिरिवाकृतिर्यस्य सविषयाकृतिरिति विग्रहः आत्मचेत
न्यवाप्तेविषयाकारे प्रत्ययेन प्रमाणेनास्मिन्पाविषयाकारः स्वास्माविषय इत्यर्थः ॥ किंच कर्मज्ञान
तमत्वास्वास्माविषय इति प्रमाणेन भवता कर्तुः साधनमादेश्यतेनेष्टमत्वात्तमभवति नृणां स्तद्विषयेक
वाक्यायेनियुज्यते कृतिरिति प्रथमतः साध्याहः आकारसमर्पकस्य कर्मकारकतया विषयतममत्वात्
त्यस्यकारणतमाहाकाराद्यत्र न नियन्त्र बुद्धिपरिणामविषयणकाराद्यन्ताप्यन्तेनादिद्विविषयामि
वाक्त्वावरणमुच्यते न तद्वादिद्विविषयविशेषिततत्र दर्शयित्वा कारा बुद्धिद्वयविषयमिति प्रतिकरणमिदमर्थः
॥ १५ ॥ विषयकरणव्युत्पाद्यकर्तारव्युत्पादयति यद्वाभासेनेति यस्यचित्प्रतिविवक्षाभासेन सव्यासो

अवगत्याहिसंवाप्तः प्रत्ययोविषयाकृतिः ज्ञायते सपदाकारः सवाद्योविषयामनः १८
कर्मयित्तनमत्वात्सद्वाकार्येनियुज्यते अकारोपचचार्येनकरणेतिदिहोच्यते १९
पदाभाषेनसंवाप्तः सज्ञानेतिनिगद्यते त्रयमेतद्विचित्रात्रयौजनानिसंवात्सल्यवित्त २०
सम्पदसंवाप्यामिष्याक्ताः प्रत्ययाव्यभिचारिणः एकैवावगतिस्तेषुभेदस्तुप्रत्ययार्थ
तः २१ आधिभेदाद्यप्याभिदोमणोरवगतेस्तथा अष्टाद्विः परिणामस्य सर्वप्रत्ययसंवाप्या

[illegible]

कायिने प्रथम सादो सिद्धस्य - २०

३-प-
स-दी-
७५

आत्मानात्मेतमप्रसिद्धस्तस्य स्वतः सिद्धत्वादित्याशंकते यत्तदिति चेत्तनस्य स्वतोऽपरोक्षत्वादित्यर्थः २८
 षष्ठ्यनित्यत्वं इति एवमस्य स्यात्सत्त्वादिः नाशून्मयादिना तल्लयः समः प्रबोधः स्यात्तदप्याशून्म
 वादिनः प्रमाणविना स्वतः ॥ २९ ॥ अशून्मयास्मेति न प्रबोधमिदं सिद्धत्वात्तदप्याशून्मया
 इदानीं स्मृतिवलेन मतः सिद्धात्तदप्याशून्मयास्मेति न प्रबोधमिदं सिद्धत्वात्तदप्याशून्मया
 व्यवहारलोकात्स्यपुगयत्तदप्याशून्मयास्मेति न प्रबोधमिदं सिद्धत्वात्तदप्याशून्मया
 एतदप्याशून्मयास्मेति न प्रबोधमिदं सिद्धत्वात्तदप्याशून्मयास्मेति न प्रबोधमिदं सिद्धत्वात्तदप्याशून्मया
 तितेत्यर्थः २८ एतदप्याशून्मयास्मेति न प्रबोधमिदं सिद्धत्वात्तदप्याशून्मयास्मेति न प्रबोधमिदं सिद्धत्वात्तदप्याशून्मया
 यद्विज्ञानमसिद्धागमकत्वेन तः एवंक्रमेण कर्त्तव्यं इति नाशून्मयास्मेति न प्रबोधमिदं सिद्धत्वात्तदप्याशून्मया

आध्यातः स्वयमस्मैव चेत्तनस्यापरोक्षतः तल्लयवे प्रबोधः स्यात्तदप्याशून्मयास्मेति न प्रबोधमिदं सिद्धत्वात्तदप्याशून्मया
 २७ अहमज्ञासिधेचेहमितिलोकस्मृतेरिह करणकर्मकर्त्ताचसिद्धास्मेकदाणविल
 २८ आमाएपयिस्मृतेः प्रोक्ष्याद्योगपद्यविभाव्यतेक्रमेणग्रहणपूर्वस्मृतेः पश्चात्तयेव
 च २९ अज्ञासिधिमिदमां चेत्तपेदाजायतेध्रुवे विशाखोपद्वयतेयच्चतत्रनैवेककालता

२९ अज्ञातः प्रोक्ष्यान्नेरन्तर्येणाविलेख्याद्योगपद्यविभाव्यतेस्मृतेवेतिपदार्थः अर्थत्रयस्यैक
 ३० अज्ञातमप्येतन्निश्चितेसत्येवेस्यात्रनुतत्रिष्टुतेशक्यतेयतोहमित्जानामीतिक्रमेणव्यप
 ३१ नाग्राह्यस्वरणस्पर्शाहकग्रहणाकारताः संभवान्तकालितपानभानसंभवानि
 ३२ विवेकस्यप्रतीचः स्फुरणसमयग्राह्यस्पर्शाहकग्रहणाकारताः स्फुरणविरुद्धाकारद्वयस्य
 ३३ अज्ञातमप्येतन्निश्चितेसत्येवेस्यात्रनुतत्रिष्टुतेशक्यतेयतोहमित्जानामीतिक्रमेणव्यप
 ३४ अज्ञातमप्येतन्निश्चितेसत्येवेस्यात्रनुतत्रिष्टुतेशक्यतेयतोहमित्जानामीतिक्रमेणव्यप
 ३५ अज्ञातमप्येतन्निश्चितेसत्येवेस्यात्रनुतत्रिष्टुतेशक्यतेयतोहमित्जानामीतिक्रमेणव्यप
 ३६ अज्ञातमप्येतन्निश्चितेसत्येवेस्यात्रनुतत्रिष्टुतेशक्यतेयतोहमित्जानामीतिक्रमेणव्यप
 ३७ अज्ञातमप्येतन्निश्चितेसत्येवेस्यात्रनुतत्रिष्टुतेशक्यतेयतोहमित्जानामीतिक्रमेणव्यप
 ३८ अज्ञातमप्येतन्निश्चितेसत्येवेस्यात्रनुतत्रिष्टुतेशक्यतेयतोहमित्जानामीतिक्रमेणव्यप
 ३९ अज्ञातमप्येतन्निश्चितेसत्येवेस्यात्रनुतत्रिष्टुतेशक्यतेयतोहमित्जानामीतिक्रमेणव्यप
 ४० अज्ञातमप्येतन्निश्चितेसत्येवेस्यात्रनुतत्रिष्टुतेशक्यतेयतोहमित्जानामीतिक्रमेणव्यप

२८
२९
३०
३१
३२
३३
३४
३५
३६
३७
३८
३९
४०

ननु ग्राह्यग्रहणग्रहकातिरिक्तात्मसिद्धौ किं प्रमाणमुक्तमेतावता भवतीत्यपेक्षया न दारुप्रथनमिति प्रत्यया
 नानिषयाकाराणां जायतस्वभावस्यानाप्रथनस्य, रणेमुपादानं स्थितिवाचकहारोवासिद्धिः सत्त्वपलाभ
 शब्दोपहाररसमोऽन्यतोऽन्यस्मादापरोक्षस्वभावाद्भवितुमर्हति अचिन्सभावत्वात् अचिन्सभावत्वे चा
 ग्राह्यग्रहणसिद्धिकाया विन्सभावत्वात् प्रदीपदिविदिति प्रयोगः एवैव सामान्यतादष्टानुमानेनात्र
 येषु स्वयं ज्ञेयानि शान्ते वा स्पृज्यातिस्वभावात् सर्वमिदं विभातीत्यादिश्रुतिप्रसिद्धस्वप्रकाशा
 ग्राह्यग्रहणसंभावनादर्शितेति दृष्टव्यं २३ एवमनुमानमात्मन्युपन्यस्य विधिमुत्तिन प्रमाणेनात्मसि
 द्धिरुक्तानत्र केचिन्निषेधमुत्वेनैव प्रमाणेनात्मसिद्धिर्न विधिमुत्वेनापीति मन्यते तन्मते निराकरणाय

प्रथमेश्वरसिद्धिः प्रत्ययानामिहान्यतः आपरोक्ष्यतदेवोक्तमनुमाने प्रदीपवत् २३ किमन्य
 द्दारुमेतत्प्रित्यमाणेन तत्र केनचित् विनैव तत्र प्रमाणेन निवृत्त्यान्यस्य शेषतः २४ शब्देनैव प्रमाणे
 न निवृत्तिश्चेद्विहाच्यते अध्यादास्याप्रसिद्धित्वात् नून्यतेव प्रसज्यते २५ चेत्तनस्त्वेकथं देहद्राते च
 त्राप्रसिद्धिः चेत्तनस्यान्यतः तस्यैवैव स्यादस्य हानतः २६

विमन्यदिति प्रथमस्तु शब्दोपकारार्थः द्वितीयस्तु वाशब्दार्थः किं कश्चिदादी केनचित्प्रमाणेनैव देहा
 दिभ्योऽन्यत्वात् तत्र ग्राह्यमेति वा प्रमानेन विरोधात् न्यायनिवृत्त्यापरिशेषत इति विकल्पार्थः २४ प्रथ
 मपक्षे विधिमुत्वेनैव प्रमाणेन प्रवृत्तिः सिद्धातीति हानिः स्पष्टेन्यभिप्रेत्य द्वितीयप्रत्याह शब्देनैवैति श
 द्देन प्रमाणेनात्मनिवृत्तिरेव चेद्विहाच्यत इति संवेधः तदा ध्यादास्य अध्यादास्यैव स्यादस्य ताः प्रसि
 द्धत्वात्परिशेषासिद्धेः नून्यते वा वशिष्टपतनात्मेत्यर्थः २५ ननु चेत्तनाचेत्तनयोर्विरुद्धत्वात् कथं
 नेनान्यनिवृत्तिः शब्देन क्रियते तथा च चेत्तनविरुद्धश्चेत्तनः परिशेषत इति नून्यताप्रसंग इति
 प्राक्कारपरिहरीत चेत्तनस्त्वेति अप्रसिद्धितो नैवमित्युक्तं साधयति चेत्तनस्येति प्रथमार्थः सिद्धौ ह्य
 मिहियप्रतियोगोचापमयमयतीति तादात्म्यनिवेधनाविरुद्धत्वात्पदेष्टाः स्यात्तवाधायिचेत्तनप

ननु ग्राह्यग्रहणग्रहकातिरिक्तात्मसिद्धौ किं प्रमाणमुक्तमेतावता भवतीत्यपेक्षया न दारुप्रथनमिति प्रत्यया
 नानिषयाकाराणां जायतस्वभावस्यानाप्रथनस्य, रणेमुपादानं स्थितिवाचकहारोवासिद्धिः सत्त्वपलाभ
 शब्दोपहाररसमोऽन्यतोऽन्यस्मादापरोक्षस्वभावाद्भवितुमर्हति अचिन्सभावत्वात् अचिन्सभावत्वे चा
 ग्राह्यग्रहणसिद्धिकाया विन्सभावत्वात् प्रदीपदिविदिति प्रयोगः एवैव सामान्यतादष्टानुमानेनात्र
 येषु स्वयं ज्ञेयानि शान्ते वा स्पृज्यातिस्वभावात् सर्वमिदं विभातीत्यादिश्रुतिप्रसिद्धस्वप्रकाशा
 ग्राह्यग्रहणसंभावनादर्शितेति दृष्टव्यं २३ एवमनुमानमात्मन्युपन्यस्य विधिमुत्तिन प्रमाणेनात्मसि
 द्धिरुक्तानत्र केचिन्निषेधमुत्वेनैव प्रमाणेनात्मसिद्धिर्न विधिमुत्वेनापीति मन्यते तन्मते निराकरणाय
 प्रथमेश्वरसिद्धिः प्रत्ययानामिहान्यतः आपरोक्ष्यतदेवोक्तमनुमाने प्रदीपवत् २३ किमन्य
 द्दारुमेतत्प्रित्यमाणेन तत्र केनचित् विनैव तत्र प्रमाणेन निवृत्त्यान्यस्य शेषतः २४ शब्देनैव प्रमाणे
 न निवृत्तिश्चेद्विहाच्यते अध्यादास्याप्रसिद्धित्वात् नून्यतेव प्रसज्यते २५ चेत्तनस्त्वेकथं देहद्राते च
 त्राप्रसिद्धिः चेत्तनस्यान्यतः तस्यैवैव स्यादस्य हानतः २६
 विमन्यदिति प्रथमस्तु शब्दोपकारार्थः द्वितीयस्तु वाशब्दार्थः किं कश्चिदादी केनचित्प्रमाणेनैव देहा
 दिभ्योऽन्यत्वात् तत्र ग्राह्यमेति वा प्रमानेन विरोधात् न्यायनिवृत्त्यापरिशेषत इति विकल्पार्थः २४ प्रथ
 मपक्षे विधिमुत्वेनैव प्रमाणेन प्रवृत्तिः सिद्धातीति हानिः स्पष्टेन्यभिप्रेत्य द्वितीयप्रत्याह शब्देनैवैति श
 द्देन प्रमाणेनात्मनिवृत्तिरेव चेद्विहाच्यत इति संवेधः तदा ध्यादास्य अध्यादास्यैव स्यादस्य ताः प्रसि
 द्धत्वात्परिशेषासिद्धेः नून्यते वा वशिष्टपतनात्मेत्यर्थः २५ ननु चेत्तनाचेत्तनयोर्विरुद्धत्वात् कथं
 नेनान्यनिवृत्तिः शब्देन क्रियते तथा च चेत्तनविरुद्धश्चेत्तनः परिशेषत इति नून्यताप्रसंग इति
 प्राक्कारपरिहरीत चेत्तनस्त्वेति अप्रसिद्धितो नैवमित्युक्तं साधयति चेत्तनस्येति प्रथमार्थः सिद्धौ ह्य
 मिहियप्रतियोगोचापमयमयतीति तादात्म्यनिवेधनाविरुद्धत्वात्पदेष्टाः स्यात्तवाधायिचेत्तनप

उ. प.
स. नी.
३३

बुद्धेः कारकत्वा नेगी काराच्च न कर्त्तुं यद्येदो न्याः भूतेरिति येषां मते या भूतिरुभूतिः सेवक्रिया सेवकारकस्य
 चाने क्षणभंगुरत्वेन चिरव्याप्याया योगानिषां मते कलास्याः स्वव्यतिरिक्तोपेक्षणायः स्यादित्यर्थः अथ मम भूते
 रन्या नपेक्षते नियाक यानि सिद्धांती सत्तामिति च न भूते रस्याः सत्तस्व रूपेण नाशित्वं क्षणभंगुरतामिष्टं च न वीरितं तथा
 सकर्त्तृत्वमपीष्यतामत्र भवस्यात्रापि सद्भावादित्यर्थः अथ सत्तादिरपि धर्मा नेष्यते इति मते तदा क्षणिकत्वात्
 स्यात्प्यसिद्धिरित्याहुः न कश्चिदितिः ४३ ननु नास्माभिर्विज्ञानस्य क्षणिकत्वादयो धर्म इष्यन्ते किं तत्पणिकत्वा
 यथा रुद्रपुत्रदाणिकत्वादि रित्यनेन नो नोक्तं द्वापदतिशयकत्वेन न्विति निराकरोति नेति एवं चेत्तर्हि भूतेरनुभू
 तेनाशित्वं न सिद्धो न हि यस्यानेन वभूतेः स्वालक्षणापे मते सैव नैव लक्षणं ज्ञायते इति स्वलक्षणं तस्य भा. वः
 स्वालक्षणापे निविकल्पकमात्रमिति पावन्नतः सविकल्पकत्वादाणिकत्वा सत्तानाशित्वान्नत्वादित्युच्यते
 रनुभूतेः सविकल्पकज्ञानागोचरत्वात् सत्तनाशित्वत्वादि धर्मसिद्धिरित्यर्थः ४४ एतदेव स्फुटयति
 स्वलक्षणं तत्र प्रथमं : कार्यविनश्यत्वा निरवधनश्रयति इदं मत्र नास्ति इदमिति द्वितीयां नास्ति नष्टमिति त्रितीयां
 इति र्द्वेषां क्रिया सेवकारके सेवचा चाने सत्तनाशित्वमस्याश्चेत् सकर्त्तृत्वेन येष्यतां न कश्चिदेष्यते
 धर्म इति चेत्पक्षान्नता ४३ ननु नास्ति तदा यो धर्मा नास्ति तदा इति वृत्तयः न भूतेर्तर्हि नाशित्वं ।
 स्वालक्षणं मते न हि ते ४४ स्वलक्षणं वधिर्नाशः नाशानि वृत्तिना ४५ अगोरसत्तंगात्वेन न तत्र
 ज्ञातलक्षणं लक्षणवाच्योपि यार्थः स्यात्सेवाप्यन्याभाव एव ते ४६
 शोध्यवद्भियते यस्मात्तस्याति मय्यस्ति विनाशावधि रूतमविनश्यत्वं ननु तत्र स्वतः सिद्धं चेत्पशुपेयेन तदे
 तद्वत् स्वलक्षणं वधिर्नाश इति स्व रूपमेव लक्षणं धर्मा वा यस्य स स्वलक्षणः सो वधिः सो मायस्य विना
 शस्य सत्तया निविग्रहः तथा च तन्मते प्राविर्भावतिरोभावो रवधि रूतस्य स्थिरस्याभावात् सत्तविनाश
 योः सिद्धिरित्यर्थः किंचायाह यद्येदो न्याः प्रथमं प्रसज्येते त्पाह नाश इति सिद्धे नाशे तद्विरोधिना
 नाशस्यो सीद्धस्तसिद्धो तदयो ह त्रये नाशः सिद्धिरित्यर्थः ४५ यत्तु सामान्यमनभ्युपगच्छता वोद्धे ना
 शो न भूतिर्गोर्वा वृत्तिर्गोलक्षणमित्यभ्युपगम्यते तदनुपपन्नमन्यानां प्रथमं तत्तदादित्यभि।
 इति ह गोरानि गोरान्यस्याशुतादेरगापदाभिधेयस्यासत्तनिवृत्तिरभावागोतमिति ते मते तत्र न ग
 त्वलक्षणं सिद्धाति अशुतस्यापि गोतया वृत्तिलक्षणं तथा परस्परमेव सिद्धित्वादित्यर्थः अथाह वादे
 द्वापान्तरमाह क्षणवाच्योपि यार्थः स्यात्सेवाप्यन्याभावो क्षणिकभावः क्षणिक इति ते प्रसज्यते अतः स्थिरापि

७७

३३

87

[illegible]

[illegible]

[illegible]

अन्यगात्माभिधानेन तच्छब्दस्य युतेन या दृशामस्तमसीत्येवं वाक्यस्यान्यगात्मनि ॥ २१ ॥ स्वा
 स्यात्प्रमाणेन विप्रिष्टार्थसमर्थको अन्यगात्मावगत्येतौ नान्योर्पार्थाद्विरोधानः ॥ २२ ॥

३ तेषु प्रतिपाद्यत इत्यर्थः नादिदेविवदितेन तत्पर्ययोः सवर्णकुंडलमिति वन्नकार्यकारणभा
वेन संसर्गः यमवति शुभवास्मात् तां तां निश्चीनविरोधात् नानाभिधम्पूषारादिव दशाश्रिभा
वेन निष्कलेनिः क्रियाभित्यादि कृतस्यैकरसप्रतिपादकश्रुतिविरोधात् नानापि गुणागुणीभावेन
नीलमुत्पलमिति वत्रियुगात् श्रुतिविरोधात् नानापि जातिव्यक्तिविशिष्टसहृयादिप्रकाशेण संसर्गः
यत्किंच वा द्वितीयमसंगाद्ययुक्तमइत्यादि श्रुतिविरोधात् स्मादिशिष्टसंसर्गविरोधिवस्तुमान्ने।
निर्विकारस्यावडापितमिरुविवदितेन पाचविमूनभावडापितनिष्ठमुपाधिपरामर्शमेतरे
एतादृशाव्यमानभेदवस्तुनिष्ठत्वात्सापदेवदनः एव हि द्वीमत्यादिवाक्पवदिति ७२

ननुः विवेको यो यो देशानुपपत्तेरान्तरात्पिः विवेकमवगम्यते न तस्मात्सिद्धये शक्तिमत्वे गम्यतेऽन्तानां गतेन निमित्तेनैव
 किंच सतोपीति सप्रसादाद्यपि शक्तिमत्त्वमनिवारितमिति चेन्न त्राह सिद्धरति कस्योचित्यवस्थायां पद्यात्मनः
 ननुः विवेकप्रमाणसिद्धेः स्यात्तथा सति च दसादृष्ट्या न चिद्विदुः विवेकशक्तिः कल्पेन न सा कल्पयितुं प्राक्
 ननुः पदार्थानस्याप्यपत्तेरित्याह मिथ्यानिश्चयज्ञानं यद्यपि तिरकोदार्थानां न मिथ्याभिमाननिवेधनत्वेनार्था
 यादवः ज्ञेयोऽऽविज्ञानमवशितो योजना अर्थादनुपपत्तयः विवेकशक्तिमत्त्वापादानेन स्यात्तमः समर्थो यम
 ननुः तत्त्वान्यप्यपत्तिरित्यर्थः तथा च यथादर्शनं ननुः त्वशक्तिमत्त्वमपि मिथ्येवेति भावः ६६ तामेवान्यथाप
 यति सा पत्त्यप्यर्थोपीति निरवयवव्यवस्थायां स्यात्तमो यथा स्पर्शचलनादिदर्शनमविवेकादेव यादिशब्दाच्च
 यत्नेनाप्यनोपदेशमादिष्टत्वेन चकारान्तरि चिन्ताभिमानः तथा मानसमनः कल्पितचक्षुः श्रवणमविवेका
 देवात्मात्मनीहानिरित्यर्थः ६७ अविवेकादेव ननुः त्वदर्शनमात्मनोत्पन्नं तद्व्यतिरेकमप्यनुपपत्तिव
 दिद्विदुः विवेकप्रमाणसिद्धिः दसात्मनः मिथ्याभिमानतोऽऽविज्ञेयार्थापादनं तमः ६८ अर्थोपी
 यथा स्पर्शमलचक्षुःचलनादि च अविवेकान्नयाऽऽविमानसचात्मनीहाने ६९ विवेकात्मधियाऽऽविज्ञेय
 ने चलनादिवत् अविवेकस्वभावेन मनो गच्छन्निच्छतः ६८ न हानिदृष्टमनुः त्वने शुल्लेने वत्तस्य
 ननु प्रत्यगात्मानितस्मान्ननुः त्वने वाप्यद्यते ६५ त्वसतो स्वरूपनीहानि जीलाश्चोददं भवेत् निर्दः
 वेकेति विवेकरूपस्यात्मधियेत्यर्थः चलनादिवत् तस्मान्न स्पृलदेहविवेकात्मज्ञानेन चलनादिस्पृलदेहसंबन्धि
 मिधास्तमात्मनि निवर्तते तथा स्पृलदेहाविवेकनिमित्तं ननुः त्वब्रह्मात्मज्ञानेन समस्तनिवर्तित इत्यर्थः ६८
 अनिच्छतोपीविवेकस्वभावान्नमशुल्लतीति न मित्रमुक्ता नैमित्तिकमाह न देति नैशुल्ले सति तस्यात्मनः तत्
 ननुः त्वने वीति न्वयः उयं सहरति प्रत्यगात्मनि तस्यादिनि ६५ एवं पुक्तिः प्रत्यगात्मनो निर्दः त्वसाभावोसि
 देवद्वै देवब्रह्मास्तीत्यपरोक्षज्ञानमवतीभवतीत्याह त्वसतो रितिसिद्धे न दृष्टे वाक्यमावदार्थनिष्ठं भवेत्
 त्वसतो देवसत्पदं त्वस्वरूपनीहानि जीलाश्चोददं भवेत् निर्दः त्वब्रह्मात्मज्ञानेन समस्तनिवर्तित इत्यर्थः ६८
 गुणगुणान्नृपणास्यस्यार्थविमर्शनेन ननुः त्वब्रह्मात्मज्ञानेन समस्तनिवर्तित इत्यर्थः ६८
 कथं पदयोरेकार्थनिष्ठं ननुः त्वब्रह्मात्मज्ञानेन समस्तनिवर्तित इत्यर्थः ६८
 दर्शनासच्छब्दार्थानां ननुः त्वब्रह्मात्मज्ञानेन समस्तनिवर्तित इत्यर्थः ६८

लये
 पुता
 त्वे
 ननुः
 त्वब्रह्मात्मज्ञानेन समस्तनिवर्तित इत्यर्थः ६८
 त्वब्रह्मात्मज्ञानेन समस्तनिवर्तित इत्यर्थः ६८
 त्वब्रह्मात्मज्ञानेन समस्तनिवर्तित इत्यर्थः ६८

एषा नैतदस्ति प्रथमस्तारुकाशद्युपरागमेन
 श्रेण स्वतन्त्रात्मनि उभावन्तादिद्यमसि वद्यस्य
 निराकृतत्वात्तत्प्रत्यक्षाद्याभासैरेतः प्रमाणं
 कथं स्यादिति वाच्यम् ८८

उ. य.
स. टी.
८२

82

विवेकतः व्यज्यते नैव वाक्यार्थः २३ त्रुक्ते प्रयेचये स्वपदार्थविवेचनेपला
मकेस्मिन्वाक्येन तत्पदेचेति द्वये ज्ञानार्थं प्रसिद्धार्थं तमर्थं तत्पदार्थः साहा
नैव तत्प्रसक्तोत्पादेपेदपराह निश्रुय उपमित्यर्थः २४ असिपदस्या ५
होक्ता विवेचनस्य हीकरणाद्यः २५ साहाय्यं तत्पदार्थं २६ निराकाक्षे समानाधिकरणस्य २७
करणासक्तिकोलाभुत्तयपदायामाह न छद्म इति श्रुत्यात्मायां पस्यासप्रत्यागात्मायास्तच्छब्दः २८
न त्वपदेन सामानाधिकरणपादितियाज्यतथा त्वमस्त्वपदस्य तच्छब्दार्थः २९ यो भवेत्तत्पदेन सामा
नाधिकरणपादितियाज्यतथा तदा वाकोलाभुत्तयसमाह उः ३० विवेचने उभावापिशब्दो त्वमर्थस्य उः ३१
नाशो न त्वयस्यानात्मत्वपराह त्वां च वारयेतामिति त्वर्थः ३२ एव वाक्यार्थं वर्णने ३३ द्वितीयतत्परश्च
वाक्येन त्वमर्थो न्यासिन् ज्ञानार्थं तद्वोसद्वयं त्वमर्थं सत्पसाहाय्याद्वाक्येनोत्पादयेत्त्वमर्थः ३४
न त्वमोस्तुल्यनीडायां मसीत्येतत्पदे भवेत् ३५ तच्छब्दः श्रुत्यात्मायां स्तुल्यार्थस्तत्पसाहा
उः ३६ विवाः श्रुत्यात्मायां त्ववारयेतामुभावापि ३७ एव च नेति नेत्यर्थं गमयेतोपरस्यरे एवेतत्त्वम
सीत्येव गमयमानेकलेकप्य अश्रमाणात्वमस्याक्ता क्रियापेक्षानुचाने ३८ तस्मादाद्येतमर्थो
न कश्चित्पेन द्विराधानः न कल्पामाः श्रुतत्वाच्च श्रुतत्वागोप्यनर्थतः ३९
सिद्धातोत्पत्तिभेदोत्पादसंहरणे वेचेति नेति नेति वाक्यसिद्धमर्थमित्यर्थः ४० सर्वपक्षे श्रुतत्वात्प्रा
नित्युपमागिके त्रुक्ते सुप्रसह्यं त्वमिति कथं शब्दार्थतया ४१ यस्मादेव विचार्यमा
न च न च काशालस्योदित्युपसह्यं तत्पदादिति प्रोक्तो तत्त्वमसीति प्रथमापदेशो मध्यपदा
मध्यान्वयव्यातिरेकग्रहणकालेने च निर्वाचिकि त्सब्रेष्टा नुभवकाले क्वचित्पेन तदनुष्ठान
निर्दयप्रतिपत्तिविरोधित्वाऽतानकल्पामः न कल्पयामः क्रियाभित्तिशेषः किंचोः श्रु
तत्वापेन कल्पयामः न केवलमश्रुतत्वाच्च क्रियात्प्राज्या श्रुतत्वागम्यान्वयं कृत्वा तदयोत्पत्तिः श्रु
तत्वात्प्राज्याः स्वरूपमप्राप्तचित्तनीयतया विधातृशक्तनेतृत्वात्प्राप्त्या न्यताः संभवाद्वा तस्माद्
यत्तत्प्राप्त्या प्राप्तो वाक्यभेदाद्विदो यथाप्रतिरुपायां स्यात्तत्त्वमाह तत्त्वसिद्धिमनोपदेयव्युत्पत्ति
कृत्वा चित्तनविधानां शुद्धगमे चित्तवृत्त्यासादाकारस्यापमात्वाद्वा विधानिहतिफलसिद्धिर्निर

प्रसक्तान विधिपरिहितः

चाद्विकृतिरिष्यात्सम्यक्पयनेरापितत्सिद्धोऽप्रमाणज्ञानेशुक्तिनवज्ञानमिवरजनादिबाधनेनडः। विवत्ता
द्विष्यतेनैकवदेववाक्याडदेतीतिनवावपस्यासामर्थ्यशोकावकाशइतितात्पर्यार्थः ८७ इत्यथावकं
नशयत्तातडैकमित्याहुप्रमाणान्तरमिति। ८८ विस्तरणोक्तंन्यायार्थसंविदिष्याहृष्टावच
नेनविन
शयनोद्धानिग
ल्ल्याव्यावताः। शोकाः ८९ परोक्तक
ल्ल्यावितिप्रमायायेजन्मयत्कस्मलादिति। कज्जनेयतस्तत्रा
गुह्यस्यल्लानामितियोजनाहृष्टलयाकेपुरुषस्यानेशुयादश
क
शुनेनतथाविधोस्तीत्याहुतत्वमिति ९३

५५
 ५६
 ५७
 ५८
 ५९
 ६०
 ६१
 ६२
 ६३
 ६४
 ६५
 ६६
 ६७
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००

उक्तं चानभिज्ञः पुनरादिपत्तिपथेति भुजेर्भोजनान्नसिः फले वा कपा वा कपाय ज्ञानमात्रात्रगम्यते मोक्षफ
 लमिति शेषः तस्माद्यथा गोशक्तौ ते गोमयातपायसोक्तिः सायायसुकरणेनाप्यद्यते तस्यातसाधनत्वात्
 तस्याप्यविधुर्निद्वारणमर्थतो च धारणनवाक्यापराद्वयसाधनमित्यर्थः ५५ उक्तं गोतावाक्येनाप्य
 तस्याप्यमित्येतदेगाकुर्वन् प्रकृते तस्यापवाटुकमाह सिद्धांतो सत्यमिति प्रत्यगात्मनि नैव सद्धवमनि
 त्वेति तस्मात्वाप्यामिवदपरोक्षज्ञानसाधनत्वे वाक्यस्य ध्ववमेवत्यर्थः २० उक्तं इत्यपेक्षायां स्वतोऽप
 पेक्षाततोऽपरोक्षप्रत्यगात्मन एव प्रकृतोपदेशादित्याह स्वसंबंधो ह्येति स्वप्रमाणकः प्रमाणानिरूपे
 त्वेति तस्मान्न तस्मात्स्वभावग्राह्यत्वात् स्वयं ज्ञेयानि ह्यादिश्रुतेरित्यर्थः तथा च वाक्यादहमोहकारस्य त्र
 यमप्यनिवृत्तौ स्वात्मनोऽनुभवस्यासिद्धपवनोऽस्माकमिति निर्विचिदनुपपन्नमित्यर्थः विमतेपरो
 यमप्यप्यप्येतेन भिर्भुजेर्वाक्यात्रगम्यते वाक्यस्य विधुर्निस्तद्धोऽपराद्वयसाधनसोक्तिः ५५
 सत्यमेवमनात्साप्यवाक्याप्यपरोक्षवाधने प्रत्यगात्मनि नैव संख्यामासिद्धवदध्वमेव २०
 तस्मात्तत्त्वपथायः स्वप्रमाणक इत्यातो निवृत्तः बहुमः सिद्धाः स्वात्मनोऽनुभवश्चनः २०
 दुर्ज्ञेयविषयाऽऽविताप्यविषयामताः ऊतोऽस्य इः त्वसंबंधो ह्येति स्वात्मप्रत्यगात्मनः २
 द्वापरेवानुभवेन तस्मैवानुभवान्मना तदाभासतया जन्मदयोऽस्यानुभवः सत्यः ३ अशाना
 दाधेज्ञानजनकवाक्यत्वात्सोमतवदित्यादिप्रयोगेनान्मविषयतया धिद्वेषामरुचमसीत्यादौ वाभिचा
 रस्योक्तं भवति अत्र इः त्वानुभवविशेषाका अनुकार्याऽऽविषयवाभिचारित्वेनात्मधर्मतया निरस्तत्वादि
 षयधर्मत्वात्तेत्यभिप्रेत्याह तु दुर्ज्ञेयानामिति इः त्वहमस्मीति इः त्वधर्मवत्त्वेनाहं कर्तृत्वा अनुभवान्मविषयभ
 ने इः त्वेननुद्विष्टत्वात्प्राहं कर्तृत्वादिग्राह्यत्वात्तनाधर्मः संभवतीत्यर्थः २ सर्वधर्मरहितशेषप्रत्यगात्मा
 कया तस्यानुभव इत्यत आह त्वेति त्वस्वभावत्वात्तस्यास्वरूपेकोनामन्यानुभवापेक्षेतेत्यर्थः तर्हि क
 येन तस्याविशेषानुभव इति तत्त्वज्ञानमाह तद्वत्त्वात्तयेति चैतन्याभासत्वात्तया धियोजन्मेवान्मनग्राहेन
 कानुभवः सत्यो विद्वद्विनिश्चयः प्रकाशान्तरेण प्रकाशान्मनामिसि निराकरातिप्रशानापादोतिसर्वससा
 रविनिश्चयानिर्वाहः १ आश्रयत्वमेवत्याचापेक्षेणोसति त्ववशोतवाय उद्येयविद्यत इति कथाविरु
 द्धमुच्यते न ह्यविधिपदस्यात्कतीवेति वचः प्रमाणस्यादित्यर्थः ४

वाक्यस्यान्तार्थानुभवः विना वाक्येनानुभवस्यार्थगतमित्याहुः नान्यद्विप्रकारेतरकल्पनाचा
त्रानुपपत्त्याः निविराधाः मिति २५ यदुक्ते पूर्वपक्षिणां वाक्ये च धानोशास्त्रं सेवेया स्यादिति
हृतपासनीतिनदम्यथैवायं वाक्येनानुभवः कश्चित्पक्षः मित्याहुः यदाप्येति शोभा दान उपरतस्ति नित्यः समा
हितो मूलात्म्यपवात्मानेयपवात्मानः इति प्रादुर्निर्दिष्टस्य संज्ञासंज्ञात्मज्ञानेति साधनत्वावगमात्
ननु एवेद्यतयापरित्यागप्रसंगः इत्यर्थः तथा च वाक्यार्थज्ञानस्य यदाप्येति शोभा दान उपरतस्ति नित्यः समा
पत्त्याः नैव वाद्यमध्यमाणा विद्यते न ह्यनेतत्तः परंतु वाक्यादवगतब्रह्मात्मतत्त्वस्य मपेक्षममेकत्वं मिति
अविषयप्रयोजनबुद्धेरनुत्पत्तेर्ज्ञानस्य क्वापि विदितः प्रवृत्तिः किं तु साधकावस्थायामभ्यासस्य निवृ

इतो न्योनुभवः कश्चिद्वात्मनो नोपपद्यते अविज्ञाने विज्ञाने तो विज्ञानात् अस्मिन्ति श्रुते २५
 त्वं पदार्थविवेकाय स न्यासः सर्वकर्मणो साधनत्वे ब्रूते नैव श्रुते तो द्वाता नुशगसनात् २-
 त्वमर्थप्रत्यगात्माने पश्येद्वात्मानमात्मनि वाक्यार्थतत्तत्त्वात्माने सर्वपश्यतिकेवले २६

द्वयस्याग्रमध्यम्यस्य ज्ञानाविरोधिनः संस्कारमात्रेणानुवृत्तिर्भवतिततश्च नयये ह चेष्टायावका
शो लभत इति सर्वमवद्वानमेवास्मन्मते इति भावः २- एतदेव प्रपंचयिष्यन्वाकर्षार्थादयप्रकारेणो
क्तं यो न्याद्वयनित्वमर्थमिति ज्ञात्वा हि साधनसंयत्रोभ्युत्थानमेवात्माभासेव्याप्तसु कार्यकरणासं
नयचनवहिरात्मानप्रत्यक्षेनयितारं तेषपेदिनिश्रुत्यर्थः प्रथमार्थेनोक्तः सर्वमेनयप्रतीति
यार्थादर्शित इति धोतयनिवाकर्षार्थमिति २१

३-५
६५

उत्पन्नतज्ज्ञानस्य यद्यपि किमपि कृत्यं नास्ति तथापि गुरुणा स्वेमानेनापि वेति शिष्यांश्चिद्वयत्रिवगुप्रणामे निवधानि वे
दातवाक्चेति तास्मदर्थमित्यर्थः इति तत्र मिश्रकृत्वा मष्टादशमविद्यते २८ तदेवेति पविस्त्रावाभ्यातत्वे यदार्थप
रिणो धनपूर्वके ब्रह्मात्मेव लक्षणं यद्विज्ञानं सर्वज्ञानप्रत्ययप्रमाणमुक्तिभ्यामुपयादिते नित्यमुद्रवुद्ध
युक्तसन्त्याज्ञानानेता नेदस्वभावः यद्विज्ञानं सर्वज्ञानप्रत्ययप्रमाणमुक्तिभ्यामुपयादिते नित्यमुद्रवुद्ध
रणापि चित्तजन्यत्वे इदानीं प्रदाम्येन नानासाधनविधेयान्तरमनः संसारोत्तमनः सद्यतचेष्टानुसंधामेन नहि ता
यते यत्तः कार्यद्वयमिषायेणात्मनः संवाहद्वयप्रकरणमारभमाणो भगवान् आख्याकारः प्रकरणप्रयोजनेनावदाहप्र
युज्येति अधिकं सिद्धे चिकित्साभावे निष्ठाज्ञाने विवेकद्वयविरागयोदासीन्यमनाद्विनिविषयेष्वनासक्ति लक्षणचुमेष्वनेय
सिंस्तसितस्सादृश्यत्वरनाशकारणप्रयुज्यडः विवत्तः इति त्वेन यानि प्रमानि नियोजनाकामपवज्जरसीत्रमितिः

वेदांतवाक्च पुष्पाभ्यां ज्ञानात्तु तमे उज्जहारालिवधानस्तस्यै सङ्कुरवेनमः ३१ इति तत्रमसिप्रकरण
मष्टादशमावसने प्रयुज्यन्ते साञ्जरनाशकारणं चिकित्सितज्ञानी वरागमेष्वनेयानि कामज्जरसत्रिषात
ज्ञाशरीरमालाशतयागडः विवत्ता २ ग्रहममेति तमनर्थमीह से परार्थमिच्छति तवान्यरीहते ननेयवो
धो नहि मेस्ति चार्थिना ततश्च युक्तः प्रामयवनेमनः २ यतो न चान्यः परमात्सनातनात्सदेवत्प्राहमतो
न मेथिना सदेवत्प्रश्नकामये हितेयतस्वेतः प्रणामायतेधिकं ३

सत्रिषातो मष्टादशमात्मानात्मा विवेकलक्षणततो ज्ञातां शरीरपरंपराशतयोगैः संवेधैः ३ः विवत्तामित्यर्थः यदाचि
किं तिस्रमिति भेषजविशेषणो योज्यसम्यग्यथाशास्त्रसाधितमित्यर्थः १ भेषजप्रयोगप्रकारमात्ममनः संवादेन
प्रयचयत्यहममेत्यादिनाहमनः ग्रहममेति इदमपि दृष्टव्यं तमनर्थकार्यमीह से चेष्टसे ननु तदर्थमेवाह चेष्टे ज्ञः कथ
मानर्थक्यमिति चेन्नाह सात्त्विकप्रत्ययमभिमानस्तत्वे सुत्तरमाह वे परार्थमिच्छतीति तवेति हिते परार्थपुरुषस्य भो
गायवर्गार्थमन्ये सात्त्विकदृष्टेति नवपवेदांतसिद्धांतवेदिनः विचार्यमाणे तन्मनीषितमीयसधायतस्तेऽर्थवोधा
नसमवत्यचेतनत्वात्त्रापि मेतवार्थिना ततश्च ते शमालयपवयुक्तइत्यर्थः २ आत्मनोर्थिताभावे साधयति प
तः तिस्रनातनात्सर्वा निदृष्ट्यात्परमादविकारात्परमात्मनो नो नाहयतोतः सदेवत्प्रदृष्ट्यादिदृष्टस्तस्यात्
हं तस्ते प्रणामायतस्वसुमुक्षुणा मनो विलेपनेयत्रः कार्यः इत्यभिप्रायः ३

८५

ध्याविशद्याभावाच्चरीरस्थितिहमात्रहेतुनयाव
 प्रपक्वत्वेणहृदयैष्यहेतुत्वाभावाच्चसंस्कारव
 प्रादनुत्पत्तीतिनन्दार्षदितिद्रष्टव्य ३०

उ. प.
स. टी.
८६

पुण्यगणने

मनसैव सिद्धिर्नीयता किं न न्यविवक्षितं न चिन्तयितुं भाव्यमिति यद्वाभेदकल्पकस्मनसोऽभावादिषु सदाऽद्वयत्तमात्म
नरुत्याहाभावद्वयमिति ॥ १ ॥ इत्युक्तं नृणां स्तिता नदीत्युक्तो युक्तिः साहसनाहीति तथा चाह भगवान्
नासतो विद्यते भावानाभावात् ॥ २ ॥ इति नृणां स्तिता नदीत्युक्तो युक्तिः साहसनाहीति तथा चाह भगवान्
नेनेन नरुत्याः ॥ ३ ॥ वीजाभावात् ॥ ४ ॥ इति नृणां स्तिता नदीत्युक्तो युक्तिः साहसनाहीति तथा चाह भगवान्
नृकृतः किंचागेन कस्याचित्तानसत्ताभावात् ॥ ५ ॥ इति नृणां स्तिता नदीत्युक्तो युक्तिः साहसनाहीति तथा चाह भगवान्
नृसत्ते प्रमाणभावादित्यर्थः ॥ ६ ॥ तथा सति स्वप्नात्मा प्रबोधेन जाग्रददादिना नभिद्यते मया सायावस्थाया
महिती यथ वनथावस्थाने रेपीत्यर्थः ॥ ७ ॥ स्वाये चादिती यत्तस्य लिलयकोट्टयाऽहेतो भवति प्रयासिन् प्राणाय
वैकधा भवतीति नृदेन वाक्य सर्वत्रा मभिः ॥ ८ ॥ सहायेतीत्यादिश्रुतिसिद्धे ॥ ९ ॥ एवं विकल्पाभावेपि विकल्पना
सत्तास्तीति पुनरहेतावययतिरित्याशंक्याह विकल्पनावापीति तथा दृश्यवदेव विकल्पनापि नभिद्यते
अभावस्य त्वमसीहहमने निरीक्ष्यमाणानि सुप्तिनोऽस्तिता सुतोऽस्तिता दसतोऽप्यजन्मनो
द्वयचनेऽतस्तवनास्तिनेष्यते ॥ १० ॥ इत्याचरुष्यचनथाचदृशनेन स्वप्नसत्तवकल्पितो हि
सः दृशोऽभिज्ञेन हि दशमीदृशनेन स्वप्नप्रबोधेन तथा नभिद्यते ॥ ११ ॥ विकल्पनावापितथाह्या ॥ १२ ॥
अवेदवस्तुमो गतदलान्तचक्रवत् नशक्तिभेदास्ति यतो न चान्मना नतोऽद्वयत्तेश्रुतिनोऽवसी ॥ १३ ॥
इति पूर्वश्लोकगता उक्त्यर्थो वाचाहः किं न वस्तुयोगादवस्तु विषयकतया तत्रित्यप्यत्वाद्वयाधिया
नानि रिक्तस्वद्वयरहिता भवेत्तत्र लोके लान्तचक्रवत् त्रस्तुल्यकल्पचक्राकारतवदितियोजनानेन
अमनोऽलान्तचक्राकारतानृष्यगवस्तु तथा विकल्पयिनापि दात्मानिरेकेण दृश्यगवस्तु सती नभव
तीत्यर्थः ॥ १४ ॥ तथापि नात्मनोऽद्वयत्तदृष्टिश्रुतिमित्यादिशक्तिद्वयस्य स्वगतभेदस्य सत्ता तथा प्रतिशरीर
मात्मभेदस्य नात्मजातीयभेदोपपत्तेस्त्याशंक्याह श्रुतिविराधात्मेवमित्याह नशक्तिभेद इति तथा च श्रु
तिश्रुत्तेनारिसः प्राणत्रेव प्राणानामभवति वदता कृपयपशुतः प्राणवन्प्राणमनानामनस्तान्ता
निकमनामात्मन्येति वेति चिदात्मनो दृष्ट्यादिभेदस्योपाधिकतादृशोपेत तथाप्येको देवो बहधा संनिविष्टः
एकं सते वज्रधाकल्पयति एकस्तथा सर्वज्ञानशक्तेत्यादिश्रुतिरात्मनः सर्वत्रैकत्वाह तथा भेदनिषेध
श्रुतिस्मृत्याप्यत्रादाह्याः ॥ १५ ॥

86

य

८६

ननु यदुपलभ्यते तदस्तीत्या-
स्तु सत्त्वं तेषां कारणे-
न तत्तदुपेक्षेन दृष्टमप्यन-
प्यवाप्येष्टत्वाः ननु लभ्ये-
दर्शनसंभवादिमर्थः नन्वदृष्टमपि-
विधाते विधानमन्तरेणातो न निषेध-
नौ निदुपलभ्यते चेत्तन्नाहैतमित्याशंकादर्शनादर्शनेन व-
सिजत्वं वस्तुनः काश्चिन्मत्याहासदुपमिति द्विहमनस्तेन वगाचरी भूते यद्यदीत्य-
निदितीयप-
नन्वदृष्टमपि-
वस्तुनो नास्ति तान् चेन्न हि नी-
वस्तुदृष्टमपि-
वस्तुनो नास्ति तान् चेन्न हि नी-
वस्तुनो नास्ति तान् चेन्न हि नी-

असद्व्ययेनेऽपि हि यद्यदीदृशनेन हृष्टमिन्मेव न चैव नास्ति ता यतः प्रवृत्ता सदसद्विकल्पना विचारवद्धा
यितथा ह्येव च सन् १४

दाम्पण्याविकल्पप्रसरायोगादिसामिप्येत्याह यतः प्रवृत्तसदसद्विकल्पनेपिनियतोयस्मिन्नधिष्ठानेप्रती
 यमानौविकल्पनातदसकल्पितत्रयमित्यर्थः विकल्पालेवेनत्वेनाधिष्ठानसत्तामुक्ताऽवधिनेनापित
 त्वत्तमाहविचरवहेतिवाशब्दार्थः यथाविचारेनिर्णयमन्तरेणनर्पयवस्यतितयासदह्योविनानविक
 ल्पः प्रशाम्यतिशतः सधारादेदुमालादिविकल्पेधनुगम्यमानतयाऽधिष्ठानत्वेनपुनः सर्वविकल्पनिषे
 धावसानतयाऽवधिनेनानुवर्तमानाविकल्पितानिषिद्धरज्जुसद्वपवदध्यात्मादिविकल्पाधिष्ठानसत्ता
 न्दत्तत्रियेधावधिनेनचाविकल्पितमनयोहावात्मतत्त्वमह्यमस्तीत्येवोपलब्ध्याभिहितान्यर्थार्थः

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

सदभ्युयेतभवतोपकल्पितोविचारहेनोर्द्यदिनस्पनास्तिताविचारहाच्चतथैवसंस्थितेनचेत्तद्विष्टं
नितरासद्विष्टते २५

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

३- य-
स- टी-
८५

नचक्रिया

पारंकारं हेतुसाक्षिणोऽसंगादयानेदूयस्यस्यपदमादायपदवाऽन्यत्तुर्वदित्वेन्यथः तत्राद्येतिप्र
संगेदोऽकृत्योभवतीतिहेतुभासिनिर्दिष्टाऽन्यसंज्ञिकिचिदपिकारकंनस्तीतिन्यपित्सर्वसर्वस्यसर्व
दाकारकस्याप्यसात्सुक्तमितिहेतुभासिनिर्दिष्टाऽन्यसंज्ञिकिचिदपिकारकंनस्तीतिन्यपित्सर्वसर्वस्यसर्व
निर्दिष्टाकार्यस्यन्यसंज्ञिकिचिदपिकारकंनस्तीतिन्यपित्सर्वसर्वस्यसर्व
कुवत्त्वमलेकारकत्वाऽन्यथः अथवाअथमेविकल्पेनकिंचिदकारकमितिनिराकरणपदान्यपः
सर्वमेवकारणकस्यादित्यर्थः द्वितीयदृष्टणाननुनास्तीति कुर्वतः कारकत्वानिदृपणादित्यर्थः कथमिति
निदृपणमितिचतत्रवक्तव्यकिंसद्वयस्यकुर्वदसद्वयस्यवानोभयप्यापीत्याहसतोऽवशेषादसतश्रुतिप्रसङ्ग
तश्चाविशेषादितिसेवधनेविशेषवत्तेवेद्वयप्यायेनरविशेषेचसदाकार्यस्यात्रवास्यादित्यर्थः अथस

अकुर्वदित्यर्थोदचास्पकारकं सतोविशेषादसतश्रुतौतुल्यतयार्थद्वदनिश्चयान्निहि २२
नचेत्सद्वयः सदसद्विपर्ययः कथंभवः स्यात्सदसद्यवस्थितौविभक्तमेतत्तद्वयमप्यवस्थित

ताऽसतोवापूर्वसत्तासत्प्रच्युतवस्थायांकार्यस्यादिनिभवेत्कारकत्वमितिमतेनत्रावस्थामच्युति
कार्यपार्यागममभिमतेक्रमेवानाद्यद्व्याहसच्युताविनिऽपलक्षणमसच्युतौचतुलायाग्र
तयोःकोट्यार्थद्वयमनोत्रमनमनुभवतोः कार्यकारणभावाननिश्चीयतेनयोकार्यकारणस्वत
यमेदोनाहिनिश्चायतइत्यर्थः द्वितीयेऽनवस्थाप्रसंगाऽवस्थाप्रच्युतरापिकायतयानस्याप्यपितो
याविद्यैवकत्वायेदणादितिद्वयं २२ वस्तुनोऽवस्थातरापत्रिमभ्युपगम्येतदवाचामवस्तु
तस्तुसतोसतोवाऽवस्थातरनोपयतइतिनकस्यापिकार्यतकारणत्वाविद्यतइत्याहनचेदितिप्र
वक्तुदोषपरिहारात्सदसद्विपर्ययश्चेन्नृणदासदसतोः सत्रयवस्थितौभवः कथस्यात्तुक्तो
यत्तपतद्वयमपिसच्चासच्चेविभक्तं परस्परसंसर्गशून्यवस्थितेनैवापरीभावाऽन्यामिद्योवासा
येदयावेत्यर्थः ह मनोहपस्यादेवतस्मान्नकस्यचिदपिजन्यविद्यतेइत्यवधारयेत्यर्थः २२

उ. प.
स. टी.
१५०

नदेवेदुर्निवृत्तयेन साक्षिणोऽसंगाद्वयानेद्वयस्य स्वप्रकाशानयाप्रकाशमाने स्वहृष्येकप्रतिपत्तिभ्यानिश्चितपु
मानहृतकृत्योभवतीति हेतुभासनिर्वाहः ॥ २५ ॥ अथ संहरत्वात्तेनाह समेति सत्तासत्ताभ्याविकल्पितान्
द्वयानेदेतावभासात्समुक्तमिति संवेद्यः सत्ते समेतिमानवस्य प्रकाशमानमिति योजनादौयवत्सहसैवाशो
सस्यवेद्यस्य निर्वाणायरीसमाप्तिमुपैति निरीक्षणा निर्वानयोर्त्रयवधाने किमप्यस्तीत्यर्थः ॥ २५ ॥ उक्तल
क्षणस्य तत्तत्स्य निरीक्षणं किंविषयत्वेनाविषयत्वेनावेति जिज्ञासाया मविषयत्वेनैवेत्याह वेद्यमिति स
वसादिप्रत्यगात्मनो न्यत्रभवत्पदयत्रहेति येवेदिनक्षेत्रात्मन्यवेदिनामवेद्ये अन्यथाभेदेन विषयतया

समेततस्मात्सतत्ते विभातवाद्द्वयादिसुक्तसदसद्विकल्पितान् निरीक्ष्य युक्त्या प्रकृतितत्त्वबुद्धि
माणशेषनिर्वाणमुपैति दीपवत् ॥ २५ ॥ अवेद्यमेकं यदन्यवेदिनां कृतार्थि कारणचसवेद्य
मन्यथा निरीक्ष्य चेच्छेत्तगुणग्रहोऽगुणनेत्यातिमोहं ग्रहदोषमुक्तिः ॥ २६ ॥

दिनां कृतार्थि कारणं सवेद्यपरिच्छिन्नतया सत्ते येषां स्वप्रकृति विचारयया संविना स्वपत्त्यनुसारेण
सावबोधमित्यर्थः गुणेषु सत्तादिषु सविकारेषु ग्रहोभिनिवेशो यस्य स गुणग्रहोऽगुणग्रहः पु
मान्देहाद्याभिमानहीन इति यावत् अगुणो निर्विशेषमात्मतत्तमित्यमवेद्यमित्याद्युक्तहृष्यनि
रीक्ष्यासांचकारादयरोक्षतयानुग्रहमोहं न्यातितत्रहेतुमाह ग्रहदोषमुक्तिरिति ग्रहद्वया
दोषान्मुक्तिर्नामोहोमेहहेतुज्ञानतत्कार्यवादादित्यर्थः ॥ २६ ॥

१५०

अथाभ्युपेत्यायिभवेत्तवेच्छतोब्रवीमिनार्थस्तवचेष्टितेनयेनहानहृद्दीनयनःस्वतोऽस्तोभ
वान्नतोवायदिवास्तितानयोः २३ अवाहानित्याश्चनचाप्ययागिनामिथ्यशुकार्येन
ज्ञेयमुपज्यते अज्ञानकस्यापिहि किंचिदिष्यतेस्वयंचतत्तन्ननिरुक्तिगाचरः २४

स्पसंवेधि संवेदत्ता संवेधत्त विकल्पा सहत्वा दित्यर्थः अतएव ते शुनकार्ये किमपि युज्यते च दत्ते वि
 कारमेतदसन्न निराकरणं सुपसंहरन्त्यत इति न किमपि कस्यापि संवेधियरमार्थेन दत्त्यत इत्यर्थः
 ननु कस्यामात्मनो न्यसंवेधाभावे तदा तत्त्वप्रमाण प्रतिप्रमेयत्वावगमादित्यत आह सद्ये
 तितत्त्वमात्मस्वरूपस्य येन निमित्तं तत्त्वप्रमाणे तदा कस्यामात्मत्वावगमावगच्छाविवक्षितः
 इति निमित्तधर्माभावात् किं न तत्त्वप्रमाणे तदा कस्यामात्मत्वावगमावगच्छाविवक्षितः

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham